

คู่มือการอบรม

การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
และการส่งต่อเพื่อให้ความช่วยเหลือ

การนำเสนอเนื้อหาและความคิดเห็นที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์นี้มิได้แสดงถึงมุมมองหรือความคิดเห็นใด ๆ ขององค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (ไอโอเอ็ม) ไม่ว่าจะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานะทางกฎหมายของประเทศ ดินแดน เมือง หรือพื้นที่ใด ๆ หรือสถานะทางกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ หรือส่วนที่เกี่ยวข้องกับพรมแดนหรือเขตแดน

ไอโอเอ็มยึดมั่นในหลักการการย้ายถิ่นอย่างมีมนุษยธรรมและเป็นระเบียบที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้โยกย้ายถิ่นและสังคม ในฐานะองค์การระหว่างประเทศ ไอโอเอ็มดำเนินงานกับภาคีต่าง ๆ ในประชาคมระหว่างประเทศเพื่อช่วยแก้ไขความท้าทายในการโยกย้ายถิ่น คาดการณ์เพื่อทำความเข้าใจประเด็นปัญหาการโยกย้ายถิ่นที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ส่งเสริมการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจผ่านการโยกย้ายถิ่น และรักษาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสภาพความเป็นอยู่ที่ดีของผู้โยกย้ายถิ่น

ผู้จัดพิมพ์: องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (ไอโอเอ็ม)
ชั้น 18 อาคารรัตนาคาร เลขที่ 3 ถนนสาทรใต้ กรุงเทพฯ 10120
โทรศัพท์: +66 2 343 9300
โทรสาร: +66 2 343 9399
อีเมล: iomthailand@iom.int
เว็บไซต์: www.thailand.iom.int

การจัดพิมพ์นี้มิได้ผ่านการตรวจทานอย่างเป็นทางการจากไอโอเอ็ม

สงวนสิทธิ์ ห้ามนำไปใช้ ตีพิมพ์ เผยแพร่ซ้ำ โดยมีวัตถุประสงค์ในทางการค้าหรือเล็งเห็นผลประโยชน์ทางการเงิน ยกเว้นว่าจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

คู่มือการอบรม

การคัดแยกผู้เสียหาย
จากการค้ามนุษย์
และการส่งต่อเพื่อให้ความช่วยเหลือ

สารบัญ

คำนำ	1
กิตติกรรมประกาศ	4

บทนำ

1.1 แนะนำการอบรมการตัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และการส่งต่อเพื่อขอรับความช่วยเหลือ	6
1.1.1 ความเป็นมา	6
1.1.2 โครงสร้างในภาพรวมและขอบเขตของการอบรม	6
1.1.3 องค์ประกอบสำคัญแนวปฏิบัติที่ยึดหลักสิทธิมนุษยชนในการคัดกรองคัดแยกผู้เสียหายและการให้ความช่วยเหลือ	7
1.1.4 วัตถุประสงค์	8
1.2 โครงสร้างการฝึกอบรมและกำหนดการ	9

การทำความเข้าใจเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

2.1 การค้ามนุษย์คืออะไร?	18
2.2 คำจำกัดความของการค้ามนุษย์ที่ตกลงกันในระดับสากล	19
2.3 การค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน	21
2.4 การค้ามนุษย์และแรงงานบังคับ	23
2.5 แบบทดสอบ / แบบประเมินตนเอง	25
2.6 แนวโน้มของการค้ามนุษย์เพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ทั่วโลกเป็นอย่างไร?	26
2.7 คำตอบสำหรับแบบทดสอบ / แบบประเมินด้วยตนเอง	28

การค้ามนุษย์ในบริบทระดับชาติ

3.1 ภาพรวมการค้ามนุษย์ในบริบทระดับชาติ	32
3.2 กฎหมายภายในประเทศเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์	33
3.3 กฎหมายและเครื่องมือภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการค้ามนุษย์	36
3.4 การให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	37
3.4.1 พันธกรณีระหว่างประเทศว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	
3.4.2 หลักการไม่ลงโทษผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	
3.4.3 มาตรการระดับประเทศเพื่อให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	
3.5 กรณีศึกษา	42
3.5.1 เสวนาและแยกองค์ประกอบการค้ามนุษย์ผ่านการทำโจทย์กรณีศึกษา	
3.5.2 รายการตรวจสอบองค์ประกอบทั่วไปของการค้ามนุษย์ผ่านการทำโจทย์กรณีศึกษา	

การทำความเข้าใจหลักการพื้นฐานในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

4.1	การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และเหตุใดจึงสำคัญ	46
4.2	กระบวนการค้ามนุษย์	47
4.3	ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	50
4.3.1	ลักษณะของการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	
4.4	ความท้าทายในการคัดแยกตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	59
4.5	แนวทางในการคัดแยกตัวผู้เสียหายเบื้องต้น	61
4.5.1	คำแนะนำสำหรับการสัมภาษณ์เบื้องต้น	
4.6	แบบฝึกหัด: การระบุข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์	66
4.6.1	แบบฝึกหัด: รายการประเมินตนเอง	

การทำความเข้าใจว่าผู้ใดสามารถคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย

5.1	ใครสามารถคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้	74
5.1.1	สถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้หลังจากการสัมภาษณ์เบื้องต้นโดยเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งเหตุ	
5.2	คำถามสำหรับการอภิปราย	79

บทบาทความรับผิดชอบต่อการต่อสู้กับการค้ามนุษย์ของประเทศ

6.1	ภาพรวมโครงสร้างของการคัดแยกและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ระดับชาติ	82
6.2	การช่วยเหลือและการคุ้มครองผู้ที่อาจตกเป็นเหยื่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย	85
6.3	บทบาทของหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องในการคัดแยกและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย	87
6.4	แนวปฏิบัติสำหรับทีมสหวิชาชีพในการระบุตัวผู้เสียหายและความคุ้มครอง	90

4

5

6

สารบัญ

7

การช่วยเหลือและการส่งต่อผู้เสียหาย จากการค้ามนุษย์

7.1	ความช่วยเหลือด้านการบำบัดฟื้นฟูและการกลับคืนสู่สังคม แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	95
7.2	ความช่วยเหลือด้านการบังคับคดีและการคุ้มครองผู้เสียหาย จากการค้ามนุษย์	96
7.3	การให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	97
7.4	การส่งต่อความช่วยเหลือคุ้มครองผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	99
7.5	หลักการพื้นฐานในการส่งต่อผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เพื่อเข้ารับความช่วยเหลือ	100

8

หลักการและแนวทางในการส่งต่อผู้เสียหาย จากการค้ามนุษย์เพื่อเข้ารับความช่วยเหลือ

8.1	การให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	104
8.2	ข้อควรพิจารณาในการให้ความคุ้มครอง ณ จุดที่มีปฏิสัมพันธ์ครั้งแรก: หลักการและแนวทาง	106
	8.2.1 หลักการให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือ: หลักการสำคัญ	
	8.2.2 การให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือในระดับปฏิบัติการ: แนวปฏิบัติ	
8.3	การเตรียมพร้อมเพื่อให้ความช่วยเหลือ: ข้อควรพิจารณาที่สำคัญและเทคนิค	110

คำนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศปลายทาง ทางผ่าน และต้นทาง สำหรับการค้ามนุษย์ (TIP) โดยจากรายงานของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565 ประเทศไทยพบผู้เสียหาย จากการค้ามนุษย์มากกว่า 500 ราย ในจำนวนนี้ร้อยละ 16 เป็นแรงงานข้ามชาติ ส่วนใหญ่มาจากประเทศเพื่อนบ้าน ขณะที่ร้อยละ 84 เป็นคนไทยที่ถูกค้ามนุษย์ภายในหรือนอกประเทศ

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ถูกหลอกลวงและติดอยู่ในสถานการณ์การแสวงประโยชน์โดยมิชอบในหลายภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาคเกษตรกรรม การก่อสร้าง การประมง การค้าประเวณี ขอทาน และอื่น ๆ โดยเมื่อเร็ว ๆ นี้ยังพบอาชญากรรมผิดกฎหมาย เช่น การหลอกลวง ผ่านทางระบบออนไลน์ นอกจากนี้ เมื่อมีการเปิดพรมแดนอีกครั้งหลังจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 ก็ส่งผลให้มีจำนวนผู้อพยพย้ายถิ่นจากภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกได้รับการระบุว่า เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้น

โดยที่พบการแพร่ขยายของคดีค้ามนุษย์ในประเทศไทยมากขึ้น รัฐบาลไทยจึงได้มีความพยายาม และได้ดำเนินมาตรการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ซึ่งรวมถึงการปรับปรุงกระบวนการคัดกรองและการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ การรับประกันการจัดบริการที่ครอบคลุม สำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และการเสริมสร้างศักยภาพการบังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่ด่านหน้า ความพยายามเหล่านี้มีรากฐานมาจากการจัดทำและการนำกลไกการส่งต่อระดับชาติ (National Referral Mechanism - NRM) มาปรับใช้อย่างไรก็ตาม ยังคงมีบางส่วนที่ควรได้รับการปรับปรุง โดยเบื้องต้นก็ควรจะเป็นการนำหลักการไม่ลงโทษ มาปรับใช้อย่างเป็นรูปธรรมและการให้ความสำคัญกับแนวทางการคุ้มครองที่มีผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง ซึ่งช่องว่างเหล่านี้ก็ปรากฏในรายงาน สถานการณ์การค้ามนุษย์ของสหรัฐอเมริกา พ.ศ. 2566 ด้วย

ในการนี้ องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration - IOM) ได้ทำงานอย่างใกล้ชิดกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) เพื่อพัฒนาสื่อการฝึกอบรมที่ได้มาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของ ‘หน่วยงานด่านหน้า’ ในการคัดแยกและส่งต่อผู้เสียหาย เพื่อรับการคุ้มครองช่วยเหลือ คู่มือการฝึกอบรมนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่ออธิบายถึงวิธีการ หลักการ และเทคนิคต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งในการคุ้มครองผู้เสียหายภายใต้กลไกการส่งต่อระดับชาติ (NRM) ตลอดจนการทำให้เห็นความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในบทบาทและความรับผิดชอบของหน่วยงานผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ

ไอโอเอ็มหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการฝึกอบรมนี้จะแหล่งข้อมูลอันมีค่าสำหรับข้าราชการและเจ้าหน้าที่องค์กรภาคประชาสังคมที่เป็นแนวหน้าในการให้บริการโดยตรง ด้วยความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เราก็จะสามารถนำคู่มือการฝึกอบรมนี้ไปต่อยอดเสริมสร้างศักยภาพให้กับผู้ปฏิบัติในทุกกระดับ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริม การนำกลไกการส่งต่อระดับชาติไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพทั่วประเทศ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันของพวกเราในการป้องกันการค้ามนุษย์และคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

เจอร์ลีน อองซาร์ค

หัวหน้าสำนักงาน

องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานประจำประเทศไทย

การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และการบังคับใช้แรงงาน ถือเป็น การเริ่มต้นกระบวนการทำงานที่มีความสำคัญยิ่ง การคัดแยกที่รวดเร็วและถูกต้องแม่นยำ ไม่เพียงแต่จะทำให้สามารถให้ความคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายได้อย่างรวดเร็ว แต่ยังจะช่วยให้ผู้เสียหายเกิดความไว้วางใจและเชื่อมั่นในความตั้งใจจริงของเจ้าหน้าที่ที่ให้ความช่วยเหลือ อันจะนำไปสู่ความร่วมมือ และความเต็มใจในการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเทศไทยมีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานในการคัดแยกผู้เสียหาย เพื่อให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในปี 2565 รัฐบาลไทยได้กำหนดให้นำกลไกการส่งต่อระดับชาติ (NRM) มาใช้ในการดำเนินการเพื่อคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และการบังคับใช้แรงงาน กลไก NRM ถือเป็น การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการทำงานเพื่อคัดแยกผู้เสียหาย โดยมุ่งเน้นที่การให้ความสำคัญกับการให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหายเป็นลำดับแรก มีระยะเวลาให้ผู้เสียหายได้ฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจจนพร้อมที่จะตัดสินใจให้ข้อมูลและให้ความร่วมมือในการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด กลไก NRM เป็นผลจากการทุ่มเททำงานร่วมกันอย่างเข้มแข็งของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์การระหว่างประเทศ ภายใต้การสนับสนุนขององค์กรระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) อย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลา 3 - 4 ปีของการพัฒนากลไกนี้

คู่มือนี้เป็นอีกหนึ่งความพยายามที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานด้านหน้า มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ แนวความคิด และสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามกลไก NRM ได้อย่างถูกต้อง จนนำไปสู่การช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

นายประวิทย์ ร้อยแก้ว

รองอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีค้ามนุษย์ สำนักงานอัยการสูงสุด
ประธานคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนกลไกการส่งต่อระดับชาติ

กิตติกรรมประกาศ

ไอโอเอ็มขอขอบคุณคุณคุณประวิทย์ ร้อยแก้ว รองอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีค้ามนุษย์ ประจำสำนักงานอัยการสูงสุด ในฐานะประธานคณะกรรมการขับเคลื่อนกลไกการส่งต่อระดับชาติ คุณภิญญา จำรูญศาสน์ ผู้อำนวยการกองต่อต้านการค้ามนุษย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ คุณรัชพล มณีเหล็ก ผู้อำนวยการกลุ่มงานคุ้มครองสิทธิ กองต่อต้านการค้ามนุษย์ ตลอดจนคณะกรรมการขับเคลื่อนกลไกการส่งต่อระดับชาติทุกท่าน ซึ่งได้แก่ ผู้แทนจากกองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ในระหว่างการพัฒนาคู่มือการฝึกอบรมนี้ นอกจากนี้ ไอโอเอ็มขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ฝ่ายคุ้มครอง สำนักงานไอโอเอ็มประจำประเทศไทย สำหรับการทำงานอย่างทุ่มเท อันส่งผลให้คู่มือการฝึกอบรมนี้ได้รับการจัดพิมพ์และเผยแพร่ต่อสาธารณะ สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณกองทุนเพื่อการพัฒนาแห่งองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานที่ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณสำหรับโครงการนี้ตั้งแต่เริ่มแรก

บทนำ

01 บทนำ

1.1

แนะนำการอบรมการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และการส่งต่อเพื่อขอรับความช่วยเหลือ

1.1.1 ความเป็นมา

โครงการนี้เป็นความร่วมมือระหว่างองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานและกองต่อต้านการค้ามนุษย์ (กคม.) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐของไทย ในเรื่องการคัดแยกผู้เสียหาย การส่งต่อและการให้ความคุ้มครอง ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โครงการนี้จะจัดทำหลักสูตรพัฒนาศักยภาพแก่เจ้าหน้าที่ส่วนหน้าและองค์กรภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการฝึกอบรมก่อนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ให้มีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการคัดกรองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และการส่งต่อการให้ความช่วยเหลือตามภาระผูกพันทางกฎหมายทั้งในและกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งมีกองต่อต้านการค้ามนุษย์หน่วยงานหลักในการประสานงานการจัดทำหลักสูตรเนื้อหา

1.1.2 โครงสร้างทั่วไปและขอบเขตของการอบรม

การออกแบบการฝึกอบรมจะคำนึงถึงพันธกรณีระหว่างประเทศและกรอบกฎหมายของประเทศไทย พร้อมทั้งแนะนำหัวข้อที่สำคัญสำหรับการฝึกอบรมก่อนการปฏิบัติงานสำหรับผู้เริ่มต้นปฏิบัติงานการคัดกรองตัวผู้เสียหายและการให้ความช่วยเหลือ

โดยทั่วไป การฝึกอบรมจะให้ความสำคัญเรื่องแนวทางที่ยืดหลักสิทธิมนุษยชนในการคัดกรองตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และการให้ความช่วยเหลือ โดยมุ่งเน้นเรื่องบทบาทของรัฐในการคุ้มครองและคัดกรองตัวผู้เสียหาย

จากการค้ามนุษย์ ความคุ้มครองที่จำเป็นต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยคำนึงถึงสิทธิเฉพาะของเด็ก ประสบการณ์ที่สร้างบาดแผลและเพศสภาพของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมถึงแนวทางปฏิบัติของประเทศ และสากลที่เกี่ยวกับการคุ้มครองตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และการให้ความช่วยเหลือ

การฝึกอบรมจะจำกัดจำนวนผู้เข้าร่วมการอบรมไม่เกิน 25 คนสำหรับการฝึกอบรมสองวัน โดยใช้เวลา ประมาณหกชั่วโมงต่อวัน รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

การฝึกอบรมจะประกอบด้วยเนื้อหาจำนวนสิบบทโดยแบ่งออกเป็นเจ็ดส่วนได้แก่: ความรู้เบื้องต้น มาตรฐานกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายในประเทศว่าด้วยการค้ามนุษย์ การคุ้มครองตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เบื้องต้น สรุปเนื้อหาการอบรมวันที่หนึ่งและต้อนรับสู่การอบรมวันที่สอง หน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในการป้องกันการค้ามนุษย์ หลักการและวิธีการส่งต่อการให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และบทสรุป

การฝึกอบรมเน้นกลุ่มเป้าหมายผู้เข้ารับการอบรมคือเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเจ้าหน้าที่องค์กรภาคประชาสังคม ที่เป็นผู้เริ่มต้นและทำงานด้านหน้าที่มีบทบาทในการให้การบริการโดยตรงแก่ประชากรที่มีความเปราะบาง เช่น ผู้หญิง เด็กหญิง ผู้ย้ายถิ่น ผู้พลัดถิ่น และผู้ต้องกัก

1.1.3 องค์ประกอบสำคัญแนวปฏิบัติที่ยึดหลักสิทธิมนุษยชน ในการคุ้มครองตัวผู้เสียหายและการให้ความช่วยเหลือ

ประการแรกและสำคัญที่สุด การค้ามนุษย์ถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ร้ายแรงทั้งต่อผู้ใหญ่และเด็กที่ตกเป็น ผู้เสียหาย วงจรการค้ามนุษย์จะไม่สามารถถูกทำลายหากละเลยต่อสิทธิและความต้องการของผู้ถูกค้ามนุษย์

แนวปฏิบัติที่ยึดหลักสิทธิมนุษยชนเป็นวิธีการที่อิงตามบรรทัดฐานเรื่องมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสากลและ มุ่งดำเนินการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การปฏิบัติตามพันธกรณีที่มีอยู่ของรัฐภายใต้สนธิสัญญา ระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นการรับรองว่าการดำเนินด้านต่อต้านการค้ามนุษย์จะไม่ทำลายหรือส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนแก่ผู้เสียหาย หรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการค้ามนุษย์ หรือการต่อต้านการค้ามนุษย์ หรือการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง ผู้ย้ายถิ่น หรือกลุ่มอื่น ๆ ที่ตกอยู่ใน สถานการณ์เปราะบาง

กล่าวโดยสังเขป แนวทางที่ยึดหลักสิทธิมนุษยชนยึดมั่นในหลักการของ:

- พันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนและความพยายามของรัฐบาลในการปฏิบัติงานภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ
- การไม่เลือกปฏิบัติ นัยยะทางเพศสภาพและสิทธิของเด็ก
- การเข้าถึงความคุ้มครองและความช่วยเหลืออย่างไม่มีเงื่อนไข
- การให้บริการสนับสนุนบนพื้นฐานความสมัครใจและความยินยอม
- กลไกในการคุ้มครอง การให้ความช่วยเหลือและการสนับสนุนที่รวดเร็ว

หลักการสำคัญเหล่านี้ควรเป็นสิ่งขับเคลื่อนการบูรณาการและการตอบสนองของการต่อต้านการค้ามนุษย์ใน องค์กรร่วมของภาครัฐ เพื่อขยายความคุ้มครองและการสนับสนุนที่เหมาะสมแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติและเพื่อการต่อต้านการค้ามนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.4 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์หลักของการอบรมคือ

- เพื่อให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับบริบทของการค้ามนุษย์ทั้งระหว่างประเทศและในประเทศ รวมถึงความแตกต่างระหว่างการค้ามนุษย์กับการก่ออาชญากรรมอื่น ๆ และแนวโน้มการค้ามนุษย์ผ่านข้อมูลเชิงสถิติที่มีและรายงานเฉพาะด้าน
- เพื่อนำเสนอแนวทางการคัดกรองตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และสิทธิของผู้เสียหาย โดยมุ่งเน้นแนวปฏิบัติมาตรฐานการระดับสากล ระดับภูมิภาค และระดับชาติ สำหรับการคัดกรองตัวผู้เสียหายและการให้ความช่วยเหลือ
- เพื่อแนะนำบทบาทหน้าที่ของภาครัฐในการคัดกรอง คัดแยกและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ครอบคลุมโครงสร้างการต่อต้านการค้ามนุษย์แห่งชาติ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก รวมถึงกฎหมายภายในประเทศที่บังคับใช้กับการค้ามนุษย์และประชากรกลุ่มเปราะบาง
- เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับข้อท้าทายในการคัดกรองตัวผู้เสียหาย การให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือ โดยเน้นกลุ่มประเด็นผู้เสียหายที่มีบาดแผลทางจิตใจ ปัจจัยทางเพศสภาพ สิทธิเด็ก ศักยภาพขององค์กร และความจำเป็นของการประสานงานระหว่างภาครัฐและองค์กรภาคประชาสังคมต่อการคัดกรองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และการให้ความช่วยเหลือผ่านการฝึกปฏิบัติและการอภิปราย
- เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมได้มีโอกาสนำหลักการที่เกี่ยวข้องและมาตรฐานแนวปฏิบัติไปใช้กับกรณีศึกษา กิจกรรมเชิงปฏิบัติ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และการสร้างเครือข่ายสำหรับการให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

1.2 กรอบเนื้อหาการอบรมและกำหนดการ:

วันที่ 1: ระยะเวลาทั้งหมด 5 ชั่วโมง 55 นาที

ส่วนที่ 1: บทนำ

Session 1: กล่าวต้อนรับและแนะนำการอบรม

วัตถุประสงค์:

แนะนำวัตถุประสงค์หลักและองค์ประกอบของการฝึกอบรม นำเสนอหลักการและเป้าหมาย แนะนำผู้เข้าร่วม การอบรมพร้อมแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ และประชากร กลุ่มเปราะบาง และการประเมินก่อนการอบรม

ระยะเวลา: 45 นาที

ส่วนที่ 2: มาตรฐานกฎหมายระหว่างประเทศและในประเทศ ว่าด้วยการค้ามนุษย์

Session 2: ความเข้าใจเรื่องการค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์:

สร้างความเข้าใจเรื่องการค้ามนุษย์ผ่านการนำเสนอเรื่องข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการค้ามนุษย์ และประเด็นสำคัญ และภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

ระยะเวลา: 60 นาที

เนื้อหา:

- 20 นาที นำเสนอคำจำกัดความทางกฎหมายของการค้ามนุษย์ที่ยอมรับในระดับสากล อ้างอิงพิธีสารสหประชาชาติว่าด้วยการค้ามนุษย์ ข้อ 3 และประเด็นที่เกี่ยวข้อง
- 5 นาที ภาพยนตร์สั้นเกี่ยวกับการค้ามนุษย์เพื่อแนะนำองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์

- **15 นาที** ภาพรวมของข้อแตกต่างระหว่างการค้ามนุษย์กับการก่ออาชญากรรมอื่น ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมการอบรมมีความเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการค้ามนุษย์ การก่ออาชญากรรมและการแสวงประโยชน์ประเภทอื่น
- **10 นาที** การทดสอบความรู้เรื่องการค้ามนุษย์: ถูก/ผิด เรื่องการค้ามนุษย์ การทดสอบจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมการอบรมได้ตรวจสอบความเข้าใจของตนเองในเรื่องอาชญากรรม การค้ามนุษย์และการสื่อสารโต้ตอบระหว่างการฝึกอบรม
- **10 นาที** การนำเสนอภาพรวมของแนวโน้มการค้ามนุษย์ สถิติที่เกิดขึ้น เน้นเรื่องแนวโน้มและข้อท้าทายในระดับสากลและระดับภูมิภาค

Session 3: การค้ามนุษย์ในบริบทระดับชาติ

วัตถุประสงค์:

คำจำกัดที่ชัดเจนของการค้ามนุษย์และรูปแบบการแสวงประโยชน์ที่รับรองในกฎหมายภายในประเทศ สิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และแนวปฏิบัติระดับชาติเรื่องการคุ้มครอง และคัดแยกผู้เสียหาย จากการค้ามนุษย์ แนะนำการประยุกต์ใช้กฎหมายภายในประเทศต่อกรให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือประชากรกลุ่มเปราะบาง

ระยะเวลา: 60 นาที

เนื้อหา:

- **15 นาที** ภาพรวมของการค้ามนุษย์ในบริบทของประเทศอ้างอิงกรอบกฎหมายภายในประเทศ และแนวโน้มการค้ามนุษย์ สถิติข้อมูล แนวโน้มและความท้าทาย
- **15 นาที** การนำเสนอเรื่องสิทธิของบุคคลที่ได้รับการสถานะผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ตามคำจำกัดความตามกฎหมายของไทย รวมถึงข้อปฏิบัติที่สำคัญสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เด็ก โดยสังเขป และในวันที่ 2 ของการอบรมจะนำเสนอเรื่องสิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ภายใต้กฎหมายภายในประเทศโดยละเอียด
- **10 นาที** ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายที่บังคับใช้ในปกป้องสิทธิและการช่วยเหลือประชากรที่มีความเปราะบาง โดยสังเขป ในวันที่ 2 ของการอบรมจะครอบคลุมเรื่องบทบาทของหน่วยงานที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการป้องกันการค้ามนุษย์โดยละเอียด
- **20 นาที** แบบฝึกหัด/กรณีศึกษา แบบฝึกหัดนี้จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมการอบรมสามารถระบุองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์และการแสวงประโยชน์ประเภทอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงกับกรณีศึกษา และการอภิปราย

ส่วนที่ 3: การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เบื้องต้น

Session 4: ความเข้าใจเบื้องต้นเรื่องการคัดกรองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์:

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการคัดกรองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และแนะนำหลักการที่ใช้ในการคัดกรอง การให้ความคุ้มครอง และการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ระยะเวลา: 90 นาที

เนื้อหา:

- **20 นาที** ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการคัดกรองตัวผู้เสียหาย ความสำคัญ และขั้นตอนต่าง ๆ ในการคัดกรองตัวผู้เสียหายโดยอ้างอิงจากแนวทางที่รับรองจากรัฐบาลหน่วยงานเฉพาะของสหประชาชาติ กลไกความร่วมมือเพื่อการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศและภูมิภาคและสถาบัน NEXUS ที่รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Declaration) กระบวนการบาทลิวาด้วยการลักลอบขนคนเข้าเมือง การค้ามนุษย์ และอาชญากรรมข้ามชาติที่เกี่ยวข้อง (Bali Process) คู่มือ IOM เรื่องการให้ความช่วยเหลือทางตรงแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เอกสารการฝึกอบรมของ UNODC และสิ่งพิมพ์เผยแพร่ของสถาบัน NEXUS
- **20 นาที** การนำเสนอว่าเหตุใดการคัดแยกผู้เสียหายจึงเป็นสิ่งที่ท้าทายโดยเน้นอุปสรรคในทางปฏิบัติ เช่น ภาษา ความแตกต่างทางวัฒนธรรม การขาดข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือที่มีอยู่ ประเด็นพิเศษในการคัดแยกผู้เสียหายเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ ฯลฯ และประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ - การบาดเจ็บทางใจ การขาดความไว้วางใจและความมั่นใจ กลัวการตอบโต้ กลัวการคุมขัง ฯลฯ
- **20 นาที** ความรู้เบื้องต้นแนะนำหลักการเพื่อเป็นแนวทางในการคัดกรองและการส่งต่อ การให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ตัวอย่างเช่น การไม่ทำอันตราย (Do no harm) ความยินยอม การรักษาความลับ และความเป็นส่วนตัว การไม่ตัดสินและไม่เลือกปฏิบัติ ความปลอดภัยและสวัสดิภาพ การคุ้มครองเด็กและผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก การหลีกเลี่ยงคำสัญญาที่ไม่สามารถทำให้เกิดขึ้นจริง การให้ข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือและเงื่อนไขที่เกี่ยวกับความช่วยเหลือที่มีอยู่ เป็นต้น
- **30 นาที** แบบฝึกหัดวิธีการสังเกตการค้ามนุษย์: ระหว่างกิจกรรม ผู้เข้าร่วมการอบรมจะได้รับชุดคำถามเพื่อเป็นการแนะนำการสัมภาษณ์คัดกรองผู้เสียหาย (เบื้องต้น) และเอกสารที่เป็นตัวชี้วัด (Indicators) และข้อสังเกตเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ผู้เข้าร่วมการอบรมจะถูกขอให้สัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมการอบรมท่านอื่นที่ได้รับบทบาทสมมติเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน สถานการณ์จะถูกปรับให้เข้ากับบริบทของสถานที่ฝึกอบรมและกลุ่มผู้เข้าร่วมการอบรม อาจรวมถึง ตัวอย่างเช่น ผู้ยื่นคำร้องขอวีซ่า แรงงานข้ามชาติ เด็กที่ไม่มีผู้ปกครอง ผู้ย้ายถิ่นที่ลักลอบเข้าเมือง เป็นต้น ผู้เข้าร่วมการอบรมจะรายงานกลับในประเด็นข้อท้าทายและการถอดบทเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในการอภิปรายโต้เถียง

Session 5: ทำความเข้าใจในประเด็นท้าทายในกระบวนการคัดแยกผู้เสียหาย

วัตถุประสงค์:

ศึกษาอุปสรรคต่าง ๆ ที่พบในระหว่างกระบวนการคัดแยกผู้เสียหายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในทางปฏิบัติ และศักยภาพในเชิงองค์กร ครอบคลุมความท้าทายที่อาจเป็นอุปสรรคในการคัดแยกผู้เสียหายและกระบวนการที่แตกต่างกันระหว่างการคัดแยก การให้ความคุ้มครอง และการให้ความช่วยเหลือกับผู้เสียหาย

ระยะเวลา: 60 นาที

เนื้อหา:

- **30 นาที** การนำเสนอข้อท้าทายในการคัดกรอง และคัดแยกตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยเน้นเรื่องอุปสรรคในทางปฏิบัติ – ภาษาและความแตกต่างทางวัฒนธรรม การขาดการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือที่มีอยู่ การขาดแคลนของบริการที่คำนึงถึงบาดแผลทางจิตใจของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ อคติของผู้เสียหาย กรณีที่ผู้เสียหายต้องการรับความช่วยเหลือกรณีพิเศษ ประเด็นปัญหาสำคัญในการคัดกรองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก นัยยะเรื่องเพศสภาพ เป็นต้น และรวมถึงประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เช่น ประสบการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจ การขาดความเชื่อใจและความมั่นใจ ความกลัวเรื่องการตอบโต้จากผู้กระทำผิด และความกลัวเรื่องการถูกกักขัง เป็นต้น
- **20 นาที** การนำเสนอความแตกต่างของประสบการณ์ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ระหว่างกระบวนการคัดแยกผู้เสียหาย การให้ความคุ้มครอง ความช่วยเหลือ
- **10 นาที ช่วงถาม - ตอบ:** ช่วงเวลานี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ถามข้อสงสัยกับผู้เชี่ยวชาญที่นำการอบรม และผู้แทนจากกองต่อต้านการค้ามนุษย์ เกี่ยวกับกระบวนการส่งต่อให้ความช่วยเหลือ อุปสรรคในการปฏิบัติงาน และให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในบริบทของประเทศไทย

– จบการอบรมของวันที่ 1 –

วันที่ 2: ระยะเวลาทั้งหมด 5 ชั่วโมง 55 นาที

ส่วนที่ 4: สรุปเนื้อหาของวันที่ 1 และต้อนรับสู่การอบรมวันที่ 2

Session 6: สรุปเนื้อหาวันที่ 1 และต้อนรับสู่การอบรมวันที่ 2

วัตถุประสงค์:

แจ้งผู้เข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของการอบรมในวันที่หนึ่งและวัตถุประสงค์ของการอบรมในวันที่สอง

ระยะเวลา: 20 นาที

เนื้อหา:

- 10 นาที ทบทวนวัตถุประสงค์ที่สำคัญโดยสรุปและกล่าวถึงกำหนดการในวันที่หนึ่ง เช่น อ่านกำหนดการและสรุปแนวคิดการอบรมที่สำคัญของวันที่หนึ่ง - ภาพรวมการค้ามนุษย์ แนวคิดเรื่องการคัดกรองตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และสิทธิ์ของผู้เสียหาย บทบาทของภาครัฐในการคัดกรองและให้ความคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ความเข้าใจเรื่องข้อท้าทายต่อการคัดกรองตัวผู้เสียหายและการฝึกปฏิบัติ
- 10 นาที ภาพรวมกำหนดการและวัตถุประสงค์ของการอบรมวันที่สอง

ส่วนที่ 5: บทบาทของภาครัฐในการป้องกันการค้ามนุษย์

Session 7: บทบาทของภาครัฐในการป้องกันการค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์:

อธิบายโครงสร้างกระบวนการต่อต้านการค้ามนุษย์และการให้ความคุ้มครองผู้ที่มีความเปราะบาง รวมถึงรายละเอียดการให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชน

ระยะเวลา: 70 นาที

เนื้อหา:

- 30 นาที ภาพรวมโครงสร้างการต่อต้านการค้ามนุษย์ของประเทศไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานที่สำคัญ รวมถึงการให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
- 40 นาที ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายภายในประเทศที่บังคับใช้เรื่องการค้ามนุษย์และการแสวงประโยชน์ประเภทอื่น ๆ เช่น กฎหมายภายในประเทศที่เหมาะสมกับการให้ความคุ้มครองผู้หญิงและเด็ก และแรงงานข้ามชาติ บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการป้องกันทางกฎหมายที่สำคัญต่อการให้ความคุ้มครองประชากรเปราะบาง การบรรยายให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องและการบังคับใช้ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการอบรมได้รับทราบเกี่ยวกับประเภทของการให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่ผู้ที่มีความเปราะบาง และผู้ที่อาจจะเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์สามารถเข้าถึงได้ในประเทศไทย

ส่วนที่ 6: หลักการและแนวทางในการส่งต่อการให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

Session 8: ความช่วยเหลือและการส่งต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

วัตถุประสงค์:

อธิบายสิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และวิธีการส่งต่อการให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายในบริบทของประเทศ หัวข้อนี้จะมีการอภิปรายโดยสังเขปในเรื่องกระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และความช่วยเหลือจากองค์การภาคประชาสังคมสำหรับผู้เสียหาย

ระยะเวลา: 90 นาที

เนื้อหา:

- 15 นาที การนำเสนอเรื่องสิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่กฎหมายภายในประเทศรับรอง รวมถึงการให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ จากทางภาครัฐ
- 30 นาที ภาพรวมของขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการส่งต่อการให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการคัดกรอง และคัดแยกผู้เสียหาย กระบวนการยุติธรรมทางอาญา การให้ความคุ้มครองชั่วคราว และการให้ความช่วยเหลือในการส่งกลับ และการกลับคืนสู่สังคม
- 15 นาที [พิจารณาตามความเหมาะสม] การนำเสนอเรื่องความช่วยเหลือและบริการต่าง ๆ จากองค์กรพัฒนาเอกชน
- 30 นาที [พิจารณาตามความเหมาะสม] กิจกรรมสร้างบรรยายการประสานงาน กิจกรรมนี้จะช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมเข้าใจถึงความสำคัญของการประสานงานและการสร้างบรรยายในการประสานงานระหว่างภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อการส่งต่อการให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

Session 9: หลักการและแนวปฏิบัติในการส่งต่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อเข้ารับความช่วยเหลือ

วัตถุประสงค์:

อธิบายสถานะพิเศษและความต้องการการคุ้มครองของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมถึงประเด็นสำคัญต่าง ๆ ในกรณีที่เป็นเด็ก

ระยะเวลา: 60 นาที

เนื้อหา:

- 25 นาที การนำเสนอเรื่องหลักการคุ้มครองผู้เสียหายขั้นพื้นฐานโดยอ้างอิงพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ (ข้อ 2, 6, 7 และ 9) และแนวปฏิบัติที่แนะนำของ สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR) เรื่องสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์ รวมถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานที่สำคัญสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เด็ก

- **20 นาที** ภาพรวมของข้อท้าทายที่อาจเกิดขึ้นได้ในการให้ความคุ้มครองและการช่วยเหลือผู้เสียหาย เช่น อคติของผู้เสียหาย ความกลัวต่อความเสี่ยงที่จะเกิดอันตราย การขาดความเข้าใจในเรื่องการให้ความคุ้มครองและการช่วยเหลือ อุปสรรคด้านภาษาและวัฒนธรรม และปฏิกริยาด้านจิตใจของผู้เสียหายจากการค้ำนุชย์
- **15 นาที** การทดสอบความรู้เรื่องหลักการสำคัญในการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ำนุชย์: แบบทดสอบจะเป็นการช่วยผู้เข้าร่วมการอบรมให้มีความเข้าใจต่ออคติของผู้เสียหายและสิทธิของผู้เสียหายในการปฏิเสธความช่วยเหลือ ข้อกำหนดการยกเว้นการดำเนินการทางกฎหมาย ความคุ้มครองที่ผู้เสียหายจะได้รับหากมีการยืนยันสถานะ เป็นต้น ข้อแนะนำต่อคำตอบที่ถูกและผิดจะถูกเตรียมไว้ ตัวอย่างแบบทดสอบ: คำถาม – จะเกิดอะไรขึ้นหากผู้เสียหายจากการค้ำนุชย์ปฏิเสธความช่วยเหลือ? คำตอบ – ก) พวกเขาจะไม่ถูกรับรองว่าเป็นผู้เสียหายอีกต่อไปหรือกลับมาขอรับความช่วยเหลือได้อีก ข) พวกเขายังคงได้รับการรับรองว่าเป็นผู้เสียหายและกลับเข้ารับความช่วยเหลือได้

ส่วนที่ 7: บทสรุป

Session 10: บทสรุปและสรุปการอบรม

วัตถุประสงค์:

สะท้อนหลักสำคัญและวิธีการในการคัดกรองผู้เสียหายและการส่งต่อการให้ความช่วยเหลือ

ระยะเวลา: 60 นาที

เนื้อหา:

- **60 นาที** จัดให้มีการอภิปรายโต้เถียงเรื่องการประสานงานในทางปฏิบัติและหลักการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการคัดกรอง และคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ำนุชย์และการส่งต่อการให้ความช่วยเหลือ ในบทนี้ ผู้เข้าร่วมการอบรมจะถูกขอให้สะท้อนถึงแนวปฏิบัติที่ดีในการคัดกรองผู้เสียหายจากการค้ำนุชย์และการส่งต่อการให้ความช่วยเหลือที่เรียนรู้จากการอบรมทั้งสองวัน วิทยากรจะเตรียมหัวข้อการอภิปรายโต้เถียงให้แก่ผู้เข้าร่วมการอบรม หัวข้อที่เตรียมไว้อาจครอบคลุมถึงหัวข้อต่อไปนี้
 - ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับการค้ำนุชย์ (ประเด็นเรื่องความยินยอมและประเด็นเกี่ยวกับเด็กที่สำคัญ)
 - แนวคิดในการคัดกรองตัวผู้เสียหายและสิทธิของผู้เสียหาย
 - หลักการและวิธีการส่งต่อการให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ำนุชย์
- สิ้นสุดการอบรมสองวัน

— จบการอบรมของวันที่ 2 —

การทำ
ความเข้าใจ
เกี่ยวกับ
การคุ้มครอง
ข้อมูล

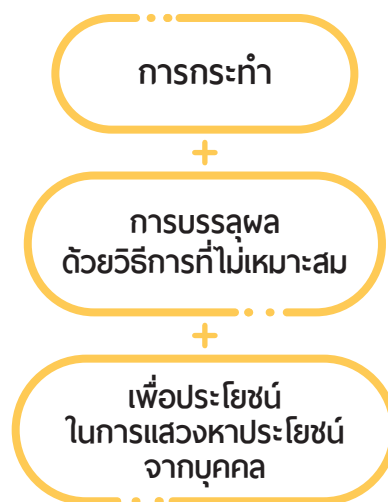
02

การทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการค้ามนุษย์

2.1 การค้ามนุษย์คืออะไร?

การค้ามนุษย์เป็นอาชญากรรมต่อบุคคล วัตถุประสงค์ของการค้ามนุษย์อาจเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กล่าวโดยง่ายก็คือ การค้ามนุษย์เกี่ยวข้องกับการจัดหา การขนส่ง การส่งต่อ การให้ที่พักอาศัย หรือการรับบุคคลด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสมเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์

แผนภาพ 1: องค์ประกอบพื้นฐานของการค้ามนุษย์

การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบมีรูปแบบที่แตกต่างกัน ตัวอย่างของรูปแบบการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ได้แก่ การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของบุคคลอื่นหรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศรูปแบบอื่น แรงงานบังคับหรือบริการ การเอาคนลงเป็นทาสหรือการกระทำอื่นเสมือนการเอาคนลงเป็นทาส การทำให้ผู้อื่น ภายใต้บังคับหรือการตัดอวัยวะออกจากร่างกาย บุคคลนั้นอาจจะถูกค้ำมนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบอื่น อาทิ บังคับขู่ขาน หรือบังคับให้ร่วมกระบวนกรอาชญากรรม

ผู้ค้ำมนุษย์ใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้หรือเก็บไว้ ซึ่งบุคคล/ผู้เสียหายให้อยู่ในสถานการณ์ที่แสวงหาประโยชน์ ตัวอย่างของวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้ค้ำมนุษย์ใช้ได้แก่ การให้คำมั่นสัญญาอันเป็นเท็จ การขู่ขู่หรือการใช้กำลังหรือความรุนแรง กีดกันทางร่างกายหรือ การใช้สถานะความเสี่ยงภัยจากการค้ำมนุษย์โดยมิชอบ การให้ผลประโยชน์แก่สมาชิกในครอบครัว แรงงานขี้ดหนี้ การใช้ความสัมพันธ์แบบชู้สาว การลักพาตัว การขูดรีด การใช้วาจาเหยียบค้าย เป็นต้น

ประเด็นสำคัญ:

- การค้ำมนุษย์อาจเกิดขึ้นภายในประเทศเดียว และไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ถูกนำพาข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ
- บุคคลสามารถยินยอมให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และยังคงเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ เมื่อมีการใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากผู้เสียหาย
- ในกรณีของเด็ก การพิสูจน์ว่าเป็นความผิดฐานค้ำมนุษย์พิจารณาจากข้อเท็จจริงที่มีองค์ประกอบของ “การกระทำ” และ “วัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ” ในขณะที่ไม่จำเป็นจะต้องมีการพิสูจน์ “วิธีการ” สำหรับการค้ำมนุษย์ในเด็ก
- วัตถุประสงค์ของการค้ำมนุษย์เป็นไปเพื่อการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลเสมอ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนที่ถูกแสวงหาประโยชน์จะตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

2.2 คำจำกัดความของการค้ำมนุษย์ที่ตกลงกันในระดับสากล

เพื่อป้องกันและต่อสู้กับการค้ำมนุษย์ เพื่อคุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ และเพื่ออำนวยความสะดวกในความร่วมมือระหว่างประเทศให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ประชาคมระหว่างประเทศได้จัดทำพิธีสารว่าด้วยเพื่อป้องกัน ปรามปราม และลงโทษการค้ำมนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (พิธีสารว่าด้วยการค้ำมนุษย์) ซึ่งเป็นการเสริมอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติขึ้นในปี พ.ศ. 2543 ซึ่งมีคำจำกัดความที่ตกลงกันในระดับสากลว่าด้วยการค้ำมนุษย์ดังนี้

มาตรา 3 อนุวรรค (a) ของพิธีสารว่าด้วยการการค้ามนุษย์กำหนดนิยามการค้ามนุษย์ไว้ดังต่อไปนี้

การกระทำ	“การสรรหา การขนส่ง การโอน ให้อาศัย หรือการรับไว้ซึ่งบุคคล...
วิธีการ	...ด้วยวิธีการที่จะใช้กำลังหรือการบีบบังคับรูปแบบอื่น การลักพาตัว การฉ้อโกง การหลอกลวง การใช้อำนาจโดยมิชอบ หรือการใช้สถานะความเปราะบางจากการค้ามนุษย์โดยมิชอบ หรือการให้หรือรับไว้ซึ่งเงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจควบคุมบุคคลอื่น...
วัตถุประสงค์	...เพื่อการแสวงหาประโยชน์ การแสวงหาประโยชน์ต้องรวมถึงการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของบุคคลอื่นหรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น แรงงานบังคับหรือบริการ การเอาคนลงเป็นทาสหรือการกระทำอื่นเสมือนการเอาคนลงเป็นทาส การทำให้อยู่ภายใต้บังคับ หรือการตัดอวัยวะออกจากร่างกาย”

จากคำจำกัดความข้างต้น บุคคลที่กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ต้องมีองค์ประกอบของ การกระทำ วิธีการ และวัตถุประสงค์ของการแสวงหาประโยชน์ (และพิสูจน์ได้)

แผนภาพที่ 2: องค์ประกอบพื้นฐานของการค้ามนุษย์ (พิธีสารว่าด้วยการค้ามนุษย์)

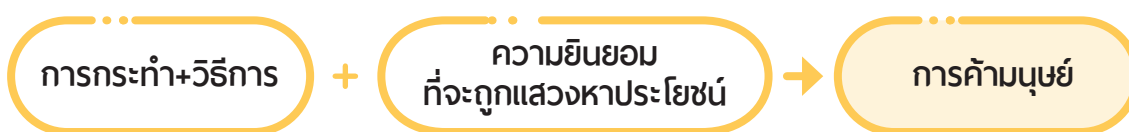
ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็ก มาตรา 3 อนุวรรค (b) ของพิธีสารว่าด้วยการการค้ามนุษย์กำหนดว่า การกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ สามารถมีองค์ประกอบเพียงการกระทำและวัตถุประสงค์เท่านั้นก็เพียงพอที่จะสรุปว่ามี การค้ามนุษย์เด็ก ผู้กระทำผิดอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ให้ผู้เสียหายยินยอมต่อการกระทำและแสวงหาประโยชน์จากผู้เสียหายฯ แต่ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็ก การที่เด็กยินยอมต่อการกระทำและผู้แสวงหาประโยชน์นั้น ไม่มีผลทางกฎหมายเนื่องจากเด็กไม่สามารถให้ความยินยอมทางกฎหมายได้ การให้ความยินยอมจึงถือเป็นโมฆะเนื่องจากพัฒนาการและความเปราะบางของเด็ก

แผนภาพที่ 3: องค์ประกอบพื้นฐานของการค้ามนุษย์เด็ก (พิธีสารว่าด้วยว่าด้วยการค้ามนุษย์)

มาตรา 3 อนุวรรค (b) ของพิธีสารว่าด้วยการการค้ามนุษย์ ระบุว่า การกระทำผิดฐานค้ามนุษย์เกิดขึ้นจาก มีการใช้วิธีการต่าง ๆ (อาทิ บังคับ ชูเชื้อ หลอกหลวง) เพื่อให้เกิดการจัดหา นำพา ให้ที่พักอาศัย รับไว้

แผนภาพที่ 4: องค์ประกอบพื้นฐานของการค้ามนุษย์เด็ก (พิธีสารว่าด้วยว่าด้วยการค้ามนุษย์)

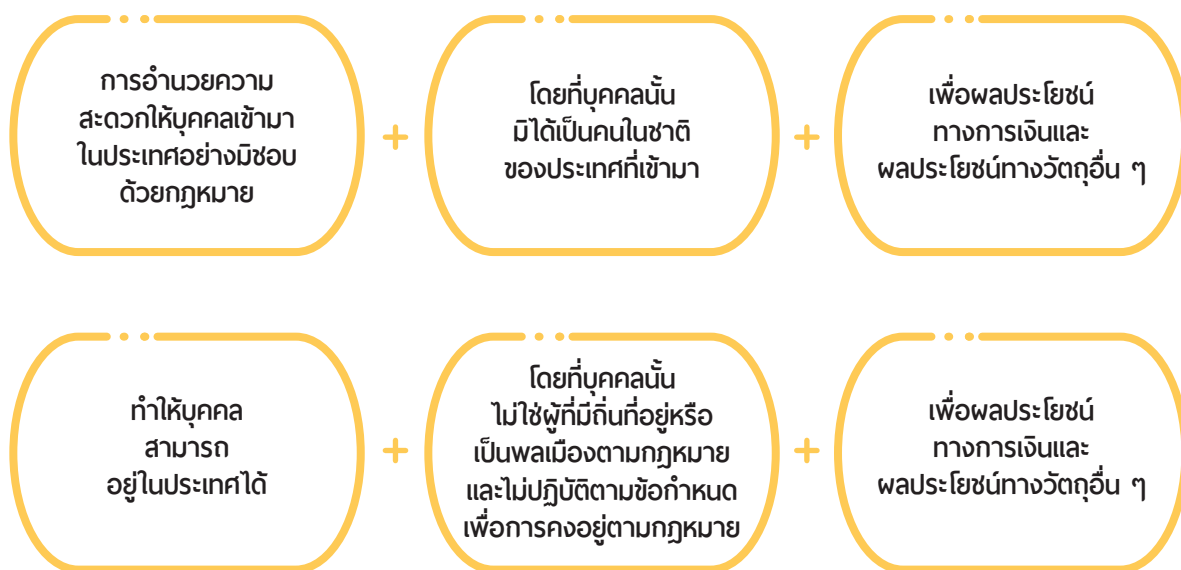
ประเด็นสำคัญ:

- พิธีสารว่าด้วยการค้ามนุษย์กำหนดรูปแบบของการแสวงหาประโยชน์ขั้นต่ำไว้ อาทิ การแสวงหาประโยชน์เพื่อการค้าประเวณี เพื่อบังคับใช้แรงงาน หรือบริการ การนำคนมาเป็นทาสหรือใช้เยี่ยงทาส การค้าอวัยวะ กฎหมายภายในประเทศอาจระบุพฤติการณ์เพิ่มเติมที่เป็นรูปแบบของการแสวงหาประโยชน์ได้
- กฎหมายภายในประเทศอาจพิจารณาวิธีการอื่น ๆ นอกเหนือจากที่รวมอยู่ในคำจำกัดความดังกล่าวตามพิธีสารว่าด้วยการค้ามนุษย์ และสามารถจำแนกรูปแบบการบีบบังคับรูปแบบใหม่ได้ การบีบบังคับเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นการใช้แรงกดดันทางร่างกายหรือจิตใจ การบังคับหรือการชูเชื้อ
- นอกจากพิธีสารว่าด้วยการค้ามนุษย์และกฎหมายภายในประเทศแล้ว สนธิสัญญาาระดับภูมิภาค เช่น อนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก หรือ The ASEAN Convention Against Trafficking in Persons, Especially Women and Children - ACTIP ปฏิญญา แนวทาง และข้อตกลง เป็นแนวทางและแหล่งข้อมูลที่สำคัญในการจัดการกับการค้ามนุษย์

2.3 การค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน¹

กล่าวโดยง่ายก็คือ การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นอาชญากรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดหาบุคคลเข้าประเทศอย่างมิชอบด้วยกฎหมายหรือให้ที่อยู่อาศัยโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เข้าไปหรืออยู่ในประเทศที่บุคคลนั้นไม่ใช่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้นอย่างถาวร เพื่อผลประโยชน์ทางการเงินและผลประโยชน์ทางวัตถุอื่น ๆ

แผนภาพที่ 5: องค์ประกอบพื้นฐานของการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน
(พิธีสารว่าด้วยการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน)

อาจเป็นเรื่องยากที่จะแยกความแตกต่างระหว่างการค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานด้วยเหตุผลหลายประการดังต่อไปนี้

- ผู้ค้ามนุษย์และผู้ลักลอบขนแรงงานข้ามชาติอาจใช้เส้นทางและวิธีการขนส่งเดียวกันในการขนย้ายผู้โยกย้ายถิ่นฐานและผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
- ผู้ค้ามนุษย์อาจเสนอ 'โอกาสหรือช่องทาง' แก่ผู้เสียหายที่ดูเหมือนเป็นการลักลอบเข้าเมือง
- การลักลอบเข้าเมืองเป็นจุดเริ่มต้นที่อาจพัฒนาไปสู่สถานการณ์การค้ามนุษย์ในบางช่วงของกระบวนการ

อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องแยกแยะความแตกต่างของอาชญากรรมทั้งสองให้ได้ เนื่องจากมีความแตกต่างในผลทางกฎหมายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องและความต้องการในการรับความช่วยเหลือของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และผู้ถูกลักลอบมีความแตกต่างกัน

ประเด็นสำคัญ:

- ในกรณีของการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน การมีส่วนร่วมในการเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนและกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งขึ้นไม่ใช่สิ่งที่จะสามารถพิสูจน์การกระทำผิดที่เกี่ยวข้องได้เสมอไป การปลอมแปลงหรือใช้เอกสารการเดินทางหรือเอกสารแสดงตัวในทางที่มิชอบเพื่อขออนุญาตพำนักอาศัยโดยมิชอบ จะใช้คำนิยามที่ตกลงกันในระดับสากลเกี่ยวกับการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน
- ในพิธีสารว่าด้วยการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน (Smuggling of Migrants Protocol) บุคคลที่สนับสนุนการข้ามพรมแดนโดยมิชอบด้วยกฎหมายด้วยเหตุผลด้านมนุษยธรรมไม่ถือว่าเป็นผู้ลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เว้นแต่พวกเขาจะแสวงหาผลกำไรจากการกระทำนั้น

ตารางแสดงความแตกต่างระหว่างการค้ามนุษย์กับการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

การค้ามนุษย์	การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน
การค้ามนุษย์เป็นอาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคล	การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นอาชญากรรมสนับสนุนการข้ามแดน โดยมีขอบด้วยกฎหมายหรือให้ที่อยู่อาศัยโดยมีขอบด้วยกฎหมายแก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเพื่อผลประโยชน์
ผู้ค้ามนุษย์กระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์จากบุคคล	ผู้ลักลอบนำเข้าผู้โยกย้ายถิ่นฐานดำเนินการเพื่อผลประโยชน์ทางการเงินและผลประโยชน์ทางวัตถุอื่น ๆ จากผู้โยกย้ายถิ่นฐาน
บุคคลยินยอมให้มีการเอารัดเอาเปรียบ และยังคงเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หากพิสูจน์ได้ว่ามีการใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมนั้น	ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ลักลอบเข้ามาไม่ใช่ “ผู้เสียหาย” ของการลักลอบเข้าเมือง แต่อาจเป็นผู้เสียหายของอาชญากรรมอื่นในขณะที่มีการลักลอบเข้ามา

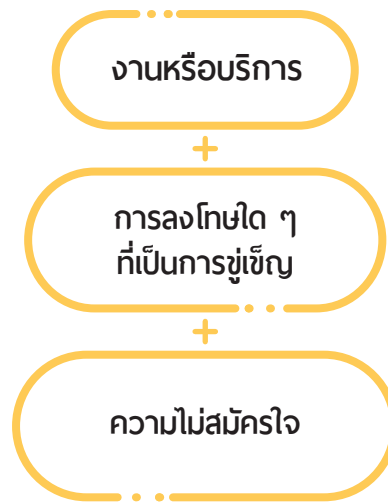
2.4 การค้ามนุษย์และแรงงานบังคับ

คำจำกัดความของการค้ามนุษย์ที่ตกลงกันในระดับสากลระบุไว้ว่า การบังคับใช้แรงงานหรือบริการเป็นรูปแบบหนึ่งของการแสวงหาประโยชน์ ดังนั้น การค้ามนุษย์จึงมีความเกี่ยวข้อง หรือใช้คำนี้แทนกันได้กับการค้าคนลงเป็นทาสและแรงงานบังคับ ในทางกลับกันองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization - ILO) ตาม C029 — อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานบังคับ ค.ศ. 1930 (ฉบับที่ 29) ระบุว่าแรงงานชนิดนี้ การค้ามนุษย์ และรูปแบบอื่น ๆ ของการนำคนลงเป็นทาสยุคใหม่ (Modern Slavery) เป็นรูปแบบของแรงงานบังคับ ดังนั้น การปฏิบัติในการแสวงหาประโยชน์ที่ระบุไว้ในพิธีสารว่าด้วยการค้ามนุษย์และอนุสัญญาว่าด้วยแรงงานบังคับของไอแอลโอ ค.ศ. 1930 (ฉบับที่ 29) จึงมีนิยามที่ซ้ำซ้อนกัน ด้วยเหตุนี้ขอบเขตนิยามของการกระทำผิดทั้งสองจึงนิยามได้ยากมาก

อย่างไรก็ตาม กฎหมายภายในประเทศอาจให้คำจำกัดความที่ชัดเจนระหว่างแนวคิดทั้งสองเพื่อวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมายและกำหนดรูปแบบมาตรการรับมือและต่อต้านการปฏิบัติต่อผู้ใช้แรงงานที่ไม่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น การกำหนดแนวปฏิบัติว่าเมื่อใดเป็นความผิดทางอาญาและเมื่อใดเป็นความผิดตามกฎหมายแรงงานแรงงาน เพื่อบังคับใช้ตามระเบียบและกฎหมายแรงงานภายในประเทศ หรือใช้ทั้งสองอย่างผสมผสานกัน

ตามมาตรา 2 ของ ไอแอลโอ C029 — อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานบังคับ แนวคิดเรื่องแรงงานบังคับเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นงานที่ทำโดยไม่สมัครใจและอยู่ภายใต้สภาวะการลงโทษใด ๆ ที่เป็นการขู่เชือดⁱⁱ กล่าวโดยง่ายว่า แรงงานบังคับหมายถึง งาน บริการ และการจ้างงานทั้งปวงที่ดำเนินการโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยไม่ได้ได้รับความยินยอม และจะให้ความยินยอมได้ต่อเมื่อมีการบังคับว่าจะลงโทษด้วยวิธีใด ๆ เช่น การใช้ความรุนแรงทางร่างกาย การขู่เชือดทางจิตใจ การไม่จ่ายค่าจ้าง และการสูญเสียสิทธิหรือเอกสิทธิ์ⁱⁱⁱ

แผนภาพที่ 6: องค์ประกอบพื้นฐานของแรงงานบังคับ (ILO, C029 - อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานบังคับ)

จากข้อมูลของไอแอลโอ มีองค์ประกอบ 11 ประการที่สามารถชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์ของแรงงานบังคับ:

- (a) การหาประโยชน์จากภาวะความเปราะบางโดยมิชอบ
- (b) การหลอกลวง
- (c) การจำกัดการเคลื่อนย้าย
- (d) การแยกตัว ทำให้โดดเดี่ยว
- (e) ความรุนแรงทางร่างกายและทางเพศ
- (f) การข่มขู่และการคุกคาม
- (g) การยึดเอกสารแสดงตน
- (h) การหักค่าจ้าง
- (i) แรงงานขັดหนี้
- (j) สภาพการทำงานและการใช้ชีวิตที่ไม่เหมาะสม
- (k) การทำงานล่วงเวลามากเกินไป^{iv}

ประเด็นสำคัญ:

- ในกรณีของเด็ก (a) (b) และ (c) เป็นองค์ประกอบของการบังคับใช้แรงงานเด็ก
- การพิจารณาว่าเป็นแรงงานบังคับอาจไม่จำเป็นต้องมองหาข้อบ่งชี้หลายอย่าง การพิจารณาเพียงข้อบ่งชี้เดียวอาจบ่งบอกว่าการใช้แรงงานบังคับ
- การค้ามนุษย์และแรงงานบังคับมีความคล้ายคลึงกันมาก แต่ไม่ใช่สิ่งเดียวกัน มีรูปแบบแรงงานบังคับต่าง ๆ ที่อาจไม่พิจารณาว่าเป็นการค้ามนุษย์ เช่น แรงงานบังคับในเรือนจำและบางกรณีเป็นแรงงานที่ถูกบังคับ

2.5 แบบทดสอบ / แบบประเมินตนเอง

ลำดับ	คำชี้แจง	/	×
1.	การค้ำมนุษย์เกี่ยวข้องกับการข้ามพรมแดนและการเข้าไปในประเทศอื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมายเสมอ		×
2.	ทั้งการค้ำมนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายบุคคลข้ามพรมแดนเพื่อผลประโยชน์ทางการเงินและผลประโยชน์อื่น ๆ เสมอ		×
3.	ผู้โยกย้ายถิ่นฐานอาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ได้ หากผู้ลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานไม่อธิบายถึงความเสี่ยงและสภาพของเส้นทางการลักลอบเข้ามาได้อย่างชัดเจน ครบถ้วน		×
4.	ในคดีค้ำมนุษย์ ไม่ต้องพิจารณาว่าผู้เสียหายยินยอมให้มีการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบหรือไม่	/	
5.	การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ พิจารณาจากการแสวงหาประโยชน์บางประเภทที่ระบุไว้ในพิธีสารว่าด้วยว่าด้วยการค้ำมนุษย์เท่านั้น		×
6.	การค้ำมนุษย์เกิดขึ้นเมื่อบุคคลตกลงที่จะถูกลักลอบนำเข้าต่างประเทศเพื่อทำงาน แต่กลับเป็นการให้สัญญาที่เป็นเท็จและถูกแสวงหาประโยชน์ในภายหลังจากกระบวนการดังกล่าว	/	
7.	หากผู้ปกครองของเด็กยินยอมให้ใช้เด็กเป็นแรงงานจะไม่ถือว่าเป็นการค้ำมนุษย์จากการใช้แรงงานเด็ก		×
8.	คดีของเบลล่าไม่ถือเป็นการค้ำมนุษย์เพราะเธอรู้ล่วงหน้าว่าเธอต้องทำงานในช่องโสเภณี แม้ว่าเธอจะถูกบังคับให้ทำงานทุกวันและไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไปไหน		×
9.	คดีของซิกโกไม่ถือเป็นการค้ำมนุษย์เพราะเขายินยอมที่จะข้ามพรมแดนอย่างผิดกฎหมาย แม้ว่าเขาจะต้องเดินทางในเรือที่ไม่ปลอดภัยและได้รับอาหารและน้ำที่ไม่เพียงพอตลอดการเดินทาง	/	
10.	คดีของกวาโปไม่ถือเป็นการค้ำมนุษย์ แม้ว่าสภาพการทำงานจะลำบากและเป็นการเอารัดเอาเปรียบ เพราะเขาได้รับความช่วยเหลือในการหางานทำเพื่อชำระหนี้และหารายได้ให้ครอบครัว		×

แนวโน้มทั่วโลกของการค้ามนุษย์เพื่อการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเป็นอย่างไร?

ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์บังคับใช้ทั้งในระดับโลกและระดับชาติ แต่ก็ยังมีผู้คนอีกจำนวนเป็นล้าน ๆ คนที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ในแต่ละปี การดำเนินอยู่ของการค้ามนุษย์สามารถอธิบายได้จากหลากหลายมุมมอง เช่น ความต้องการใช้แรงงานราคาถูก การละเมิดสิทธิมนุษยชน การใช้ความรุนแรงในครอบครัว ที่ต่างก็ทำให้ผู้เสียหายตกอยู่ในสถานการณ์ที่หวาดกลัวเกินกว่าจะสามารถหลบหนีออกมาได้ เป็นต้น

ถึงแม้ว่าแต่ละปัญหาที่เกิดมาจากรากฐานและปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่แตกต่างกัน สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) ได้จัดทำรายงานในปี พ.ศ. 2559 ระบุว่า การเพิ่มขึ้นของการค้ามนุษย์สัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของเหตุการณ์ดังต่อไปนี้

- การค้ามนุษย์เพื่อใช้แรงงาน
- การที่ผู้ค้ามนุษย์และผู้ถูกค้ามีปมหลังที่คล้ายคลึงกันทำให้ผู้ค้ามนุษย์สามารถสร้างความไว้วางใจในการดำเนินอาชญากรรมค้ามนุษย์ได้
- ความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นส่งผลให้ผู้คนจำนวนมากต้องหลบหนีจากสถานการณ์และการประท้วงประท้วงที่เกิดขึ้น ทำให้กลายเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
- การไม่ต้อนรับโทษจากการก่ออาชญากรรม (เช่น อัตราการได้รับโทษมีต่ำ) และ
- การเกิดขึ้นของรูปแบบการค้ามนุษย์รูปแบบใหม่ ๆ (เช่น การค้ามนุษย์เพื่อการบังคับให้ก่ออาชญากรรม การค้ามนุษย์ในเด็กเพื่อการรับเป็นบุตรบุญธรรมอย่างผิดกฎหมาย เป็นต้น)

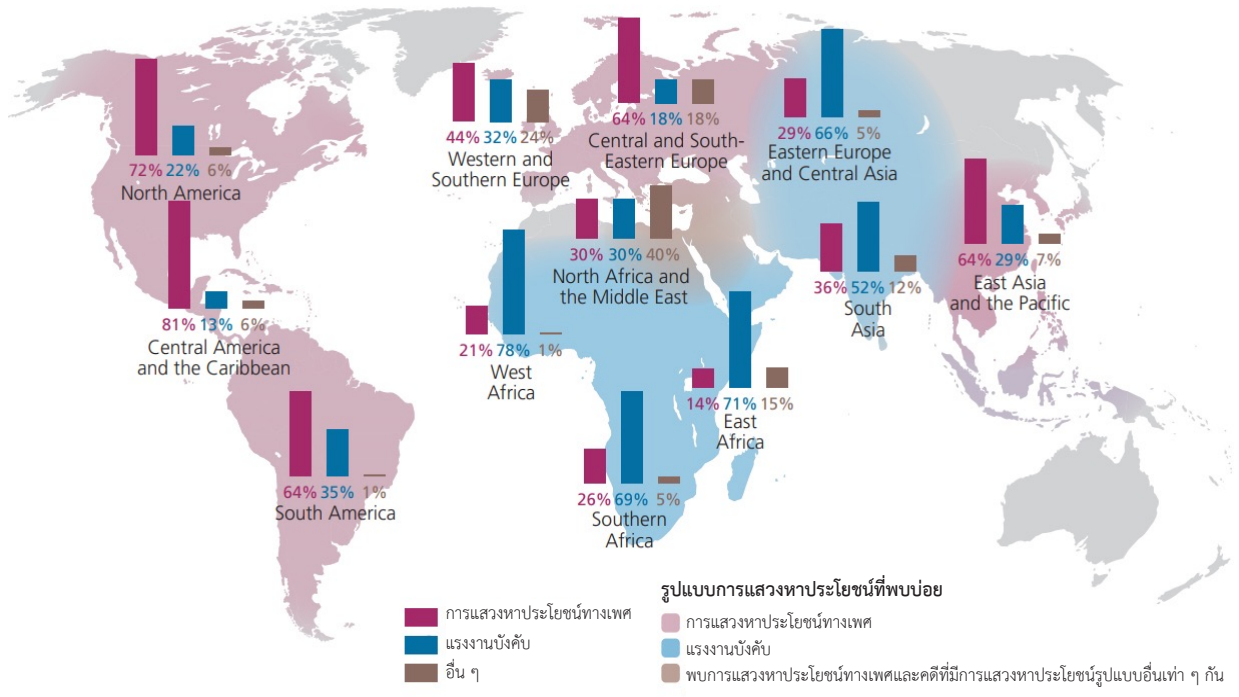
จากรายงานของ UNODC แนวโน้มนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด ในปี พ.ศ. 2561 ยกเว้นการเพิ่มขึ้นในภาพรวมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ภายในประเทศ ซึ่งอาจจะหมายความว่า มีการเพิ่มขึ้นของศักยภาพของประเทศในการตรวจพบและคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หรืออาจจะหมายความว่า มีจำนวนผู้ที่ถูกค้ามนุษย์ในประเทศเพิ่มขึ้นก็เป็นได้ ตัวอย่างเช่น UNODC รายงานว่า “ลักษณะของผู้เสียหาย” เป็นผู้หญิงและเด็กหญิงมากกว่าร้อยละ 70 ของผู้เสียหายทั้งหมดจำนวน 26,750 คนที่พบในปี พ.ศ. 2559 หากจำแนกตามสภาพทางภูมิศาสตร์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพศหญิงส่วนใหญ่จะพบในทวีปยุโรป เอเชีย และอเมริกา ในขณะที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กชายจะพบมากในทวีปแอฟริกา และผู้เสียหายเพศชายจะพบในทวีปเอเชียใต้และตะวันออกกลาง

ตามรายงานของ UNODC การแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการใช้แรงงานบังคับเป็นรูปแบบการแสวงหาประโยชน์ที่พบมากที่สุดในกลุ่มผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในปี พ.ศ. 2559 ร้อยละ 83 ของผู้เสียหายเพศหญิงที่พบในปี พ.ศ. 2559 ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในลักษณะเดียวกัน ร้อยละ 72 ของผู้เสียหาย ที่เป็นเด็กหญิงก็ถูกค้ามนุษย์เพื่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเช่นเดียวกัน ในขณะที่ ร้อยละ 82 ของผู้เสียหายเพศชายถูกค้ามนุษย์เพื่อใช้เป็นแรงงานบังคับ และมีอีกร้อยละ 10 ของผู้เสียหายเพศชายที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ส่วนผู้เสียหายที่เป็นเด็กชายนั้นพบว่าส่วนใหญ่ก็ถูกค้ามนุษย์เพื่อนำไปบังคับใช้แรงงาน และมีอีกจำนวนมากที่ถูกแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การนำคนไปเป็นขอทาน การใช้นักบริบเด็ก (Child Soldier) และการบังคับให้ก่ออาชญากรรมอื่น ๆ

ดังนั้น จึงเห็นได้ชัดว่า ผู้หญิงและเด็กหญิงเป็นกลุ่มเปราะบางที่จะตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ยิ่งไปกว่านั้น สถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น การระบาดของโรคโควิด - 19 และมาตรการ

ควบคุมการแพร่ระบาดนี้ก็นำมาซึ่งความยากลำบากเชิงเศรษฐกิจต่าง ๆ ทั่วโลกที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลบางกลุ่ม และทำให้ตกอยู่ในภาวะเสี่ยงที่จะถูกค้ำมนุษย์ หน่วยงานของสหประชาชาติ เช่น UN Women และ UNODC ได้แสดงถึงความกังวลในสถานการณ์การแพร่ระบาดนี้ว่า ทำให้เกิดความเปราะบางอันเป็นลักษณะเฉพาะของผู้หญิงและเด็กหญิงต่อการตกเป็นผู้เสียหายในการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัวและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศมากขึ้น UN Women ได้รายงานถึงข้อกังวลดังกล่าวไว้ใน “รายงานแนวโน้มของสถานการณ์การค้ำมนุษย์และผลกระทบจากโรคโควิด – 19 (2020)” โดยระบุว่า ความยากจน การไม่สามารถเข้าถึงงานที่มีคุณค่า และความพยายามที่จะหลบหนีออกจากการถูกทำร้ายอาจจะทำให้ผู้หญิงและเด็กหญิงตัดสินใจรับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น อันอาจจะนำไปสู่การถูกค้ำมนุษย์ในที่สุด ตามรายงานขององค์การตำรวจสากล (Interpol) ถึงแม้ว่ามาตรการควบคุมบางอย่างที่เป็นผลมาจากการเกิดโรคโควิด – 19 เช่น การปิดพรมแดน และการจำกัดการเดินทาง อาจจะส่งผลให้โอกาสของผู้ค้ำมนุษย์ที่จะก่ออาชญากรรมลดลงชั่วคราว แต่ก็เป็นไปได้อย่างสูงว่าการเกิดโรคระบาดและผลต่าง ๆ ที่ตามนั้น มีแต่จะทำให้เกิดกลุ่มคนที่กลายเป็นกลุ่มเสี่ยงมากขึ้น และนำไปสู่การถูกล่อลวง ถูกแสวงหาประโยชน์ และถูกค้ำมนุษย์ในระยะเวลาต่อมา

สัดส่วนของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่ตรวจพบตามรูปแบบการแสวงหาประโยชน์ในการตรวจพบของอนุภูมิภาคต่าง ๆ ประจำปี 2561 (ล่าสุด)

แหล่งที่มา : รายงานการจัดข้อมูลระดับชาติของ UNODC

หมายเหตุ: เขตแดนและชื่อที่มีการแสดงและกำหนดใช้บนแผนที่นี้ยังไม่ได้รับการรับรองหรือยอมรับอย่างเป็นทางการจากสหประชาชาติ

2.7 คำตอบสำหรับแบบทดสอบ/แบบประเมินด้วยตนเอง

ลำดับ	คำชี้แจง	/	x	เหตุผลและความเป็นมา
1.	การค้ำมนุษย์เกี่ยวข้องกับการข้ามพรมแดนและการเข้าไปในประเทศอื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมายเสมอ		x	<p>การค้ำมนุษย์ไม่จำเป็นต้องมีการข้ามพรมแดนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากอาจเกิดขึ้นได้กับชายแดนของประเทศใดประเทศหนึ่ง แม้ว่าจะมีการข้ามพรมแดนอย่างถูกกฎหมายก็ตาม</p> <p>ในรายงานระดับโลกว่าด้วยการค้ำมนุษย์ประจำปี พ.ศ. 2561 UNODC รายงานว่าการตรวจพบผู้เสียหายในประเทศเพิ่มขึ้นในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา</p>
2.	ทั้งการค้ำมนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายบุคคลข้ามพรมแดนเสมอไม่ว่าจะเพื่อผลประโยชน์ทางการเงินและผลประโยชน์อื่น ๆ		x	<p>กรณีการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน การมีส่วนร่วมในการเคลื่อนย้ายบุคคลข้ามพรมแดนและกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งขึ้นไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ความผิดที่เกี่ยวข้องเสมอไป การปลอมแปลงหรือใช้เอกสารการเดินทางหรือเอกสารแสดงตัวตนในทางที่ผิด และการอนุญาตให้ผู้ย้ายถิ่นมีถิ่นที่อยู่โดยมิชอบด้วยกฎหมายจะกระตุ้นให้มีการใช้คำนิยามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ตกลงกันในระดับสากล</p> <p>กรณีการค้ำมนุษย์ การเคลื่อนย้ายผู้เสียหายไม่จำเป็นที่จะต้องกระทำโดยผู้ค้ำมนุษย์ ตัวอย่างเช่น ในการเคลื่อนย้ายหรือการขนส่งนั้น เป็นเรื่องยากที่จะตัดสินว่าอาชญากรรมการค้ามนุษย์เกิดขึ้นแล้วหรือไม่ ทั้งผู้เสียหายเองและเจ้าหน้าที่ชายแดนยังไม่ทราบวัตถุประสงค์ที่แท้จริงในการเคลื่อนย้ายพวกเขา อาชญากรรมการค้ามนุษย์มักเกิดขึ้นที่ปลายทางเท่านั้น ทั้งนี้ การค้ำมนุษย์สามารถเกิดขึ้นได้ง่ายกับบุคคลที่ตกอยู่ภายใต้การแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ โดยพิธีสารว่าด้วยการค้ำมนุษย์กำหนดให้รัฐภาคีมีการลงโทษการกระทำใด ๆ ที่สำเร็จด้วยวิธีการเฉพาะและดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์จากการค้ำมนุษย์</p>

ลำดับ	คำชี้แจง	/	x	เหตุผลและความเป็นมา
3.	ผู้ย้ายถิ่นอาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้ หากผู้ลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นไม่อธิบายถึงความเสี่ยงและสภาพของเส้นทางการลักลอบเข้ามาได้อย่างชัดเจน ครบถ้วน		x	บางครั้ง เงื่อนไขในการลักลอบเข้ามาอาจเลวร้ายจนยากที่จะเชื่อว่าผู้ย้ายถิ่นจะยินยอม การลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นต่างจากการค้ามนุษย์ เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์หรือองค์ประกอบของการบังคับ การหลอกลวง การใช้อำนาจหรือสถานะความเสี่ยงภัยจากการค้ามนุษย์โดยมิชอบ หรือการฉ้อโกง
4.	ในคดีค้ามนุษย์ ไม่ต้องพิจารณาว่าผู้เสียหายยินยอมให้มีการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบหรือไม่	/		มาตรา 3 ของพิธีสารว่าด้วยการค้ามนุษย์ระบุว่า ในกรณีผู้เสียหายที่เป็นผู้ใหญ่ ต้องพิจารณาว่าผู้เสียหายยินยอมหรือไม่ หากความยินยอมได้มาด้วยวิธีการที่มีชอบถือว่าเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ แต่ในกรณีของเด็ก ความยินยอมจะไม่นำมาพิจารณาไม่ว่าจะใช้วิธีใดก็ตาม จากพิธีสารว่าด้วยการค้ามนุษย์ เป็นที่ชัดเจนว่าไม่มีบุคคลใดที่จะยินยอมต่อสถานการณ์แสวงหาประโยชน์ ในทางกลับกัน ความยินยอมของผู้เสียหายไม่สามารถใช้เป็นเหตุไม่ต้องรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลในการแสวงหาผลประโยชน์จากการค้ามนุษย์
5.	การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ พิจารณาจากการแสวงหาประโยชน์บางประเภทที่ระบุไว้ในพิธีสารว่าด้วยการค้ามนุษย์เท่านั้น		x	พิธีสารกำหนดรูปแบบเฉพาะของการแสวงหาประโยชน์ขั้นต่ำเท่านั้น ดังนั้น นอกเหนือจากรูปแบบของการแสวงหาประโยชน์ ขั้นต่ำในพิธีสารแล้ว ควรอ้างถึงรูปแบบการแสวงหาประโยชน์ (อื่น ๆ) ที่อาจเพิ่มเข้าไปในกฎหมายของประเทศที่เกี่ยวข้องเสมอ เพื่อตรวจสอบว่ามีการค้ามนุษย์เกิดขึ้นหรือไม่
6.	การค้ามนุษย์เกิดขึ้นเมื่อบุคคลตกลงที่จะถูกลักลอบเข้าประเทศอื่นเพื่อทำงาน แต่กลับเป็นการให้สัญญาที่เป็นเท็จและถูกแสวงหาประโยชน์ในภายหลังจากกระบวนการดังกล่าว	/		ในหลายกรณีคดีค้ามนุษย์ ผู้ค้ามนุษย์อาจเสนองานที่ไม่เป็นจริงซึ่งรวมถึง คำสัญญาว่าจะให้ทำงาน ใบอนุญาตพำนักอาศัย เป็นต้น บางครั้งผู้เสียหายอาจตกลงที่จะลักลอบเข้าประเทศโดยมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อหาเงินทำงาน ซึ่งเห็นได้ชัดว่าผู้เสียหายไม่ยินยอมให้มีการแสวงหาประโยชน์ในภายหลัง

ลำดับ	คำชี้แจง	/	x	เหตุผลและความเป็นมา
7.	หากผู้ปกครองของเด็กยินยอมให้ใช้เด็กเป็นแรงงานจะไม่ถือว่าเป็นการค้ามนุษย์จากการใช้แรงงานเด็ก		x	ในกรณีที่เด็กและผู้ปกครองของเด็กยินยอมให้ใช้เด็กเป็นแรงงาน เด็กยังคงเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์—แม้พวกเขาจะให้ความยินยอมโดยไม่ถูกข่มขู่ บังคับ บีบบังคับใช้แรงงาน ลักพาตัว หรือหลอกลวง เมื่อมีการกำหนดข้อเท็จจริงของ “การกระทำ” และ “วัตถุประสงค์” ในการแสวงผลประโยชน์ ข้อเท็จจริงที่ว่าไม่มีการใช้วิธีการที่ไม่เหมาะสมไม่ได้บรรเทาความรับผิดชอบทางอาญาที่เด็กมีส่วนเกี่ยวข้อง
8.	คดีของเบลล่าไม่ถือเป็นการค้ามนุษย์เพราะเธอรู้ล่วงหน้าว่าเธอต้องทำงานในช่องโสเภณี แม้ว่าเธอจะถูกบังคับให้ทำงานทุกวันและไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไปไหน		x	ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้เสียหายรู้ล่วงหน้าว่าเธอจะไปทำงานในช่องนั้น ไม่ได้ลดความผิดทางอาญาของผู้ค้ามนุษย์—ยังถือว่าเป็นองค์ประกอบของการแสวงหาประโยชน์ ความรุนแรงของการกระทำความผิดไม่ได้ลดลงเพราะผู้เสียหายทราบถึงลักษณะงาน แต่ไม่ได้ตระหนักถึงสภาพการทำงาน ^v
9.	คดีของซิกโกไม่ถือเป็นการค้ามนุษย์เพราะเขายินยอมที่จะข้ามพรมแดนอย่างผิดกฎหมาย แม้ว่าเขาจะต้องเดินทางในเรือที่ไม่ปลอดภัยและได้รับอาหารและน้ำที่ไม่เพียงพอตลอดการเดินทาง	/		บางครั้ง เงื่อนไขสำหรับผู้ลี้ภัยเข้ามาอาจเลวร้ายจนยากที่จะเชื่อว่าพวกเขายินยอม การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานต่างจากการค้ามนุษย์ เนื่องจากไม่มีกับวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์จากการใช้วิธีการบังคับ การหลอกลวง การใช้อำนาจหรือสถานะความเปราะบางจากการค้ามนุษย์โดยมิชอบ หรือการฉ้อโกง
10.	คดีของกวาโปไม่ถือเป็นการค้ามนุษย์ แม้ว่าสภาพการทำงานจะลำบากและเป็นการเอาเปรียบ เพราะเขาได้รับความช่วยเหลือในการหางานทำเพื่อชำระหนี้และหารายได้ให้ครอบครัว		x	ผู้เสียหายหลายคนเต็มใจยอมรับเงื่อนไขที่ยากลำบากเพราะต้องการเดินทางไปต่างประเทศเพื่อหางานทำและมีชีวิตที่ดีขึ้นและหวังว่าจะส่งเงินให้ครอบครัว เมื่อพวกเขาได้รับการจ้างงาน พวกเขาอาจคาดการณ์ว่าจะต้องทำงานหนักมาก หรือแม้กระทั่งให้บริการทางเพศ แต่อาจคิดว่าเงื่อนไขเหล่านี้เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง และคุณค่าที่จะอดทนต่อสภาวะที่เลวร้ายเพื่อให้ได้รายได้ที่ดีซึ่งพวกเขาสามารถนำไปใช้ชำระหนี้หรือใช้จ่ายในครอบครัวได้ อาจมีสาเหตุบางประการที่ผู้เสียหายอาจให้ความยินยอมในขั้นตอนของการสรรหาแรงงาน อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและผู้ปฏิบัติงานควรเข้าใจว่าผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายมักจะถูกหลอกลวงและได้รับการจ้างงานด้วยวิธีที่มีขบขันในระหว่างขั้นตอนการสรรหาแรงงาน

การคุ้มครอง
ในบริบท
ระดับชาติ

03

การคุ้มครองมนุษย์ ในบริบทระดับชาติ

3.1 ภาพรวมการคุ้มครองมนุษย์ในบริบทระดับชาติ^{vii}

การคุ้มครองมนุษย์เป็นปรากฏการณ์ระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อทุกประเทศ มีบางประเทศที่เป็นประเทศต้นทางหรือทางผ่านหรือประเทศปลายทาง ประเทศไทยเป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศที่ถูกมองว่าเป็นประเทศต้นทางผ่าน และปลายทางสำหรับการคุ้มครองมนุษย์ ผู้คุ้มครองแสวงหาประโยชน์จากผู้เสียหายที่เป็นชาวไทยและชาวต่างชาติในประเทศไทยและแสวงหาประโยชน์จากผู้เสียหายชาวไทยในต่างประเทศ หลักฐานและรายงานที่น่าเชื่อถือหลายประการเกี่ยวกับสถานการณ์การคุ้มครองมนุษย์ในปี พ.ศ. 2563 ชี้ว่า มีการทุจริตและเจ้าหน้าที่รัฐมีความเกี่ยวข้องอย่างชัดเจนกับคดีการคุ้มครองมนุษย์โดยการรับสินบนจากเจ้าของธุรกิจและผู้คุ้มครอง ตลอดจนการมีส่วนร่วมโดยตรงในการทุจริตจากผู้เสียหายซึ่งเป็นข้อท้าทายหลักในการต่อต้านการคุ้มครองมนุษย์ที่ประเทศไทยได้พยายามแก้ไขในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

ในฐานะประเทศต้นทาง คนไทยโดยเฉพาะผู้หญิงและกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTIQ+) ถือเป็นกลุ่มผู้เสียหายจากการคุ้มครองมนุษย์ที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยที่พบในต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา แอฟริกาใต้ ออสเตรเลีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และประเทศต่างๆ ในตะวันออกกลางและยุโรป จุดหมายปลายทางของผู้เสียหายชาวไทยที่พบมากที่สุดคือประเทศญี่ปุ่น ในแต่ละปี ชาวไทยประมาณ 25,000 คนอยู่เกินกำหนดวีซ่าท่องเที่ยวในประเทศญี่ปุ่น และประมาณร้อยละ 90 ของผู้เสียหายเป็นผู้หญิงชาวไทยส่วนใหญ่ถูกคุ้มครองมนุษย์เพื่อการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี ชาวไทยที่เป็นทั้งผู้หญิงและผู้ชายถูกคุ้มครองมนุษย์เพื่อทำงานในภาคเกษตรกรรมและภาคการประมงในต่างประเทศ

ในฐานะประเทศปลายทาง ผู้หญิงและเด็กจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เมียนมา กัมพูชา ลาว รวมทั้งจากประเทศต่าง ๆ เช่น ศรีลังกา รัสเซีย อุซเบกิสถาน และประเทศในแอฟริกาบางประเทศถูกคุ้มครองมนุษย์ในประเทศไทยเพื่อแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น ๆ จากรายงานผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการคุ้มครองมนุษย์ของประเทศไทยประจำปี พ.ศ. 2563 รายงานว่าการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของผู้อื่นเป็นรูปแบบของการคุ้มครองมนุษย์เพื่อแสวงหา

ประโยชน์ที่แพร่หลายที่สุดในประเทศไทย การค้ามนุษย์ที่แพร่หลายในรูปแบบอื่นๆ เพื่อแสวงหาประโยชน์ในประเทศไทย ได้แก่ บังคับขู่ขาน เอาคนลงเป็นทาส ชูตริต และแรงงานบังคับ (ในภาคการประมงและภาคอื่น ๆ) ในฐานะศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศและทางบกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยยังเป็นประเทศทางผ่าน ของการค้ามนุษย์ ตัวอย่างเช่น มีการส่งตัวผู้เสียหายชาวจีนผ่านเมียนมาไปยังภาคเหนือของประเทศไทยแล้วส่งต่อไปยังกรุงเทพฯ ก่อนที่จะมีการแสวงหาประโยชน์ในประเทศปลายทางอื่น ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และประเทศในทวีปยุโรป

3.2 กฎหมายภายในประเทศเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์

กฎหมายภายในประเทศที่กำหนดให้การค้ามนุษย์เป็นอาชญากรรมนั้นเป็นหลักพื้นฐานที่สำคัญต่อการดำเนินการต่อต้านการค้ามนุษย์ตามกฎหมายและมีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมการค้ามนุษย์ เพื่อการคัดแยก สอบสวน จับกุม ดำเนินคดี และตัดสินลงโทษผู้ค้ามนุษย์ กฎหมายอาญาในประเทศต้องกำหนดองค์ประกอบของอาชญากรรมนี้อย่างชัดเจนและลงโทษผู้ให้ความช่วยเหลือ มีส่วนร่วม จัดการ พยายาม และให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นเพื่อแสดงความเห็นเกี่ยวกับอาชญากรรมเหล่านี้

ประเด็นสำคัญ:

การกำหนดองค์ประกอบของการค้ามนุษย์ที่ชัดเจนในกฎหมายของประเทศมีความสำคัญต่อการคัดแยกและการดำเนินคดีการค้ามนุษย์

เครื่องมือทางกฎหมายของประเทศที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการค้ามนุษย์ในประเทศไทย คือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมใน พ.ศ. 2558 และ พ.ศ. 2560 ตามลำดับ มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 กำหนดความผิดฐานค้ามนุษย์ซึ่งมีองค์ประกอบพื้นฐานสามประการเป็นองค์ประกอบของการพิสูจน์หลักในการกำหนดและดำเนินคดีการค้ามนุษย์ในประเทศไทย

<p>การกระทำ (ทำอะไร?)</p>	<p>“(๑) เป็นธุระจัดหา ชื้อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด หน่วงเหนี่ยว กักขัง จัดให้อยู่อาศัยหรือรับไว้ซึ่งบุคคลใด [...]</p>
<p>วิธีการ (ทำอย่างไร?)</p>	<p>“ [...] โดยวิธีการขู่ขู่หรือด้วยการใช้กำลัง การลักพาตัว การฉ้อโกง การหลอกลวง การใช้อำนาจโดยมิชอบ การใช้อิทธิพลเหนือบุคคลอื่นโดยมิชอบ ด้วยกฎหมายโดยอาศัยความเปราะบางทางร่างกาย การศึกษา หรือความเปราะบางใด ๆ ของผู้เสียหาย การขู่ขู่ว่าจะดำเนินการทางกฎหมายกับผู้อื่นในทางที่มิชอบ หรือการให้เงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้รับความยินยอมจากผู้มีอำนาจควบคุมบุคคลอื่นในการอนุญาตให้ผู้กระทำความผิดใช้ประโยชน์จากบุคคลที่ตนควบคุม [...]”</p>
<p>วัตถุประสงค์ (ทำไมถึงทำ?)</p>	<p>“ [...] ถ้าการกระทำนั้นเป็นการกระทำ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ บุคคลนั้นกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์</p>

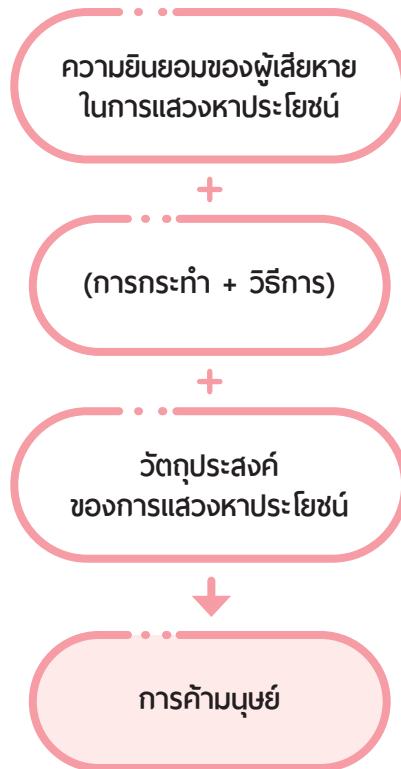
แผนภาพที่ 7: ตารางแสดงองค์ประกอบของการค้ามนุษย์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560

การกระทำ (ทำอะไร?)		วิธีการ (ทำอย่างไร?)		วัตถุประสงค์ (ทำไมถึงทำ?)
ถูกระงับ	ของบุคคล กระทำสำเร็จโดย	ข่มขู่	+	การแสวงหา ประโยชน์ โดยมิชอบ
ซื้อ		การใช้กำลัง		
ขาย		การลักพาตัว		
จำหน่าย		การฉ้อโกง		
พามาจาก		หลอกลวง		
ส่งไปยัง		ใช้อำนาจโดยมิชอบ		
หน่วงเหนี่ยว		การใช้อิทธิพลเหนือผู้อื่นอย่าง มิชอบด้วยกฎหมายโดยอาศัย ความเปราะบางทางร่างกาย การศึกษาหรือความเปราะบางใด ๆ		
กักขัง		ขู่ว่าจะดำเนินคดีกับผู้อื่นในทาง ที่ผิด		
จัดให้อยู่อาศัย		ให้เงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้ รับความยินยอมจากผู้มีอำนาจ ควบคุมบุคคลอื่น		
การรับ				

ประเด็นสำคัญ:

มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ถือว่า บุคคลมีความผิดฐานค้ามนุษย์ โดยไม่คำนึงถึงความยินยอมของผู้เสียหาย หากการกระทำใด ๆ เป็นไปเพื่อแสวงหาประโยชน์ได้กระทำโดยวิธีการที่ระบุไว้นั้น

แผนภาพที่ 8: องค์ประกอบของการคุ้มครองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560

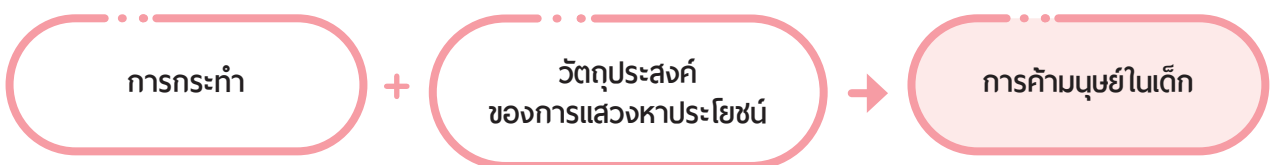

ประเด็นสำคัญ:

มาตรา 6 (2) ของ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ไม่ต้องการ “วิธีการ” เพื่อนำมาซึ่งการพิจารณาว่าเกิดการกระทำ **การค้ามนุษย์ในเด็ก**

ในกรณีของเด็ก การกระทำที่เป็นรัฐระจัดหา ชื่อ ชาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด หน่วยงานนี้วกักขัง จัดให้อยู่อาศัยหรือหรือรับไว้ซึ่งเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ถือเป็นความผิดฐานค้ามนุษย์ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560

แผนภาพที่ 9: องค์ประกอบของการคุ้มครองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560

รูปแบบของการแสวงหาประโยชน์ตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 คือ

- การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของผู้อื่น
- การผลิตหรือจำหน่ายสื่อลามกอนาจาร
- การแสวงหาประโยชน์จากกิจกรรมทางเพศรูปแบบอื่น
- การเอาคนลงเป็นทาสหรือการกระทำอื่นเสมือนการเอาคนลงเป็นทาส
- การขอรูด
- การตัดอวัยวะออกจากร่างกายเพื่อการค้า
- แรงงานบังคับหรือบริการ
- การใช้กำลังขูดรีด

3.3

กฎหมายและเครื่องมือภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการค้ามนุษย์

นอกจากเครื่องมือทางกฎหมาย ซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ที่เป็นหลักในการต่อต้านการค้ามนุษย์แล้ว ประเทศไทยยังใช้เครื่องมือทางกฎหมายอื่น ๆ ในการต่อต้านการค้ามนุษย์และเพื่อคุ้มครองบุคคลที่มีภาวะที่เปราะบางจากการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ ตัวอย่างเช่น ในเรื่องความผิดทางอาญาและความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ประเทศไทยยังใช้ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พระราชบัญญัติคุ้มครองพยาน พระราชบัญญัติการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

เครื่องมือทางกฎหมายภายในประเทศ	จุดมุ่งหมาย ^{viii}
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560	พระราชบัญญัตินิยามค้ประกอบของอาชญากรรมการค้ามนุษย์ การลงโทษแรงงานบังคับและบริการตามรูปแบบการค้ามนุษย์เพื่อการแสวงหาประโยชน์ และบทลงโทษในกรณีที่มีการให้ความช่วยเหลือ การสนับสนุน การจัดการ และการพยายามก่ออาชญากรรมจากการค้ามนุษย์
พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการยุติธรรมเพื่อรับมือกับความซับซ้อนของการค้ามนุษย์
พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546	กฎหมายกำหนดอายุเด็กตามกฎหมาย (บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี) เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก ระบุความช่วยเหลือพิเศษเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพหรือการคุ้มครองที่เด็กต้องการ และคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศและการกระทำที่เป็นอันตรายโดยไม่คำนึงถึงความยินยอมของเด็ก

เครื่องมือทางกฎหมาย ภายในประเทศ	จุดมุ่งหมาย ^{viii}
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี พ.ศ. 2539	พระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณีทั้งชายและหญิง พระราชบัญญัตินี้ มีบทลงโทษผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีที่อายุต่ำกว่า 18 ปี รวมทั้งเจ้าของช่อง พ่อแม่ และผู้ปกครองตามกฎหมายสำหรับการค้าประเวณีเด็ก
พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าว มาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. 2559	เพื่อช่วยปรับปรุงการบริหารจัดการนายหน้าจัดหางานของประเทศไทยและ ป้องกันแรงงานข้ามชาติจากการถูกเอารัดเอาเปรียบและตกเป็นผู้เสียหาย ในกรณีแรงงานบังคับหรือแรงงานขี้ดหนี้
พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541	เพื่อให้ประเทศไทยดำเนินการสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศในการ คุ้มครองแรงงานเด็กและกำหนดมาตรฐานค่าจ้างขั้นต่ำและชั่วโมงการทำงาน ของลูกจ้าง
พระราชบัญญัติควบคุมการขอลาน พ.ศ. 2559	เพื่อกำหนดการคุ้มครองและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของขอลานและเพื่อขจัด ภัยคุกคามจากการแสวงหาประโยชน์ที่มีต่อผู้ขอลานจากกลุ่มผู้ค้ามนุษย์
ระเบียบกรมสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงานว่าด้วยการตรวจแรงงานและ การดำเนินคดีอาญาผู้กระทำความผิด ตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครอง แรงงานในงานประมงทะเล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561	เป็นระเบียบที่ให้อำนาจพนักงานตรวจแรงงานดำเนินคดีกับนายจ้างที่ไม่จ่าย ค่าจ้างตรงเวลา ผ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยค่าจ้างขั้นต่ำหรือยึดเอกสารของลูกจ้าง ในภาคประมงทะเล
กฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงาน ประมงทะเล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2565	เพื่อแก้ไขบทบัญญัติบางประการให้สอดคล้องกับสภาพการจ้างงานและสภาพ การทำงานในเรือประมงในปัจจุบันและให้การคุ้มครองแรงงานในภาคการ ประมงให้เป็นมาตรฐานสากลอันเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้แรงงาน ประมงที่ผิดกฎหมายและการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญและ เร่งด่วนของรัฐบาล และโดยที่กฎกระทรวงฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของ ประชาชน หากข้อตกลงหรือสัญญาจ้าง ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ของนายจ้างขัดต่อกฎกระทรวงฉบับนี้ย่อมตกเป็นโมฆะใช้บังคับไม่ได้
ระเบียบกรมสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงานว่าด้วยการตรวจแรงงานและ การดำเนินคดีอาญาผู้กระทำความผิด ตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครอง แรงงานในงานประมงทะเล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561	เป็นระเบียบที่ให้อำนาจพนักงานตรวจแรงงานดำเนินคดีกับนายจ้างที่ไม่จ่าย ค่าจ้างตรงเวลา ผ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยค่าจ้างขั้นต่ำ หรือยึดเอกสารของลูกจ้าง ในภาคประมงทะเล

3.4

การให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

3.4.1 พันธกรณีระหว่างประเทศเพื่อให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์^x

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งได้รับการคัดแยกและช่วยเหลือออกจากสถานการณ์การค้ามนุษย์ อาจไม่มีช่องทางยังชีพและอาจต้องการความช่วยเหลือทันทีในเรื่องที่พัก อาหาร การรักษาพยาบาล และอาจต้องได้รับการคุ้มครองจากผู้ค้ามนุษย์ ผู้เสียหายอาจได้รับบาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจหรือมีจิตใจที่บอบช้ำ เนื่องจากการได้รับการทารุณกรรมด้วยน้ำมือของผู้ค้ามนุษย์ เช่น การทรมาน การให้อาหารหรือบังคับให้อดนอนหรือทั้งสองอย่าง รวมถึงสภาพความเป็นอยู่และการทำงานที่ย่ำแย่ การข่มขืน การข่มขู่ ความรุนแรง และการแยกตัวในความเป็นจริง ผู้ค้ามนุษย์จำนวนมากค่อย ๆ สร้างความหวาดกลัวหรือทำให้ผู้เสียหายมีความกลัวอย่างต่อเนื่องซึ่งทำให้พวกเขาควบคุมผู้เสียหายได้ดีขึ้น และเป็นการอำนวยความสะดวกในการแสวงหาประโยชน์จากผู้เสียหายในกรณีของเด็ก อายุของเด็กทำให้พวกเขามีความเปราะบางมากขึ้นต่อผลเสียหายที่ตามมาอันเกิดจากการกระทำทารุณเด็ก

ประเด็นสำคัญ:

การค้ามนุษย์เป็นอาชญากรรมต่อบุคคล ดังนั้น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จึงมีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูลที่เป็นหลักฐานอาชญากรรมแก่เจ้าหน้าที่ในการสอบสวนและดำเนินคดี ผู้เสียหายคือพยานหลักของอาชญากรรมจากการค้ามนุษย์

ดังนั้น มาตรา 6 ของ พิธีสารว่าด้วยว่าด้วยการค้ามนุษย์จึงกำหนดให้รัฐภาคีต้องให้ความช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อจัดหาและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จากอันตรายและการตอบโต้เพิ่มเติม ช่วยให้พวกเขาฟื้นคืนสู่สภาพปกติ ลดการตีตรา ให้คุ้มครองความเป็นส่วนตัว และให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูและการกลับคืนสู่สังคม

ประเด็นสำคัญ:

วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2556 ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันในพิธีสารว่าด้วยว่าด้วยการค้ามนุษย์เพื่อการปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

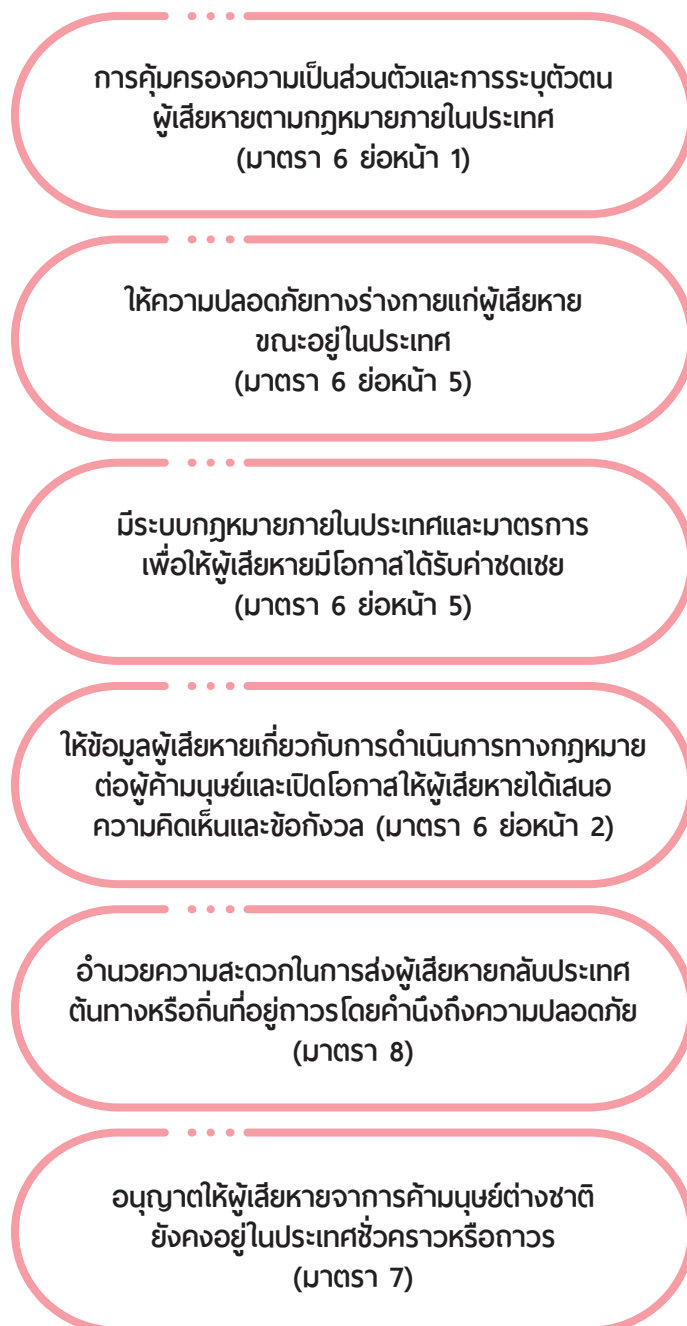
วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (ACTIP) ซึ่งตอกย้ำความมุ่งมั่นของประเทศไทยในการต่อต้านการค้ามนุษย์ตามพันธกรณีระหว่างประเทศ^x

ประเทศที่เป็นรัฐภาคีของพิธีสารว่าด้วยว่าด้วยการค้ามนุษย์ มีพันธที่จะต้องให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ดังนี้

- การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและการระบุตัวตนผู้เสียหายตามกฎหมายภายในประเทศ (มาตรา 6 ย่อหน้า 1)
- ให้ความปลอดภัยทางร่างกายแก่ผู้เสียหายขณะอยู่ในประเทศ (มาตรา 6 ย่อหน้า 5)
- มีระบบกฎหมายภายในประเทศและมาตรการเพื่อให้ผู้เสียหายมีโอกาสได้รับค่าชดเชย (มาตรา 6 ย่อหน้า 5)

- ให้ข้อมูลผู้เสียหายเกี่ยวกับการดำเนินการทางกฎหมายต่อผู้ค้ำนุชย์และเปิดโอกาสให้ผู้เสียหายได้เสนอความคิดเห็นและข้อกังวล (มาตรา 6 ย่อหน้า 2)
- อำนวยความสะดวกในการส่งผู้เสียหายกลับประเทศต้นทางหรือถิ่นที่อยู่ถาวรโดยคำนึงถึงความปลอดภัย (มาตรา 8)
- อนุญาตให้ผู้เสียหายจากการค้ำนุชย์ต่างชาติยังคงอยู่ในประเทศชั่วคราวหรือถาวร (มาตรา 7)
- คำนึงถึงอายุ เพศ และความต้องการพิเศษของผู้เสียหาย โดยเฉพาะความต้องการพิเศษของผู้เสียหาย (มาตรา 6 ย่อหน้า 4)
- ให้บริการการฟื้นฟู เยียวยาแก่ผู้เสียหาย (มาตรา 6 ย่อหน้า 3)

แผนภาพที่ 10: พันธกรณีภายใต้พิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (พิธีสารว่าด้วยว่าด้วยการค้ำนุชย์)

คำนึงถึงอายุ เพศ และความต้องการพิเศษ
ของผู้เสียหาย โดยเฉพาะความต้องการพิเศษ
ของผู้เสียหาย (มาตรา 6 ย่อหน้า 4)

ให้บริการการฟื้นฟู เยียวแก่ผู้เสียหาย
(มาตรา 6 ย่อหน้า 3)

ประเด็นสำคัญ:

- มาตรการคุ้มครองภายใต้พิธีสารว่าด้วยว่าด้วยการค้ามนุษย์ไม่ ไม่ใช่รายการที่สมบูรณ์ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต้องมีสิทธิเท่าเทียมกับมนุษย์ทุกคนตามที่ระบุไว้ในตราสารและ แนวปฏิบัติทั้งที่มีและไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย^{xi}
- ผู้ค้ามนุษย์มักควบคุมผู้เสียหายด้วยการโน้มน้าวใจผู้เสียหายว่าพวกเขาจะถูกจับกุมและ ดำเนินคดีหรือได้รับการเนรเทศ หากพวกเขาเข้าพบเจ้าหน้าที่เพื่อร้องเรียนหรือขอความช่วยเหลือ ดังนั้น ผู้เสียหายมักจะเข้าห้องคร่ำครวญที่ไม่ใช่ภาครัฐแทนที่จะไปขอความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน ของรัฐ ด้วยเหตุผลเหล่านี้ เจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าควรมีส่วนร่วมกับองค์กร นอกภาครัฐและองค์กรภาคประชาสังคมอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนผู้เสียหายด้วยมาตรการ ความช่วยเหลือ ตามสิทธิที่พึงมี
- หลักฐานแสดงให้เห็นว่าการให้การสนับสนุน จัดหาบ้านพักพิง และการคุ้มครองผู้เสียหาย เพิ่มโอกาสที่พวกเขาจะเต็มใจให้ความร่วมมือและช่วยผู้สืบสวนและพนักงานอัยการใน การดำเนินคดี อย่างไรก็ตาม ควรมีการให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองแก่ผู้เสียหายตาม ความยินยอม และการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองไม่ควรมีเงื่อนไขว่าผู้เสียหายเต็มใจที่จะ ร่วมมือในกระบวนการทางกฎหมาย
- ผู้เสียหายมีสิทธิปฏิเสธความช่วยเหลือ และมาตรการคุ้มครองต้องไม่กระทบกระเทือนต่อ สิทธิมนุษยชน ศักดิ์ศรี และสวัสดิภาพของผู้เสียหาย

3.4.2 การไม่ลงโทษผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์^{xii}

ประเด็นสำคัญของพิธีสารว่าด้วยว่าด้วยการค้ามนุษย์คือการดำเนินคดีอาญากับผู้ค้ามนุษย์และให้ความช่วยเหลือ และคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ อันเป็นผลมาจากการตกเป็นเหยื่อของผู้ค้ามนุษย์ ซึ่งอาจเกิดการ บังคับให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทำกิจกรรมหรือกระทำสิ่งที่มีขอบด้วยกฎหมาย เช่น การใช้เอกสารหรือ หนังสือเดินทางอันเป็นเท็จ ทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต ทำงานในการค้าประเวณี การเข้ามาหรือพำนักใน ประเทศอย่างมิชอบด้วยกฎหมาย และกระทำการอาชญากรรม

ประเด็นสำคัญ:

- จุดประสงค์ของหลักการละเว้นโทษมีไว้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เสียหายเข้าถึงความคุ้มครอง ความช่วยเหลือ ความยุติธรรม และการคัดแยกผู้เสียหาย โดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกดำเนินคดีและลงโทษ
- ผู้เสียหายไม่ควรถูกกักตัว ลงโทษ จากการเดินทางเข้าประเทศ หรือพำนักอยู่ในประเทศอย่างไม่ปกติหรือลงโทษจากการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการค้ามนุษย์^{xiii}

แม้ว่าหลักการค้ามนุษย์ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนว่า จะไม่ดำเนินคดีอาญาต่อการกระทำความผิดที่กระทำโดยผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในระหว่างการตกเป็นเหยื่อของพวกเขา แนวปฏิบัติระหว่างประเทศบางประการแนะนำว่า ผู้ถูกค้ามนุษย์ไม่ควรรับผิดชอบต่อความผิดที่พวกเขาถูกบังคับให้กระทำ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับสถานการณ์ของผู้ถูกค้ามนุษย์ จุดประสงค์ของหลักการละเว้นโทษมีไว้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เสียหายเข้าถึงการคุ้มครอง ความช่วยเหลือ ความยุติธรรม และการคัดแยกผู้เสียหาย โดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกดำเนินคดีและลงโทษ

ประเด็นสำคัญ:

- สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR) มีหลักการและแนวทางว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการค้ามนุษย์ หลักการที่ 7 ที่กำหนดว่า “จะไม่มีภารกิจ ตั้งข้อหา หรือดำเนินคดีกับผู้ถูกค้ามนุษย์ในข้อหาฐานกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายในการเข้าหรือพักอาศัยในประเทศ ทางผ่านและประเทศปลายทาง หรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีขอบด้วยกฎหมายในขอบเขต ที่การมีส่วนร่วมดังกล่าวนี้เป็นผลโดยตรงจากสถานการณ์ของพวกเขา ในฐานะผู้ถูกค้ามนุษย์
- คณะทำงานด้านการค้ามนุษย์ในการประชุมภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการปราบปรามกลุ่มอาชญากรข้ามชาติมองว่า การไม่ลงโทษผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นการขยายหลักการ “คุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อย่างเต็มรูปแบบ การเคารพสิทธิมนุษยชนของพวกเขา” ซึ่งระบุไว้ในมาตรา 2 อนุวรรค (b) ของพิธีสาร

3.4.3 มาตรการระดับประเทศเพื่อให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทยมีสิทธิและได้รับความช่วยเหลือและคุ้มครองความปลอดภัยดังต่อไปนี้

- อาหาร ที่พัก การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจ การศึกษา การฝึกอบรม การช่วยเหลือทางกฎหมาย การเดินทางกลับประเทศต้นทางและการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน (มาตรา 33)
- การอนุญาตให้พำนักและทำงานในประเทศเป็นการชั่วคราว (มาตรา 37)
- การยกเว้นผู้เสียหายจากความผิดทางอาญาและทางปกครองจากการกระทำความผิดในระหว่างการตกเป็นผู้เสียหาย เช่น การออก การเข้าหรือพำนักในประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย การให้ข้อมูลเท็จ แก่เจ้าหน้าที่ การปลอมแปลงหรือใช้เอกสารการเดินทางปลอม การค้าประเวณี และการทำงาน โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว (มาตรา 41)

นอกจากนี้ มาตรา 33 ของพระราชบัญญัตินี้ยังเป็นการยืนยันว่า สิทธิมนุษยชนของผู้เสียหายจะได้รับการเคารพ ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อ วัฒนธรรม อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ เพศของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ในขณะที่การให้

ความช่วยเหลือ มาตรา 35 ให้สิทธิในการขอใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เสียหาย มาตรา 36 กำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องจัดให้มีการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้เสียหายก่อน ระหว่าง และหลังการดำเนินคดี และมาตรา 56 ลงโทษผู้ที่เปิดเผยตัวตนและประวัติผู้เสียหายจากการคำนวณชดเชยโดยไม่ได้รับความยินยอมโดยสุจริต

3.5 กรณีศึกษา^{xiv}

3.5.a. กรณีศึกษา: นก

นกเป็นหญิงสาวอายุ 20 ปีจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เธอเป็นหม้ายและเลี้ยงดูลูกเล็ก ๆ สองคนด้วยการขายผัก อยู่มาวันหนึ่ง ภักทรนรีซึ่งเป็นเพื่อนก็บอกนกว่า เธอสามารถหางานตำแหน่งคนทำงานรับใช้ในบ้านให้กับนกที่ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อื่นได้ ซึ่งจะสามารถสร้างรายได้เป็น 10 เท่าของรายได้ต่อเดือนในปัจจุบัน ภักทรนรียังบอกอีกว่าจะจัดเตรียมการเดินทางทั้งหมดให้ และจะจ่ายค่าเดินทางให้ หากนกตกลงจะคืนเงินให้เธอเมื่อเธอเริ่มงานใหม่ในประเทศปลายทาง

เมื่อตัดสินใจแล้วว่ารายได้เสริมจะเป็นประโยชน์ต่อครอบครัวของเธอ นกจึงฝากลูก ๆ ไว้ในความดูแลของแม่ของเธอ และเริ่มต้นการเดินทางไปกับภักทรนรีด้วยการรถโดยสารประจำทาง นกไม่มีหนังสือเดินทาง แต่ภักทรนรียืนยันว่าเธอไม่จำเป็นต้องใช้หนังสือเดินทางเพราะมีเพื่อนอยู่ที่ชายแดน ก่อนถึงชายแดนไม่กี่กิโลเมตร พวกเขาลงจากรถโดยสารประจำทางและรอที่ร้านกาแฟริมถนนจนกระทั่งคนขับรถบรรทุกชื่อชานมาสมทบ นกแปลกใจที่เห็นภักทรนรีจ่ายเงินจำนวนมากให้กับชาน ก่อนที่พวกเขาทั้งสองจะขึ้นรถบรรทุกไปกับเขา และเดินทางต่อไปยังชายแดน พวกเขาข้ามพรมแดนได้โดยไม่มีปัญหาใด ๆ ตามที่ภักทรนรีได้สัญญาไว้ นี่เป็นครั้งแรกที่นกทราบว่าเธอกำลังเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อเดินทางไปยังประเทศปลายทาง ชานซึ่งเป็นคนคนขับรถบรรทุกนั้นเป็นมิตร แต่เขาขอให้นกเดินทางต่อโดยเข้าไปนั่งในด้านหลังของรถบรรทุกซึ่งถูกปิดเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่ชายแดนถัดไป ทำยรมีสภาพที่มืด ร้อน และอึดอัดมาก แต่นกตกลงเพราะเธอไม่มีหนังสือเดินทาง และทำได้เพียงเชื่อในคำแนะนำ ความหวังดี และมิตรภาพของภักทรนรีเท่านั้น ระยะทางนั้นไกล และการเดินทางของนกในด้านหลังของรถบรรทุกก็สิ้นสุดลงที่ทุ่งโล่งข้างแม่น้ำใหญ่ ที่ซึ่งภักทรนรีและชานคนขับรถได้พบกับชายสี่คนที่เป็นพลเมืองของประเทศปลายทาง

จากนั้นชายสี่คนจึงพานกข้ามแม่น้ำ นกได้รับทราบที่ตอนนี้เธออยู่ในประเทศปลายทางแล้ว เธอได้รับคำสั่งให้ขึ้นไปทางด้านหลังของรถบรรทุกที่จอดอยู่ริมแม่น้ำ ในด้านหลังของรถบรรทุกมีผู้หญิงอีกเจ็ดคน นกกลัว เพราะเธอไม่เชื่ออีกต่อไปว่าจะได้งานตามที่สัญญาไว้ เมื่อเธอปฏิเสธที่จะขึ้นรถ ชายคนหนึ่งชูเธอด้วยปืน ชายทั้งสี่คนเดินทางด้วยกันในห้องโดยสารของรถ

นกและผู้หญิงคนอื่น ๆ ถูกพาตัวไปยังบ้านที่เป็นส่วนตัวในเมืองใหญ่ ตลอดระยะเวลาหลายสัปดาห์ ชายทั้งสี่ได้ทารุณกรรมผู้หญิงเหล่านี้ทั้งทางร่างกายและทางเพศแล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่า พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้ออกนอกสถานที่ ชายคนหนึ่งบอกนกว่า ถ้าเธอหนีไป ตำรวจจะจับเธอเข้าคุกเพราะเธออาศัยอยู่ในประเทศโดยไม่มีหนังสือเดินทาง และเธอจะไม่ได้พบลูก ๆ อีกเลย นอกจากนี้ เขายังข่มขู่ว่าจะค้นหาและชายลูกของเธอหากเธอพยายามจะหลบหนี มีผู้ชายคนอื่นแวะมาที่บ้าน และนกถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับพวกเขา ซึ่งผู้ที่ควบคุมเธอทั้งสี่คนจะได้รับเงินตอบแทน โดยที่เธอไม่ได้รับอนุญาตให้เก็บเงินใด ๆ และไม่ได้รับอนุญาตให้ออกนอกตัวอาคาร

3.5.1 หารือและจัดทำรายการที่เป็นองค์ประกอบทั่วไปของการค้ำมนุษย์จากกรณีศึกษาข้างต้น

การกระทำ (ทำอะไร?)	วิธีการ (ทำอย่างไร?)	การแสวงหาประโยชน์ (ทำไมถึงทำ?)
		
		
		
		
		

3.5.2 รายการตรวจสอบองค์ประกอบทั่วไปของการค้ำมนุษย์จากกรณีศึกษา:

การกระทำ (ทำอะไร?)	วิธีการ (ทำอย่างไร?)	การแสวงหาประโยชน์ (ทำไมถึงทำ?)
การสรรหาบุคคล	การหลอกผู้เสียหายว่าจะได้งาน ที่ได้ค่าจ้างดี	การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจาก ผู้เสียหาย (มีการบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ กับผู้ชายเพื่อรับเงิน)
การเคลื่อนย้ายบุคคล	ข่มขู่จะทำร้ายลูกของผู้เสียหาย หากหลบหนี	ไม่ให้ผู้เสียหายเก็บเงิน หรือผู้เสียหาย ไม่ได้รับเงินใด ๆ
การขนส่งบุคคล	ไม่อนุญาตให้ผู้เสียหายออกจากอาคาร	
	ขู่ผู้เสียหายด้วยปืน	

ทำความเข้าใจ
หลักการ
พื้นฐานใน
การคัดแยก
ผู้เสียหายจาก
การค้ำมุนุษย์

04

ทำความเข้าใจ หลักการพื้นฐานในการ คัดแยกผู้เสียหายจาก การค้ำมนุษย์

4.1 การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์และเหตุใดจึงสำคัญ

การค้ำมนุษย์เป็นอาชญากรรมต่อบุคคล หากไม่มีการคัดแยกตัวผู้ถูกค้ำมนุษย์หรือผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ พวกเขาจะไม่สามารถได้รับการช่วยเหลือหรือคุ้มครองหรือให้หลักฐานแก่เจ้าหน้าที่ในการดำเนินการคดีอาญา เพื่อการสอบสวนและดำเนินคดีกับผู้ค้ำมนุษย์ได้ ดังนั้น การคัดแยกผู้ถูกค้ำมนุษย์ จึงเป็นขั้นตอนแรกในการต่อต้านการค้ำมนุษย์ และการตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนของผู้เสียหายและอันตรายที่พวกเขาได้รับเพื่อการเยียวยา

ใครคือผู้ค้ำมนุษย์?

- ผู้ค้ำมนุษย์สามารถเป็นใครก็ได้
- แม้ว่าผู้ค้ำมนุษย์จำนวนมากมีประวัติอาชญากรรมและใช้การค้ำมนุษย์เพื่อเป็นแหล่งรายได้โดยตรง แต่ก็มีเจ้าของธุรกิจ คนใกล้ชิด และสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการค้ำมนุษย์อีกด้วย คดีในศาลเผยให้เห็นกรณีของผู้ปกครองที่อำนวยความสะดวกในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากบุตรของตน หรือบังคับให้พวกเขาไปขทานข้างถนน คดีอื่น ๆ เกี่ยวข้องกับเจ้าของธุรกิจที่เอาเปรียบผู้เสียหายโดยทำให้พวกเขาเป็นแรงงานบังคับ

อย่างไรก็ตาม การคัดแยกผู้ถูกค้ำมนุษย์อาจเป็นเรื่องที่ทำหายเนื่องด้วยเหตุผลหลายประการ ตัวอย่างเช่น ความกลัวที่ผู้เสียหายมีต่อเจ้าหน้าที่รัฐ ความกลัวของผู้เสียหายที่เกิดจากการกระทำความผิดระหว่างที่ตกเป็นเหยื่อ วิธีการควบคุมที่ผู้ค้ำมนุษย์ใช้ อายุของผู้เสียหาย การบาดเจ็บและการสูญเสียความทรงจำของผู้เสียหาย ความรู้สึกอายและกลัวการตีตราของผู้เสียหาย ความคล้ายคลึงของอาชญากรรมการค้ำมนุษย์กับอาชญากรรมอื่น ๆ ความรู้ที่จำกัดของผู้ปฏิบัติงานในส่วนหน้าหรือเจ้าหน้าที่ในกระบวนการค้ำมนุษย์และการคัดแยกผู้เสียหาย และการขาดความรู้ในสิทธิที่ผู้ถูกค้ำมนุษย์สามารถขอรับความช่วยเหลือ

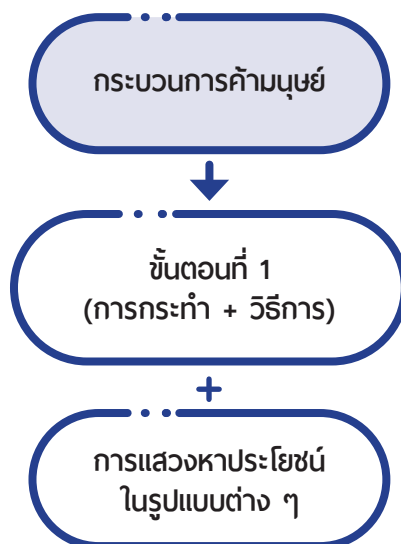
สำหรับผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน การคัดแยกผู้เสียหายอาจทำได้ยากยิ่งขึ้นไปอีกเมื่อผู้ต้องหาตกเป็นผู้เสียหายซึ่งอยู่ในขั้นตอนของการขนส่ง ไม่ทราบถึงเจตนาของการแสวงหาประโยชน์จากผู้ค้ำมนุษย์ ในจุดหมายปลายทางสุดท้าย เพื่อก้าวข้ามข้อท้าทายเหล่านี้และเพื่อให้สามารถคัดแยกผู้ถูกค้ำมนุษย์ได้อย่างประสบความสำเร็จ ผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าและหน่วยงานที่มีอำนาจจำเป็นต้องเข้าใจกระบวนการและขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมการค้ำมนุษย์และการคัดแยกผู้เสียหาย ตลอดจนความต้องการและข้อกังวลของผู้ถูกค้ำมนุษย์

4.2 กระบวนการค้ำมนุษย์

วัตถุประสงค์ของการค้ำมนุษย์เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลเสมอ จากมุมมองของคำจำกัดความ การค้ำมนุษย์ เริ่มต้นจากกิจกรรมของผู้ค้ำมนุษย์ เช่น การจัดหา การขนส่ง การส่งต่อ จัดให้อยู่อาศัย หรือรับไว้ซึ่งบุคคลหนึ่ง ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การขู่ว่าจะใช้กำลังหรือการบีบบังคับรูปแบบอื่น การลักพาตัว การฉ้อฉล การหลอกลวง การใช้อำนาจในทางที่ผิดหรือใช้สถานะความเสียหายภัยจากการค้ำมนุษย์ หรือการให้หรือรับเงิน หรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้รับความยินยอมจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือบุคคลอื่น

กระบวนการค้ำมนุษย์นั้นเกี่ยวข้องกับสองขั้นตอน: ขั้นตอนที่หนึ่งหรือขั้นตอนของการกระทำที่ผู้ค้ำมนุษย์สรรหา ขนส่ง ขนย้าย ใ้ที่ให้อยู่อาศัย หรือรับไว้ซึ่งบุคคลโดยใช้วิธีการต่าง ๆ และขั้นตอนที่สองหรือขั้นตอนของการแสวงหาประโยชน์โดยผู้ค้ำมนุษย์แสวงหาประโยชน์จากบุคคลนั้นในรูปแบบต่าง ๆ

แผนภาพที่ 11: การค้ำมนุษย์ (พิธีสารว่าด้วยว่าด้วยการค้ำมนุษย์)

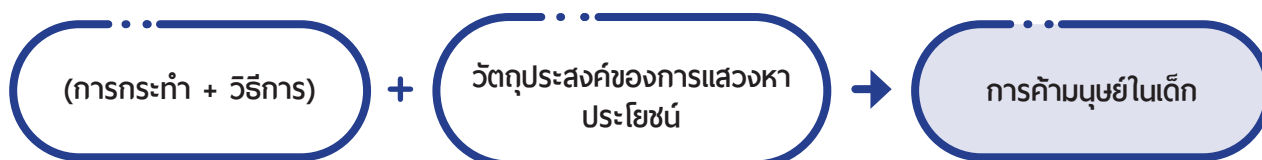
ตารางที่ 4.1 กระบวนการค้ำมนุษย์

ขั้นตอนที่ 1: การกระทำที่สำเร็จด้วยวิธีการต่าง ๆ (การกระทำ + วิธีการ)		ขั้นตอนที่ 2: การแสวงหาประโยชน์ (รูปแบบไม่ครบถ้วน)
การจัดหา	+	การขู่เข็ญว่าใช้กำลัง
การขนส่ง		การบีบบังคับ
การส่งต่อ		การลักพาตัว
การจัดให้อยู่อาศัย		การฉ้อโกง
การรับ		หลอกลวง
		การใช้อำนาจหรือสถานะความเสียงภัยจากการค้ำมนุษย์โดยมิชอบ
		การให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้รับความยินยอมของผู้มีอำนาจควบคุมบุคคลอื่น
		การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ
		แรงงานบังคับหรือบริการ
		การเอาคนลงเป็นทาสหรือการกระทำอื่นเสมือนการเอาคนลงเป็นทาส
		การทำให้ได้อยู่ภายใต้บังคับ
		การตัดอวัยวะออกจากร่างกาย
		การขอรทาน

ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ในขณะที่เคลื่อนย้ายหรือขนส่ง อาจเป็นเรื่องยากที่จะตัดสินว่าอาชญากรรมในการค้ำมนุษย์ได้เกิดขึ้นแล้วหรือไม่ ทั้งตัวผู้เสียหายเอง หรือเจ้าหน้าที่ชายแดน หรือผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าต่อต้านการค้ำมนุษย์ อาจไม่ทราบจุดประสงค์สูงสุดในการเคลื่อนย้ายของพวกเขา ข้อมูลสำคัญอยู่ที่จุดหมายปลายทาง ที่บุคคลอาจถูกแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ จากการการค้ำมนุษย์ ดังนั้นความหมายของการค้ำมนุษย์หรืออาชญากรรมจากการค้ำมนุษย์จึงไม่จำเป็นหรือมุ่งเน้นพิสูจน์ว่าไปกับการแสวงผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจริง

ในพิธีสารว่าด้วยการค้ำมนุษย์และกฎหมายภายในประเทศหลายฉบับ ถือว่าอาชญากรรมของการค้ำมนุษย์นั้นเกิดจากการกระทำใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติฯ ต่าง ๆ ซึ่งดำเนินการด้วยวิธีการเฉพาะและดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์ ผู้ค้ำมนุษย์ไม่สามารถหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบทางอาญาเพียงเพราะพวกเขาไม่บรรลุวัตถุประสงค์ทางอาญา ดังนั้น การพิจารณาเบื้องต้นของการค้ำมนุษย์จึงขึ้นอยู่กับสัญญา และข้อบ่งชี้ว่ามีการแสวงหาประโยชน์มากกว่าการแสวงหาประโยชน์ที่เกิดขึ้นจริง

แผนภาพที่ 12: การค้ำมนุษย์ (พิธีสารว่าด้วยว่าด้วยการค้ำมนุษย์)

ประเด็นสำคัญ:

มาตรา 5 วรรค 2 ของพินัยบัตรว่าด้วยการค้ามนุษย์ซึ่งกำหนดให้รัฐภาคีต้องลงโทษทางอาญาต่อการกระทำของผู้ที่ช่วยเหลือผู้กระทำความผิดหลักในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ โดยมีเงื่อนไขว่า (a) “เจตนา” ที่จะกระทำการค้ามนุษย์ (โดยการกระทำเช่นนั้นสามารถทำได้ภายในระบบกฎหมายของตน) (b) การมีส่วนร่วมในความผิดฐานค้ามนุษย์ในฐานะผู้สมรู้ร่วมคิด และ (c) “จัดการหรือสั่งการให้บุคคลอื่นกระทำความผิด” ฐานค้ามนุษย์ [...]

ในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551 กำหนดให้ลงโทษผู้ใดก็ตามที่สนับสนุน ให้การช่วยเหลือ และช่วยเหลือผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ นอกจากนี้ มาตรา 7 ยังลงโทษผู้ที่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิดด้วย และชักจูง แนะนำ หรือติดต่อบุคคลเพื่อมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

ตลอดกระบวนการค้ามนุษย์และในขั้นตอนของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ผู้ค้ามนุษย์อาจใช้วิธีการควบคุมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือผสมผสานเพื่อให้ผู้เสียหายอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่เป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ตัวอย่างของข้อบังคับซึ่งวิธีการควบคุมในขั้นตอนของการแสวงหาประโยชน์ ได้แก่

- แรงงานขัดหนี้
- ข้อจำกัดในการออกจากงาน
- ไม่จ่ายค่าจ้างหรือระงับการจ่ายค่าจ้าง
- การเก็บรักษาข้อมูลประจำตัวหรือเอกสารการเดินทาง
- ข้อจำกัดในการเคลื่อนย้าย
- แยกให้โดดเดี่ยว การกักขัง หรือการเฝ้าเวรยาม
- การให้อาหารหรือบังคับให้อดนอนหรือการกีดกันการเข้าถึงการรักษาพยาบาล
- การใช้สารเสพติดหรือการติดยาเสพติด
- ความเชื่อทางศาสนา
- การใช้เวทมนตร์
- ความสัมพันธ์ทางอารมณ์
- การขู่กรรโชก แบล็กเมล เป็นต้น

ตลอดกระบวนการค้ามนุษย์ ผู้ค้ามนุษย์อาจก่ออาชญากรรมอื่น ๆ เช่น การข่มขืนและฆาตกรรมผู้เสียหาย เป็นต้น แม้ว่าพันธกรณีพื้นฐานของรัฐภาคีที่มีต่อพินัยบัตรว่าด้วยการค้ามนุษย์คือการดำเนินคดีอาญาการค้ามนุษย์ เนื่องจากสิ่งที่ก่อให้เกิดองค์ประกอบของการค้ามนุษย์หลายประการที่ผสมผสานกันและไม่ใช่เพียงแค่ตัวองค์ประกอบของการค้ามนุษย์เท่านั้น ผู้ค้ามนุษย์อาจถูกตั้งข้อหาในอาชญากรรมอื่น ๆ ที่กระทำในระหว่างกระบวนการค้ามนุษย์

การคัดแยกผู้เสียหายเป็นกระบวนการที่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะคัดกรองบุคคลว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายอาจได้รับความสนใจจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าในหลากหลายรูปแบบตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เสียหายขอความช่วยเหลือ (ผ่านการคัดกรองด้วยตนเอง) หรือเจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าคัดกรองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในระหว่างการทำงาน (ผ่านการคัดกรองเชิงรุก) เช่น การตรวจสอบแรงงาน การดำเนินการและควบคุมชายแดน การร้องทุกข์หรือความทุกข์ รายงาน การส่งต่อ

ในทางปฏิบัติ อาจเป็นเรื่องท้าทายสำหรับผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าและหน่วยงานที่มีอำนาจในการแยกการค้ามนุษย์จากการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานและพฤติกรรมที่มีขอบข่ายกฎหมายอื่น ๆ เช่น การบังคับใช้แรงงานหรือการแสวงหาประโยชน์จากแรงงานที่อาจคาบเกี่ยวกับอาชญากรรมการค้ามนุษย์ในรูปแบบที่ซับซ้อน ความเข้าใจพื้นฐานเป็นกระบวนการสำคัญในการเพิ่มศักยภาพของเจ้าหน้าที่ด่านหน้าและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานชายแดนในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปแล้ว การคัดแยกผู้เสียหายจะมีขั้นตอนการส่งต่อให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อรับความช่วยเหลือคุ้มครอง (อาทิ ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็ก หรือต้องการขอสถานะผู้ลี้ภัย) การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์สามารถแบ่งออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ได้ดังนี้

- **ขั้นตอนที่ 1 - การคัดกรองและสัมภาษณ์เบื้องต้น:** การพิจารณาสัญญาณและข้อบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการค้ามนุษย์ที่อยู่รอบตัวบุคคลที่พบ ก่อนที่จะถามคำถามเกี่ยวกับการค้ามนุษย์กับบุคคลนั้น ซึ่งอาจทำได้โดยผู้ปฏิบัติงานด่านหน้าหรือใครก็ตามที่ติดต่อกับผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหาย และอาจนำไปสู่ (ส่งต่อไปยังหน่วยงานที่เหมาะสม) การสัมภาษณ์เพื่อคัดกรอง ในขั้นตอนนี้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด่านหน้าอาจทำการคัดกรองเบื้องต้น จากการสนทนา สังเกตการณ์หรือพฤติกรรม หรือสถานการณ์รอบข้าง ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็ก หรือมีข้อมูลที่ไม่ตรงกันเกี่ยวกับอายุของเด็ก (อาทิ เด็กโกหกอายุตนเอง หรือเด็กดูเป็นผู้ใหญ่) ควรตั้งสมมติฐานว่าบุคคลนั้นเป็นเด็กจนกว่าจะมีการระบุอายุได้อย่างชัดเจน
- **ขั้นตอนที่ 2 - การสัมภาษณ์เบื้องต้น:** หาก (เจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า) มีข้อบ่งชี้เพียงพอที่จะระบุว่าบุคคลใดอาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในระหว่างการสัมภาษณ์เพื่อคัดกรอง บุคคลที่อาจเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายนั้นควรได้รับการคัดแยกหรือส่งต่อเพื่อรับความช่วยเหลือและการคุ้มครองเบื้องต้น หากพบว่า มีข้อบ่งชี้ที่ทำให้สงสัยว่าบุคคลนั้นอาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยเจ้าหน้าที่ด่านหน้าจากการคัดแยกเบื้องต้น บุคคลนั้นควรได้รับการประเมินความเสี่ยงว่าอาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และประเมินความปลอดภัยเบื้องต้นโดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนนี้ควรมีการแจ้งให้ผู้ที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทราบถึง วัตถุประสงค์ ขั้นตอน และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการสัมภาษณ์ ในกรณีที่เป็นเด็ก การสัมภาษณ์ควรทำโดยเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรมเฉพาะทาง หากเป็นไปได้ จากการประเมินความต้องการเบื้องต้น ผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ควรได้รับความคุ้มครองช่วยเหลือเบื้องต้น และหากการสัมภาษณ์เบื้องต้นพบข้อบ่งชี้ที่เพียงพอที่จะสงสัยว่าอาจมีการค้ามนุษย์ บุคคลนั้นควรได้รับการส่งต่อเพื่อทำการคัดแยกอย่างเป็นทางการ โดยควรขอความยินยอม (Informed Consent) จากบุคคลนั้น หากเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นอาจถูกดำเนินคดี หรือได้รับอันตรายหากต้องเดินทางกลับประเทศต้นทาง ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR)
- **ขั้นตอนที่ 3 - การคัดแยกอย่างเป็นทางการ:** การตรวจสอบโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าบุคคลนั้นเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และอาจส่งผลให้บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับบริการช่วยเหลือและคุ้มครองที่ครอบคลุมมากขึ้นตามกฎหมายภายในประเทศ กระบวนการและข้อกำหนดที่มีการคัดแยกอย่างเป็นทางการนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ เช่นเดียวกับสิทธิและการคุ้มครองที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จะได้รับ

- **ขั้นตอนที่ 4 – การคุ้มครองช่วยเหลือ** การคัดแยกอย่างเป็นทางการจะช่วยให้สามารถระบุความช่วยเหลือที่ผู้เสียหายแต่ละรายต้องการได้ ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ในหลาย ๆ ประเทศ ความคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายไม่เกี่ยวข้องกับว่าผู้เสียหายจะให้ความร่วมมือในการดำเนินคดี และผลสำเร็จของการดำเนินคดี

แผนภาพ 13 ขั้นตอนการคัดแยกผู้เสียหายเบื้องต้น

หมายเหตุสำหรับผู้ฝึกอบรม:

เพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ส่วนหน้าและเจ้าหน้าที่ชายแดน คู่มือการฝึกอบรมนี้จะกล่าวถึงเฉพาะขั้นตอนที่ 1 และ 2 คือ การคัดแยกเบื้องต้น และการสัมภาษณ์ผู้ที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เบื้องต้น เท่านั้น

4.3.1 ลักษณะของการคัดแยกผู้ที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์:

ผู้เสียหายจำนวนมากอาจเจอกับเจ้าหน้าที่ในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการค้ามนุษย์ ในบางกรณี เจ้าหน้าที่ไม่สามารถคัดแยกหรืออาจเกิดความผิดพลาดในขั้นตอนการคัดแยก โดยมองว่าเป็นผู้ที่ยกย่องถิ่นฐานแบบไม่ปกติหรือเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่มีขอบด้วยกฎหมาย ผู้เสียหายบางคนอาจเจตนาหลีกเลี่ยงการคัดแยกหรือปฏิเสธที่จะได้รับการคัดแยกด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน - ผู้ที่ปฏิเสธการคัดแยกและความช่วยเหลืออาจเปลี่ยนใจในภายหลังอีกครั้ง

ดังนั้น ณ จุดติดต่อแรก เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าจำเป็นต้องตระหนักว่าการคัดแยกเบื้องต้นนั้นไม่สามารถสรุปได้ และการตรวจสอบข้อบ่งชี้ต่าง ๆ จำเป็นต่อการประเมินสถานการณ์การค้ามนุษย์ที่อาจเกิดขึ้นโดยสังเขป วัตถุประสงค์หลักของการคัดแยกเบื้องต้นคือเพื่อระบุความเป็นไปได้ของการค้ามนุษย์ และเพื่อประเมินความต้องการความช่วยเหลือและการคุ้มครองของผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

โดยทั่วไป เจ้าหน้าที่หรือผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าอาจใช้ **ข้อบ่งชี้ทั่วไปต่อไปนี้ เพื่อตรวจสอบหาสถานการณ์การค้ามนุษย์ที่อาจเกิดขึ้น**

- **อายุและเพศ:** ผู้ค้ามนุษย์สามารถกำหนดเป้าหมายกลุ่มอายุและเพศที่เฉพาะเจาะจงได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ตัวอย่างเช่น เด็กถือเป็นเป้าหมายที่ง่ายสำหรับผู้ค้ามนุษย์ในหลายประเทศทั่วโลก ผู้เสียหายที่เป็นเด็กผู้หญิงตกเป็นสัดส่วนใหญ่ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศเป็นส่วนใหญ่ ในปี พ.ศ. 2563 UNODC รายงานว่า 1 ใน 3 ของผู้เสียหายที่พบเจอทั่วโลกเป็นเด็ก และอยู่ในประเทศที่มีรายได้ต่ำและมีการระบุว่าการค้ามนุษย์ในเด็กส่วนใหญ่ถูกค้าในลักษณะของการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ ในขณะที่ยังเกิดวิกฤตโควิด-19 ครอบครัวที่ขาดแคลนอาจสนับสนุนให้บุตรหลานของตนทำงาน และเด็กอาจรู้สึกกดดันที่จะต้องมีส่วนช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่ครอบครัว ทำให้พวกเขาเสี่ยงต่อการปฏิบัติที่อาจเป็นอันตรายและการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

บรรทัดฐานทางสังคมบางอย่าง เช่น แนวปฏิบัติของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานของตนไปทำงานเพื่อรักษา รายได้ของครอบครัว อาจเป็นเหตุให้เกิดการลักลอบค้าเด็ก โดยที่ผู้ค้ามนุษย์ฉวยโอกาสจากสถานการณ์ ความยากจนขั้นรุนแรง

- **เส้นทางการเดินทางและประสบการณ์:** จากกระบวนการของการค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการสรรหา การขนส่ง การย้ายถิ่นฐาน หรือการรับบุคคลด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์การเดินทางของบุคคลนั้นส่งผลต่อการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็น อย่างยิ่ง ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศต้นทางและปลายทางของบุคคล เส้นทางการเดินทาง เพื่อนร่วมทาง การเตรียมการในประเทศปลายทางอาจเปิดโอกาสให้ถามคำถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการที่นายหน้าหรือ ผู้รับบุคคลไว้ใช้ หรือสถานะทางการเงินในการเดินทาง ยกตัวอย่างเช่น หากเด็กเดินทางกับบุคคลที่ไม่ใช่ญาติ หรือเด็กหญิงและผู้หญิงถูกส่งไปทำงานในสถานที่ที่ไม่รู้จัก หรือมีคนรับปากว่าจะให้งานที่ทำเงินได้ดีใน ต่างประเทศ ผู้ค้ามนุษย์บางคนอาจใช้นายหน้าจัดหางานเป็นฉากบังหน้า แรงงานข้ามชาติจำนวนมาก ต้องตกอยู่ในภาวะที่เป็นแรงงานซัดหนึ่ในทันทีที่มีการเดินทางโยกย้ายถิ่นฐาน บางครั้ง นายหน้าจัดหา งานจะชักชวนให้ผู้เสียหายเชื่อว่าจะสามารถชำระหนี้ได้ด้วยเงินเดือนที่สัญญาไว้ในประเทศปลายทางได้ อย่างง่ายดาย แต่ส่วนใหญ่่มักจะไม่เป็นเช่นนั้น
- **เอกสาร:** การค้ามนุษย์ในลักษณะการบังคับใช้แรงงานหรือบริการมักเกิดขึ้นกับบุคคลที่ไม่ใช่พลเมือง ของประเทศนั้นหรือแรงงานข้ามชาติมากกว่า ผู้ค้ามนุษย์ใช้ความประมาทต่าง ๆ ของผู้ย้ายถิ่น โดยเริ่มจากข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ย้ายถิ่นต้องใช้เอกสารการเดินทาง และการอนุญาตทางกฎหมายเพื่อพำนัก และทำงานในประเทศที่ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ การยึดเอกสารเป็นหนึ่งในวิธีการควบคุมที่ผู้ค้า มนุษย์ใช้เพื่อบังคับให้ผู้เสียหายตกอยู่ภายใต้การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ผู้ค้ามนุษย์อาจปลอมแปลง ข้อมูลประจำตัวและเอกสารการเดินทางของผู้เสียหายที่เป็นเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศและ แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในรูปแบบอื่น ๆ การไม่มีเอกสารเดินทางและการครอบครองเอกสารปลอม เป็นข้อบ่งชี้ที่ชัดเจนของการค้ามนุษย์หรือการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ
- **ภาษาและความรู้ท้องถิ่น:** สถานะการย้ายถิ่นฐานไม่ใช่ปัจจัยเสี่ยงเพียงอย่างเดียวที่อาจทำให้คนงานถูก แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากแรงงาน ผู้โยกย้ายถิ่นฐานก็อาจตกเป็นเป้าหมายเนื่องจากโดยทั่วไปแล้ว พวกเขาไม่คุ้นเคยกับสิทธิของแรงงาน ไม่ทราบกลไกการสนับสนุนที่มีอยู่ และ/หรือไม่เข้าใจภาษาของ ประเทศที่ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ
- **ที่ตั้งหรือสภาพของสถานที่:** ภาวะเศรษฐกิจและการจ้างงานในประเทศอาจเพิ่มจำนวนกลุ่มเสี่ยงต่อ การถูกหลอกลวงด้วยโอกาสในการทำงาน หรือการหลอกลวงให้ตกอยู่ในสภาพการทำงานที่ไม่เหมาะสม โดยใช้ประโยชน์จากความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ผู้ค้ามนุษย์อาจใช้ประโยชน์จากความต้องการทางเศรษฐกิจ ดำเนินการขนย้ายผู้เสียหายไปยังพื้นที่ห่างไกลด้วยวิธีการที่ถูกกฎหมาย ยกตัวอย่างเช่น การพบผู้ย้ายถิ่น ที่ถูกค้ามนุษย์ในภาคเกษตรกรรมพักอยู่ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมใกล้กับที่นาและแยกตัวออกมาจาก ชุมชนท้องถิ่น วิธีการเดียวกันนี้อาจถูกนำมาใช้ในภาคการประมง เหมืองแร่และการก่อสร้าง และการ ทำงานรับใช้ในบ้าน
- **สัญญาณของการทารุณกรรมและสภาพร่างกาย:** ผู้ค้ามนุษย์อาจคุกคามครอบครัวของผู้เสียหายหรือ แม้กระทั่งทำร้ายร่างกายเพื่อให้ผู้เสียหายเชื่อฟัง ในกรณีเป็นทาสใช้งานภายในบ้าน ผู้เสียหายต้องเผชิญ กับความรุนแรง การล่วงละเมิด และการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบและการเอาเปรียบผู้เสียหายจาก สมาชิกในครัวเรือนที่ว่าจ้าง ผู้เสนอรายงานพิเศษว่าด้วยการค้ามนุษย์ (The Special Rapporteur on Trafficking in Persons) รายงานว่า ผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายของการเป็นทาสใช้งานภายในบ้านประสบปัญหา ขาดแคลนอาหาร ถูกทุบตีด้วยสายไฟ หรือถูกลวกด้วยน้ำร้อน ผู้ค้ามนุษย์อาจมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเพื่อ ควบคุมผู้เสียหาย ตัวอย่างเช่น ชายหนุ่มค้าประเวณีผู้เสียหายที่เป็นเพศหญิงที่มีภูมิหลังครอบครัวที่ยาก

ลำบากและขาดความรักด้วยการล่อลวงให้มีความสัมพันธ์ในเชิงชู้สาว บ่อยครั้งที่ผู้ค้ามนุษย์เหล่านี้ทำงานโดยลำพัง โดยจะมีการค้ามนุษย์ครั้งละหนึ่งรายเท่านั้น ผู้ค้ามนุษย์อาจล่องล่เมิดทางเพศและแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากผู้เสียหายด้วยการควบคุมทางอารมณ์และเพิ่มระดับการคุกคามทางร่างกายหรือการปฏิบัติมิชอบ จากการควบคุมทางอารมณ์มักจะทำให้ผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายไม่รับรู้ว่าการกระทำที่เผชิญเป็นการละเมิด และไม่เต็มใจที่จะรายงานการละเมิดของคู่ครอง ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เสียหายและผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ จึงทำให้การค้ามนุษย์รูปแบบนี้คล้ายคลึงกับความรุนแรงในครอบครัวมากกว่าการก่ออาชญากรรมทั่วไป

- **สัญญาณของความเสียหายทางระบบประสาทและจิตใจ:** แม้ว่าการค้ามนุษย์ทุกรูปแบบจะมีความรุนแรงทางร่างกาย แต่การที่ไม่ปรากฏร่องรอยของการบาดเจ็บทางร่างกายหรือการล่องล่เมิดไม่ได้หมายความว่า จะไม่มีสัญญาณของการค้ามนุษย์ ผู้เสียหายอาจถูกเอารัดเอาเปรียบในพื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะกรณีที่พักพวกเขาถูกกลดค่า มีการเลือกปฏิบัติ และ/หรือกลัวที่จะถูกรายงานเพราะพวกเขามีสถานะการย้ายถิ่นฐานที่ไม่ปกติและต้องพึ่งพาผู้ค้ามนุษย์เป็นอย่างมาก ผู้ค้ามนุษย์อาจเชื่อว่าจะทำให้ร้ายหรือรายงานผู้เสียหายต่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองหากไม่ปฏิบัติตามสภาพการทำงานที่เอารัดเอาเปรียบ ความกลัวที่จะถูกทำร้ายหรือต้องเดินทางกลับประเทศต้นทาง อาจทำให้แรงงานข้ามชาติที่มีสถานภาพการทำงานที่ไม่ปกติไม่แสวงหาความช่วยเหลือหรือความยุติธรรม แม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกเอารัดเอาเปรียบอย่างรุนแรง
- **บริบท:** หมายถึงสถานการณ์ที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานด้านหน้าหรือเจ้าหน้าที่สามารถสังเกตเห็นข้อบ่งชี้ที่สำคัญของสถานการณ์การค้ามนุษย์ ตัวอย่างเช่น การตระเวนชายแดนหรือการควบคุมชายแดน การตรวจสอบแรงงาน การตรวจค้นสถานบันเทิง การควบคุมขอกทาน ฯลฯ โดยรวมแล้ว องค์ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติการของผู้ค้ามนุษย์ในภูมิภาคและการเป็นประเทศต้นทางที่สำคัญสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ข้ามชาติ ยังมีบทบาทสำคัญต่อความสามารถของผู้ปฏิบัติงานด้านหน้าหรือเจ้าหน้าที่ในการประเมินข้อบ่งชี้ทั่วไปทั้งหมดข้างต้นเพื่อตั้งข้อสันนิษฐานต่อสถานการณ์การค้ามนุษย์

ข้อบ่งชี้หรือสัญญาณทั่วไปอาจถูกนำมาใช้ในการระบุแง่มุมที่เป็นไปได้ของสถานการณ์การค้ามนุษย์ของบุคคลในครั้งแรกที่พบเจอ ก่อนที่จะมีการถามคำถามเฉพาะหรือคำถามเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ผู้ปฏิบัติงานด้านหน้าหรือเจ้าหน้าที่สามารถใช้อ้างอิงข้อบ่งชี้ทั่วไปข้างต้น และข้อบ่งชี้ที่รวมอยู่ในตารางที่ 4.2 ด้านล่างเพื่อเป็นแนวทางในการตรวจสอบสถานการณ์เบื้องต้นของบุคคล หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสถานการณ์การค้ามนุษย์จากการตรวจสอบเบื้องต้น เจ้าหน้าที่หรือผู้ปฏิบัติงานด้านหน้าอาจพิจารณาข้อบ่งชี้ทั่วไปขององค์ประกอบของการค้ามนุษย์และข้อบ่งชี้เฉพาะของรูปแบบการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพื่อสอบสวนเพิ่มเติมดังตารางที่ 4.3 และสัมภาษณ์บุคคลเพื่อคัดกรองสถานการณ์ด้วยตนเอง ในกรณีนี้ เจ้าหน้าที่หรือผู้ปฏิบัติงานด้านหน้าควรปรับข้อบ่งชี้ให้เข้ากับสถานการณ์เฉพาะที่พบในระหว่างการทำงาน เพื่อคัดแยกผู้ซึ่งอาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และรูปแบบต่าง ๆ ของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

แผนภาพที่ 14 ข้อบ่งชี้ทั่วไปของการค้ามนุษย์:

ข้อบ่งชี้ทั่วไป	เด็ก
<p>ที่ถูกค้ำมนุษย์อาจ</p> <ul style="list-style-type: none"> • เชื่อว่าต้องทำงานแม้จะขัดต่อเจตจำนงของพวกเขา • ไม่สามารถออกจากสภาพแวดล้อมการทำงานได้ • แสดงสัญญาณว่าการเคลื่อนไหวของพวกเขาถูกควบคุม • รู้สึกว่าไม่สามารถออกมาได้ • แสดงความกลัวหรือวิตกกังวลออกมา • อยู่ภายใต้ความรุนแรง หรือการข่มขู่ว่าจะมีการใช้ความรุนแรงกับตนเองหรือสมาชิกในครอบครัวและคนที่รัก • มีอาการบาดเจ็บที่ดูเหมือนจะเป็นผลจากการถูกทำร้ายร่างกาย • ได้รับบาดเจ็บหรือสูญเสียสมรรถภาพจากการทำงานหรือมาตรการควบคุมบางอย่าง • ได้รับบาดเจ็บที่ดูเหมือนจะเป็นผลมาจากการใช้มาตรการควบคุม • ไม่ไว้ใจเจ้าหน้าที่ • ถูกข่มขู่ว่าจะถูกส่งตัวให้เจ้าหน้าที่ • กลัวที่จะเปิดเผยสถานะการโยกย้ายถิ่นฐานของตน • ไม่มีหนังสือเดินทาง หรือเอกสารเดินทาง หรือเอกสารประจำตัวอื่น ๆ ในครอบครองเนื่องจากเป็นเอกสารที่บุคคลอื่นถืออยู่ • มีตัวตนปลอม หรือเอกสารการเดินทางปลอม • พบหรือเชื่อมโยงกับสถานที่ที่มีแนวโน้มว่าจะใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์จากผู้อื่น • ไม่คุ้นเคยกับภาษาท้องถิ่น • ไม่ทราบที่อยู่บ้านหรือที่ทำงาน • อนุญาตให้ผู้อื่นพูดแทนเมื่อถูกพูดถึงโดยตรง • มีพฤติกรรมเหมือนได้รับคำสั่งจากคนอื่นมา • ถูกบังคับให้ทำงานภายใต้เงื่อนไขบางประการ • มีวินัยเพราะถูกลงโทษได้ 	<p>เด็กที่ถูกค้ำมนุษย์อาจ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ไม่สามารถพบกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ • มีพฤติกรรมเหมือนถูกข่มขู่และประทุพติตนไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมของเด็กวัยเดียวกัน • ไม่มีเพื่อนในวัยเดียวกันนอกเหนือจากการทำงาน • ไม่สามารถเข้าถึงการศึกษได้ • ไม่มีเวลาเล่น • อยู่แยกจากเด็กคนอื่น ๆ และพักในที่พักที่ต่ำกว่ามาตรฐาน • รับประทานอาหารแยกจากสมาชิกคนอื่น ๆ ของ “ครอบครัว” • ได้รับประทานแต่อาหารเหลือ • ทำงานที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก • เดินทางลำพังโดยที่ไม่มีผู้ใหญ่เดินทางด้วย • เดินทางเป็นกลุ่มกับคนที่ไม่ใช่ญาติ <p>ข้อบ่งชี้ต่อไปนี้อาจเป็นสัญญาณบอกว่ามีเด็กถูกค้ำมนุษย์ด้วยเช่นกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีเสื้อผ้าที่เด็กมักสวมใส่เพื่อใช้เป็นแรงงานหรือบริการทางเพศปรากฏให้เห็น • มีของเล่น เตียนนอน และเสื้อผ้าสำหรับเด็กในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น ซ่องโสเภณีและโรงงาน • มีผู้ใหญ่อ้างว่าเขาหรือเธอ “พบ” เด็กเดินทางโดยลำพัง • การพบเด็กที่เดินทางโดยลำพังแต่มีหมายเลขโทรศัพท์เพื่อเรียกแท็กซี่อยู่กับตัว • การพบเจอกรณีที่เกี่ยวข้องกับการรับเป็นบุตรบุญธรรมที่มีข้อขัดแย้งกฎหมาย

ข้อบ่งชี้ทั่วไป	เด็ก
<p>ที่ถูกค้ำมนุษย์อาจ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ไม่สามารถเจรจาสภาพการทำงานได้ • ได้รับค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อยหรือไม่ได้เลย • ไม่สามารถเข้าถึงรายได้ของตัวเอง • ทำงานติดต่อกันหลายชั่วโมงเป็นเวลานาน • ไม่มีวันหยุด • อาศัยอยู่ในที่พักอาศัยที่มีสภาพเสื่อมโทรมหรือต่ำกว่ามาตรฐาน • ไม่สามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาล • มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่จำกัด หรือไม่มีเลย • ถูกจำกัดการติดต่อกับครอบครัวหรือผู้คนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียง • ไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างอิสระ • ระบุว่าถูกผูกมัดด้วยหนี้ • อยู่ในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งพาคนอื่น • มาจากสถานที่ที่ขึ้นชื่อว่าเป็นแหล่งค้ำมนุษย์ • มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังประเทศปลายทางที่จ่ายโดยผู้อำนวยความสะดวกซึ่งผู้เสียหายต้องชำระคืนด้วยการทำงานหรือการให้บริการในประเทศปลายทาง • ได้กระทำตามคำสัญญาที่เป็นเท็จ 	

ตารางที่ 4.3 ข้อบ่งชี้ทั่วไปขององค์ประกอบการค้ำมนุษย์

ข้อบ่งชี้ของ“วิธีการ” ที่ผู้ค้ำมนุษย์ใช้
<p>การข่มขู่</p> <ul style="list-style-type: none"> • บุคคล (หรือครอบครัว เพื่อน หรือชุมชนของเขาหรือเธอ) ถูกคุกคาม • บุคคล (หรือครอบครัว เพื่อน หรือชุมชนของเขาหรือเธอ) ถูกคุกคามด้วยกำลัง • บุคคลนั้นถูกข่มขู่ด้วยสภาพความเป็นอยู่หรือการทำงานที่เสื่อมโทรม • บุคคลนั้นถูกข่มขู่ว่าจะถูกส่งตัวให้เจ้าหน้าที่ • บุคคลนั้นถูกข่มขู่ด้วยกำลัง

การใช้กำลัง

- บุคคลนั้นแสดงสัญญาณของการถูกทำร้ายร่างกาย
- บุคคลนั้นแสดงสัญญาณของการถูกทำร้ายทางความคิดและจิตใจ
- บุคคลนั้นแสดงสัญญาณของการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และ / หรือข่มขืน

การบีบบังคับ

- บุคคลนั้นมีปัญหาครอบครัวหรือเศรษฐกิจ
- บุคคลนั้นมีประวัติอาชญากรรมหรือเป็นที่รู้จักของเจ้าหน้าที่
- บุคคลนั้นมีสถานะการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่ปกติ และ / หรือไม่มีเอกสาร
- บุคคลนั้นถูกยึดเอกสาร เงินหรือทรัพย์สินอื่น ๆ
- บุคคลนั้นได้ทำข้อตกลงเกี่ยวกับหน้าที่ไม่เป็นธรรม
- บุคคลนั้นถูกแยก กักขัง และ / หรืออยู่ภายใต้การเฝ้าระวังหรือควบคุมดูแล
- ความเชื่อทางวัฒนธรรมหรือศาสนาของบุคคลนั้นถูกบิดเบือน

การฉ้อโกง/หลอกลวง (ข้อมูลเท็จ ไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์ หรือทำให้เข้าใจผิด) ที่เกี่ยวข้องกับ

- การโยกย้ายถิ่นฐานของบุคคลนั้น หรือกลุ่มเป้าหมาย (รวมถึงปลายทาง)
- เงื่อนไขการเดินทางและการจัดหางานของบุคคลนั้น
- เงื่อนไขการจ้างงานอันได้แก่ ประเภทของงาน การจ่ายเงิน เงินเดือน รายได้
- การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาของบุคคลนั้น
- ที่อยู่อาศัยและที่ตั้งหรือสภาพความเป็นอยู่
- ความถูกต้องของเอกสารของประจำตัว สถานะการโยกย้ายถิ่นฐาน งานหรือสัญญา
- กฎหมาย เจตคติ หรือความประพฤติของผู้มีอำนาจเกี่ยวกับตัวบุคคลนั้น
- ความคาดหวังในการรวมครอบครัว การแต่งงาน หรือการรับเลี้ยงบุตรบุญธรรม

การใช้อำนาจในทางที่ผิดหรือการใช้สถานะความเสียหายจากการค้ามนุษย์ผ่านการกระทำที่มิชอบ

- การพึ่งพาอาศัยกันทางเศรษฐกิจ จิตใจ หรืออารมณ์ของคุณ หรือความสัมพันธ์กับผู้เอารัดเอาเปรียบ/นายจ้าง/สมาชิกในครอบครัว
- ความผูกพันทางอารมณ์ หรือความสัมพันธ์เชิงคู่สวาระหว่างผู้เสียหายกับผู้แสวงหาประโยชน์/นายจ้าง/สมาชิกในครอบครัว/อื่น ๆ
- เอกสาร และ/หรือสถานะการโยกย้ายถิ่นฐาน
- การแยกตัวออกมาทางสังคม วัฒนธรรม หรือภาษาของบุคคลนั้น
- การว่างงานหรือความแร้นแค้นทางเศรษฐกิจ
- ความพิการทางร่างกายหรือจิตใจของบุคคลนั้น
- อายุของบุคคลนั้น (เด็กหรือแก่) เพศสภาพ เพศกำเนิด รสนิยมทางเพศ สัญชาติ ชาติพันธุ์ หรือแหล่งกำเนิดทางสังคม และความทุพพลภาพ
- ความเชื่อ พิธีกรรม หรือการปฏิบัติทางวัฒนธรรมหรือศาสนาของบุคคลนั้น
- การพึ่งพายาเสพติดหรือแอลกอฮอล์ของบุคคลนั้น

การให้หรือได้รับเงินหรือผลประโยชน์ เพื่อให้ได้รับความยินยอมจากผู้ที่มิอำนาจควบคุมเหนือบุคคลอื่น

- บุคคลนั้นตกอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าวผ่านการชำระค่าธรรมเนียม สิ้นสุดทองหมั้น การให้หรือรับของขวัญแก่บุคคลที่สาม

ตารางที่ 4.4 ข้อบ่งชี้สำคัญของการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบเฉพาะที่ระบุไว้ในพิธีสารว่าด้วยการค้ามนุษย์

ข้อบ่งชี้ทั่วไปที่สำคัญของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

- บุคคลนั้นถูกบังคับ/ข่มขู่ให้เข้าสู่หรือคงอยู่ในสถานการณ์นั้น
- บุคคลนั้นถูกหลอกลวงเกี่ยวกับลักษณะ/ที่ตั้งของสถานการณ์
- มีวันหรือชั่วโมงการทำงานที่มากเกินไป
- สภาพความเป็นอยู่หรือการทำงานของบุคคลนั้นไร้มนุษยธรรมและ/หรือต่ำต้อย
- บุคคลอยู่ภายใต้การควบคุม/ต้องพึ่งพาผู้อื่นเป็นอย่างมาก
- บุคคลนั้นถูกข่มขู่หรือใช้ความรุนแรง
- บุคคลนั้นอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมกับวัยของเขาหรือเธอ

ข้อบ่งชี้ของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีของผู้อื่น และรูปแบบการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทางเพศอื่น ๆ

- บุคคลนั้นไม่สามารถปฏิเสธการให้บริการลูกค้า ต้องมีเพศสัมพันธ์ หรือมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน บุคคลนั้นไม่ได้รับเงินจากลูกค้าโดยตรง/ได้รับค่าธรรมเนียมที่ลูกค้าจ่ายให้กับนายจ้างหรือคนกลางเพียงส่วนน้อยเท่านั้น
- บุคคลนั้นถูกบังคับ/ข่มขู่ให้ใช้หรือไม่ใช้การคุมกำเนิดแบบเฉพาะเจาะจง
- บุคคลนั้นถูกบังคับ/ข่มขู่ให้รับการตรวจสุขภาพ/การตั้งครรภ์
- บุคคลนั้นเป็นผู้เยาว์

ข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์เพื่อการตัดอวัยวะ

- บุคคลนั้นถูกบังคับ/ข่มขู่ให้ยินยอมให้ตัดอวัยวะ
- บุคคลนั้นถูกหลอกลวงเกี่ยวกับขั้นตอนที่เกี่ยวข้องหรือค่าตอบแทนที่จะได้รับในการตัดอวัยวะ
- บุคคลนั้นไม่รู้ว่าจะขั้นตอนการปลูกถ่ายอวัยวะจะเกิดขึ้นที่ไหนหรือเมื่อใด
- บุคคลนั้นไม่เข้าใจขั้นตอนการปลูกถ่ายและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้
- ดูเหมือนว่าจะมีบุคคลที่สามเป็นผู้จัดหา
- มีข้อบ่งชี้ว่าผู้รับตั้งใจจะเดินทางไปต่างประเทศกับบุคคลนั้น

ข้อบ่งชี้ของการเป็นทาสใช้งานภายในบ้าน

- บุคคลนั้นได้รับอาหารคุณภาพต่ำ/ต่ำกว่ามาตรฐานและมีอาการขาดสารอาหาร
- บุคคลนั้นทำงานเกินเวลา
- บุคคลนั้นไม่มีพื้นที่ส่วนตัว หรือมีพื้นที่ส่วนตัวไม่เพียงพอ
- บุคคลนั้นถูกจำกัดหรือปฏิเสธการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และ/หรือไม่เคยออกจากบ้านโดยไม่มีนายจ้าง
- บุคคลนั้นถูกดูหมิ่น ละเมิด ข่มขู่ ใช้ความรุนแรงและ/หรือทำร้ายร่างกาย
- บุคคลนั้นต้องชำระค่าธรรมเนียมการจัดหางาน
- บุคคลนั้นเป็นผู้เยาว์

ข้อบ่งชี้ของการถูกบังคับ รับใช้ หรือการแต่งงานก่อนวัยอันควร

- มีการจ่ายเงินสดหรือ ‘ของขวัญ’ อื่น ๆ ให้กับบุคคลที่สามเพื่อนำไปสู่การสมรส
- มีการเจรจาสัญญาการแต่งงานโดยบุคคลที่ไม่ใช่คู่สัญญา และ / หรือคู่สัญญาไม่ได้มีส่วนร่วมหรือยินยอม
- บุคคลนั้นถูกบังคับใช้แรงงานเป็นทาสใช้งานภายในบ้าน หรือถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ
- บุคคลนั้นถูกทดสอบความบริสุทธิ์
- ญาติของบุคคลนั้นถูกบังคับให้แต่งงาน
- บุคคลนั้นแสดงอาการซึมเศร้า การทำร้ายตนเอง การแยกตัวทางสังคม หรือการใช้สารเสพติด
- มีสัญญาณของความขัดแย้งในครอบครัว ความรุนแรง หรือการล่วงละเมิด
- บุคคลนั้นเป็นผู้เยาว์

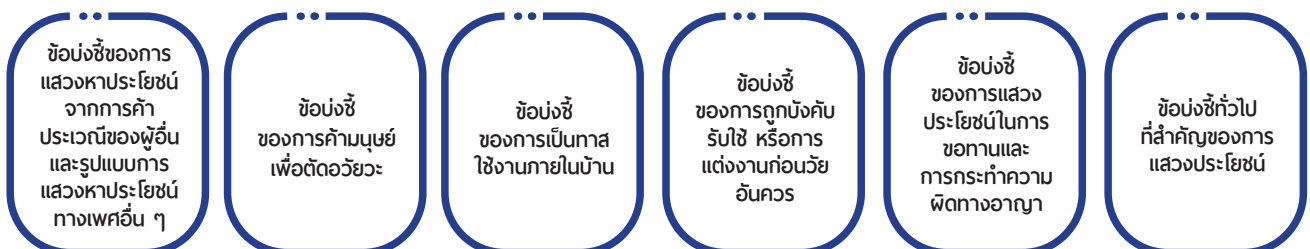
ข้อบ่งชี้ของการแสวงหาประโยชน์ในการขอทานและการกระทำความผิดทางอาญา

- บุคคลนั้นจะถูกลงโทษหากเขาหรือเธอไม่ขอทานหรือขโมยได้มากพอ
- บุคคลนั้นอาศัยอยู่กับผู้อื่นที่กระทำกิจกรรมแบบเดียวกัน
- บุคคลนั้นไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรมหรือการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมายของพวกเขา
- บุคคลนั้นเป็นผู้เยาว์ ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการ

องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ ได้จัดทำรายการ และคำอธิบายข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์เพื่อบังคับใช้แรงงาน และการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดยรายการเหล่านี้สามารถดาวน์โหลดได้ผ่านลิงก์ต่อไปนี้

- ข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์
- รายการข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์
- คำอธิบายข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศ
- คำอธิบายข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางแรงงาน

แผนภาพที่ 15 ข้อบ่งชี้สำคัญของการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบเฉพาะ (พิธิสารว่าด้วยการค้ามนุษย์)

ข้อจำกัดของข้อบ่งชี้:

- ข้อบ่งชี้เป็นเพียงรายการโดยสังเขปและ **เป็นแนวทาง** สำหรับผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าหรือเจ้าหน้าที่ เพื่อใช้ในการคัดกรอง “บุคคล” ที่พบว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
- ข้อบ่งชี้**ไม่ใช่หลักฐานบ่งชี้ว่ามีการค้ามนุษย์** แต่สามารถนำมาใช้เป็นเหตุผลสนับสนุนเพื่อให้การช่วยเหลือ และคุ้มครองผู้เสียหาย
- ข้อบ่งชี้บางตัวจะชี้ให้เห็น**สัญญาณของการแสวงหาประโยชน์** และข้อบ่งชี้อื่น ๆ จะชี้ให้เห็น **สัญญาณของการควบคุม** ที่ผู้ค้ามนุษย์อาจจะกระทำต่อผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหาย
- ข้อบ่งชี้จะ **มีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อถูกปรับให้เข้ากับสถานการณ์ที่เฉพาะ** ที่เจ้าหน้าที่พบในระหว่างการทำงาน
- ผู้คนถูกค้ามนุษย์ด้วยวิธีต่าง ๆ การ**ไม่มีข้อบ่งชี้บางอย่างไม่ได้หมายความว่าสถานการณ์ที่พบจะไม่ใช่การค้ามนุษย์**เสมอไป ตัวอย่างเช่น ผู้ค้ามนุษย์อาจอนุญาตให้ผู้เสียหายเข้าถึงเอกสารการเดินทาง และเอกสารระบุตัวตนขณะผ่านชายแดน เพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่สงสัย
- ข้อบ่งชี้จะ**มีประสิทธิภาพ**และให้ข้อมูลได้ดีเมื่อใช้ร่วมกัน มากกว่าการใช้ข้อบ่งชี้ใดตัวหนึ่งเท่านั้น

4.4

ความท้าทายในการคัดแยกตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

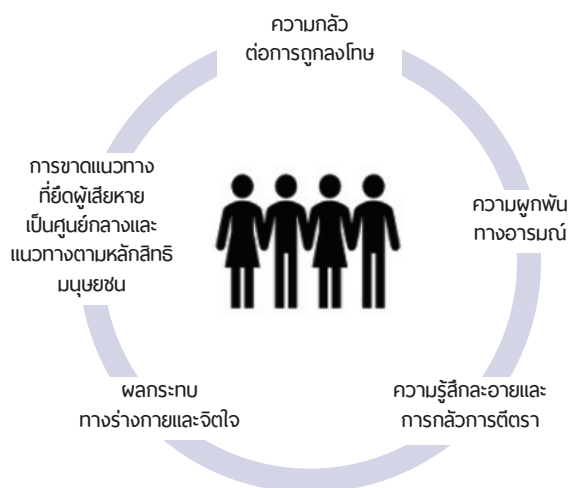
ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจไม่ได้รับการระบุว่าเป็นผู้เสียหาย หรืออาจได้รับการปฏิบัติในฐานะอาชญากร ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศปลายทาง ประเทศทางผ่าน หรือประเทศต้นทางก็ตาม ในประเทศปลายทาง พวกเขาอาจถูกดำเนินคดีและควบคุมตัวเนื่องจากมีการโยกย้ายถิ่นฐานหรือสถานะแรงงานที่ผิดปกติ หรือในบางกรณีเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองอาจส่งตัวพวกเขากลับไปยังประเทศต้นทางหากพวกเขามีสถานะการเข้าเมืองที่ไม่ปกติ ผู้เสียหายบางคนกลัวผู้ค้ามนุษย์และเจ้าหน้าที่ และอาจหลีกเลี่ยงการคัดแยก ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางรายเคยผ่านประสบการณ์ที่เป็นบาดแผลทางจิตใจหรือรบกวนจิตใจในระหว่างที่ตกเป็นผู้เสียหาย และบาดแผลทางจิตใจดังกล่าวทำให้พวกเขาไม่สามารถรับมือกับอารมณ์ของตนเองได้ ส่งผลให้ผู้เสียหายเหล่านี้ปฏิเสธที่จะถูกคัดแยกโดยเจ้าหน้าที่ ดังนั้น การทำความเข้าใจเกี่ยวกับประสบการณ์เชิงลบของผู้เสียหายเพื่อให้เข้าใจว่าเหตุใดผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จึงไม่เต็มใจที่จะถูกคัดแยกและเผชิญหน้ากับความท้าทายในกระบวนการคัดแยกจึงเป็นเรื่องสำคัญ

- **ความกลัวต่อการถูกลงโทษ:** ผู้ค้ามนุษย์ใช้การข่มขู่ บังคับ และความรุนแรงต่อผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายเพื่อให้พวกเขาตกอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกแสวงหาประโยชน์ และหยุดพวกเขาจากการขอความช่วยเหลือ ขณะถูกค้ามนุษย์ ผู้ค้ามนุษย์อาจแยกกักตัวและจำกัดเสรีภาพในการเคลื่อนไหวของผู้เสียหายเพื่อกีดกันพวกเขาให้พ้นสายตาและจำกัดการติดต่อกับผู้อื่น ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นผู้ย้ายถิ่นที่ไม่ปกติหรือไม่ใช่พลเมืองในประเทศที่ถูกแสวงหาประโยชน์ ผู้ค้ามนุษย์อาจขู่ว่า จะรายงานพวกเขาต่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองหากพวกเขาไม่ปฏิบัติตามสภาพการทำงานที่แสวงหาประโยชน์ ความกลัวที่มีต่อผู้ค้ามนุษย์และเจ้าหน้าที่ อาจทำให้ผู้เสียหายหลีกเลี่ยงการคัดแยกหรือปฏิเสธเมื่อถูกคัดแยก
- **ความผูกพันทางอารมณ์:** ผู้เสียหายสามารถผูกพันทางอารมณ์กับผู้ค้ามนุษย์เมื่อผู้ค้ามนุษย์มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเพื่อควบคุมและหาประโยชน์จากผู้เสียหาย ตัวอย่างเช่น ผู้ค้ามนุษย์ล่อลวงให้ผู้เสียหายผู้หญิงมีความสัมพันธ์ในเชิงรักใคร่ เพื่อแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี หรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

อื่น ๆ บ่อยครั้ง เด็กที่ถูกค้ำชูและผู้เสียหายที่เป็นผู้ใหญ่มีความผูกพันทางอารมณ์กับผู้ค้ำชู และมีแนวโน้มที่จะแสดงอาการสติกโฮล์มซินโดรมออกมา ซึ่งผู้เสียหายจะพัฒนาความผูกพันทางอารมณ์หรือจิตใจที่ไม่เหมาะสมกับผู้ควบคุม และอาจปฏิเสธความช่วยเหลือได้

- **ความรู้สึกละอายและการกลัวการตีตรา:** ผู้เสียหายจำนวนมากอาจรู้สึกไม่สบายใจและละอายใจกับสิ่งที่ถูกบังคับให้ทำขณะที่ถูกค้ำชู ตัวอย่างเช่น การใช้เอกสารปลอม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศ หรือพฤติกรรมที่มีความผิดทางอาญา ผู้เสียหายหลายคนอาจมีหนี้สินจากการโยกย้ายถิ่นฐานจำนวนมาก และรู้สึกละอายใจเพราะล้มเหลวในการหารายได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้เสียหายจำนวนมากจึงไม่ต้องการที่จะเปิดเผยข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาถูกค้ำชูให้ใครทราบ เพราะไม่ต้องการถูกตีตราว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ำชูในครอบครัวหรือในชุมชนของตน
- **ผลกระทบทางร่างกายและจิตใจ:** ประสบการณ์ที่ผู้เสียหายจากการค้ำชูเจอมีผลกระทบทั้งทางร่างกายและจิตใจ ผู้เสียหายจากการค้ำชูอาจต้องเผชิญกับสภาพความเป็นอยู่และสภาพการทำงานที่เป็นอันตรายและไม่ดีต่อสุขภาพ ความรุนแรงทางร่างกายและทางเพศ การกีดกันการรักษาพยาบาล การใช้สารเสพติด และการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เป็นผลให้ผู้ตกเป็นผู้เสียหายจำนวนมากต้องทรมานกับโรคเครียดหลังผ่านเหตุการณ์ร้ายแรง (PTSD) เช่น ความจำเสื่อม ซึมเศร้า วิตกกังวล การทำร้ายตัวเอง ความโกรธ ความผิดปกติในการกิน การต่อสู้ และขาดความมั่นใจ ผู้เสียหายจำนวนมากประสบกับบาดแผลทางใจที่ซับซ้อน ส่งผลให้พวกเขาไม่ต้องการพูดถึงประสบการณ์การค้ำชูที่เจอมาจึงปฏิเสธที่จะมีส่วนร่วมในการคัดแยกผู้เสียหาย
- **การขาดแนวทางที่ยืดผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางและแนวทางตามหลักสิทธิมนุษยชน:** การถูกคัดแยกว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ำชูไม่ได้ทำให้ในสิ่งที่ผู้เสียหายต้องการและจำเป็นในชีวิตหลังจากที่ผ่านประสบการณ์การค้ำชูมาแต่อย่างใด เมื่อขั้นตอนการคัดแยกผู้เสียหายทำให้ผู้เสียหายรู้สึกไม่สบายใจ เครียด และไม่นำไปสู่การช่วยเหลือ การคัดแยกนั้นจะไม่เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เสียหายเอง ความช่วยเหลือพื้นฐานและความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีผลต่อการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ำชู เช่น การอาศัยอยู่ในที่พักพิงแบบปิดที่ห่างไกลจากครอบครัว และการไม่มีทางเลือกในการทำงาน ผู้เสียหายบางรายอาจเลือกที่จะให้ส่งตัวกลับประเทศในฐานะผู้ย้ายถิ่นที่ไม่ปกติแทนที่จะขอความช่วยเหลือในบางประเทศ สิทธิและความช่วยเหลือของผู้เสียหายอาจอยู่ภายใต้เงื่อนไขของความร่วมมือในการสืบสวนและดำเนินคดี ในกรณีดังกล่าว ผู้เสียหายอาจไม่มีข้อได้เปรียบหรือแรงจูงใจที่จะถูกคัดแยกว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ำชูเพราะความช่วยเหลือที่มีอยู่ไม่ใช่สิ่งที่ผู้เสียหายต้องการ

แผนภาพที่ 16 ประสบการณ์เชิงลบที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกและการตัดสินใจของผู้เสียหายเมื่อต้องถูกคัดแยก:

วัตถุประสงค์หลักของการสัมภาษณ์ผู้เสียหายเบื้องต้นคือการเข้าถึงสถานการณ์การค้ำมนุษย์ที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลที่เข้ามาติดต่อครั้งแรก และเพื่อระบุความช่วยเหลือและการคุ้มครองของผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ในการดำเนินการประเมินเบื้องต้นและการสัมภาษณ์ โดยมีข้อควรพิจารณาที่สำคัญบางประการที่ต้องนำมาพิจารณา เช่น การไม่ก่อให้เกิดอันตราย (Do no harm) และการสร้างบรรยากาศที่ทำให้ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายรู้สึกสบายใจพอที่จะสื่อสาร เมื่อการประเมินเบื้องต้นและการสัมภาษณ์ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายส่งผลให้เกิดการสอบสวนเพิ่มเติม การสัมภาษณ์ควรดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี หรือผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้า โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และผลที่ตามมาของการสัมภาษณ์ ซึ่งอาจรวมถึงการใช้ล่ามที่ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดีหากจำเป็น ตามหลักการแล้ว ผู้สัมภาษณ์ควรเข้าใจและมีทักษะในการจัดการกับข้อท้าทายที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เชิงลบและเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจของผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ในกระบวนการคัดแยก โดยสรุปแล้ว การสัมภาษณ์เพื่อคัดแยกตัวผู้เสียหายควรเหมาะสมกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายและควรพิจารณา **องค์ประกอบพื้นฐาน** ต่อไปนี้เพื่อผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

- **การพิจารณาด้านภาษา:** อุปสรรคทางภาษาสามารถขัดขวางการคัดแยกได้ เนื่องจากผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น และหน่วยงานจะสามารถช่วยพวกเขาได้อย่างไร สำหรับเจ้าหน้าที่อุปสรรคทางภาษาอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการใช้ข้อบ่งชี้และประเมินว่าผู้เสียหายถูกค้ำมนุษย์หรือไม่ และพวกเขาต้องการความช่วยเหลือแบบใด ซึ่งข้อจำกัดทางด้านภาษาอาจส่งผลมากกว่าในกรณีของเด็กที่มีระดับความรู้ความเข้าใจทางภาษาที่ต่างไปโดยเฉพาะในหัวข้อที่ซับซ้อน

พิจารณาผลกระทบของปัญหาทางภาษา อำนวยหน้าที่ และผู้ปฏิบัติงานด้านหน้า:

- ควรจัดเตรียมรายชื่อล่ามที่ผ่านการฝึกอบรมมาอย่างดีและสามารถให้ความช่วยเหลือได้ในระยะเวลาอันสั้น
- ไม่ควรอาศัยให้บุคคลรอบข้างผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหาย (มักเป็นผู้ค้ำมนุษย์) ให้ความช่วยเหลือ เพราะอาจนำไปสู่การผิดพลาดในการคัดแยกตัวผู้เสียหาย
- ควรอธิบายบทบาทของล่ามต่อผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายที่จะถูกสัมภาษณ์
- ควรสร้างบรรยากาศและความไว้วางใจกับผู้ที่อาจจะเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ ก่อนที่จะเริ่มการสัมภาษณ์

- **การพิจารณาเรื่องอายุ:** การคัดแยกเด็กที่ถูกค้ำมนุษย์นั้นมีความเปราะบางอย่างมาก จึงต้องมีมาตรการและการคุ้มครองเพิ่มเติม รวมถึงเทคนิคการสัมภาษณ์เด็กที่เป็นมิตรและมีการสันนิษฐานว่าผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นอย่างอื่น

พิจารณาความเปราะบางเฉพาะของเด็ก หน่วยงาน และผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้า:

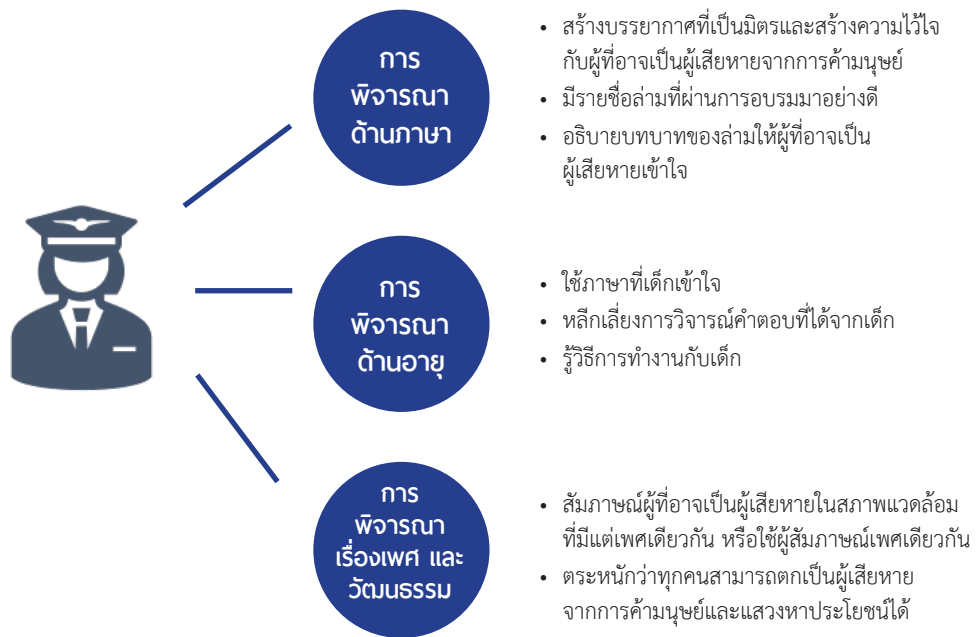
- ควรสร้างความไว้วางใจและสายสัมพันธ์กับเด็กก่อนที่จะเริ่มการสัมภาษณ์
- ควรให้เด็กเล่าเรื่องในแบบของตนก่อนถามคำถามเพื่อหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม
- ควรใช้คำศัพท์และภาษาที่เด็กสามารถเข้าใจได้ง่าย
- ไม่ควรวิจารณ์การกระทำของเด็กและคำตอบระหว่างการสัมภาษณ์
- ไม่ควรให้เด็กให้สัมภาษณ์ยาว ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เด็กเหนื่อย
- ควรมีการอบรมวิธีสื่อสารกับเด็ก (หรือ) ควรให้ผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมทำการสัมภาษณ์
- ควรให้ผู้ปฏิบัติพิเศษเดียวกันกับเด็กเป็นผู้สัมภาษณ์ (หากเป็นไปได้)

- **การพิจารณาเรื่องเพศและวัฒนธรรม:** ผู้เสียหายอาจรู้สึกไม่สบายใจ และละเอียดที่จะพูดถึงประสบการณ์ของตน เช่น ประสบการณ์การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศหรือกิจกรรมที่เป็นความผิดทางอาญา การพิจารณาเรื่องความละเอียดอ่อนเรื่องเพศสภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งเมื่อการค้ำนุชย์เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ผู้หญิงและเด็กที่ถูกค้ำนุชย์มักถูกทารุณกรรมและเผชิญหน้ากับความรุนแรงทางเพศ และอาจลังเลที่จะขอความช่วยเหลือเนื่องจากความอับอายและการตีตราที่อาจเกิดขึ้นจากการเปิดเผยประสบการณ์ของพวกเขา ผู้ชาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มาจากวัฒนธรรมที่มีทัศนคติแบบดั้งเดิมเกี่ยวกับความเป็นชาย อาจไม่ต้องการยอมรับว่าตนตกเป็นผู้เสียหายเพราะกลัวว่าการเปิดเผยว่าตัวเองสูญเสียการควบคุมในชีวิตอาจทำให้สังคมคิดว่าตนเองนั้นมีความเป็นชายที่น้อยลง

การพิจารณาความสำคัญของแนวทางที่คำนึงถึงเพศสภาพและวัฒนธรรมในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ำนุชย์ หน่วยงาน และผู้ปฏิบัติงานด้านหน้า:

- ควรสัมภาษณ์ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายในสภาพแวดล้อมที่มีบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน (หรือ) ควรให้ผู้ปฏิบัติงานที่มีเพศเดียวกันกับผู้เสียหายสัมภาษณ์ (หากเป็นไปได้)
- ควรตระหนักว่าใครก็ตาม ทั้งเพศชาย ผู้หญิง ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTIQ+) และเด็กหญิงและเด็กชายสามารถถูกค้ำนุชย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ได้ ซึ่งรวมถึงการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการแสวงหาประโยชน์ในการค้าประเวณี
- ควรตระหนักว่าผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายอาจรู้สึกไม่สบายใจที่จะถูกสัมภาษณ์ต่อหน้าบุคคลในชุมชนเดียวกัน
- ควรใช้เวลาและพื้นที่แก่ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายได้เปิดเผยประสบการณ์ของตน

แผนภาพที่ 17 องค์ประกอบพื้นฐานที่ควรพิจารณา
เพื่อให้การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

4.5.1 แนวทางในการสัมภาษณ์เพื่อคัดกรองเบื้องต้น^{xvii}

โมเดล PEACE ที่ประกอบไปด้วยห้าขั้นตอนต่อไปนี้ สามารถนำมาใช้ในการวางแผนสำหรับการสัมภาษณ์เบื้องต้นกับผู้ที่จะตกเป็นผู้เสียหายได้หากการประเมินส่งผลให้เกิดการสอบสวนเพิ่มเติม โมเดล PEACE คือรูปแบบการสัมภาษณ์ที่ใช้ในหลายประเทศทั่วโลก และสามารถนำไปใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และพยาน

PEACE เป็นตัวย่อที่มาจาก การวางแผนและการเตรียมการ (Planning and Preparation) การผูกไมตรีและการอธิบาย (Engage and Explain) การเปิดโอกาสให้เล่าเหตุการณ์หรือตอบคำถาม (Account) การจบการซักถาม (Closure) และการประเมินผล (Evaluate)

- **การวางแผนและการเตรียมการ:** คือการเตรียมการก่อนการสัมภาษณ์ เช่น การจัดเตรียมคำถาม ผู้สนับสนุนทางสังคม และพื้นที่หรือสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการสัมภาษณ์

แนวปฏิบัติที่ดีสำหรับการวางแผนและการเตรียมการในการสัมภาษณ์เพื่อคัดกรอง:

- ประเมินสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ที่จะตกเป็นผู้เสียหายเพื่อพิจารณาว่าร่างกายและจิตใจของพวกเขาพร้อมสำหรับการสัมภาษณ์หรือไม่
- ให้ความช่วยเหลือโดยด่วนตามความต้องการของผู้ที่จะตกเป็นผู้เสียหาย เช่น การดูแลด้านสุขภาพ เสื้อผ้า และอาหาร
- มีคู่มือการคัดกรองและแนวปฏิบัติในการบันทึกการสัมภาษณ์
- มีสถานที่/พื้นที่ที่เหมาะสม สะอาด และสะดวกสบายสำหรับการสัมภาษณ์
- มีผู้ที่ทำหน้าที่สัมภาษณ์หลักและผู้ช่วย

- **การทำควมคุ้นเคยและการอธิบาย** คือการสานสัมพันธ์กับบุคคลที่จะได้รับการสัมภาษณ์ และอธิบายให้บุคคลนั้นเข้าใจว่าจะเกิดอะไรขึ้นในการสัมภาษณ์ ข้อมูลที่ได้มาจะนำไปใช้อย่างไร และสิทธิต่าง ๆ ของพวกเขา

แนวปฏิบัติที่ดีในการผูกมิตรและการอธิบายในการสัมภาษณ์เพื่อคัดกรอง:

- แนะนำตัวผู้สัมภาษณ์หลัก บทบาท และประสบการณ์ของพวกเขา
- อธิบายวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์และขอรับความยินยอมโดยให้ข้อมูลที่ครบถ้วน (Informed Consent) ก่อนเริ่มสัมภาษณ์
- แนะนำบทบาทของล่าม ผู้ช่วยผู้สัมภาษณ์ และบุคคลอื่นที่อาจอยู่ร่วมในระหว่างการสัมภาษณ์
- อธิบายว่าการสัมภาษณ์จะได้รับการบันทึกอย่างไร และสิทธิของผู้ได้รับการสัมภาษณ์คืออะไร (เช่น สิทธิในการยุติการสัมภาษณ์ สิทธิในการถามคำถามและขอให้ชี้แจงเพิ่มเติม)

- **การเปิดโอกาสให้เล่าเหตุการณ์หรือตอบคำถาม:** คือการเปิดโอกาสให้บุคคลที่ได้รับการสัมภาษณ์ได้ “เล่าเรื่องอย่างเป็นอิสระและไม่ขาดตอน” ในช่วงเริ่มต้น จากนั้นผู้สัมภาษณ์หลักอาจขอให้อธิบายเพิ่มเติม โดยถามคำถามเพิ่มเติมในส่วนที่เรื่องมีรายละเอียดที่ไม่สอดคล้องกัน

แนวปฏิบัติที่ดีในการเปิดรับเรื่องเล่าเหตุการณ์หรือตอบคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อคัดกรอง

- ใช้คำถามปลายเปิด (เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์สามารถเล่าเรื่องได้อย่างอิสระและต่อเนื่อง)
- ใช้คำถามเฉพาะ (ที่เกี่ยวข้องกับการชี้แจง และเสริมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การค้ำมนุษย์เท่านั้น)

- **การจบการซักถาม:** คือการให้โอกาสแก่บุคคลในการเสริมข้อมูล เพื่อสรุปเนื้อหาของการสัมภาษณ์ และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบว่าเกิดอะไรขึ้นต่อไป

แนวปฏิบัติที่ดีในการจบการซักถามในการสัมภาษณ์เพื่อคัดกรอง

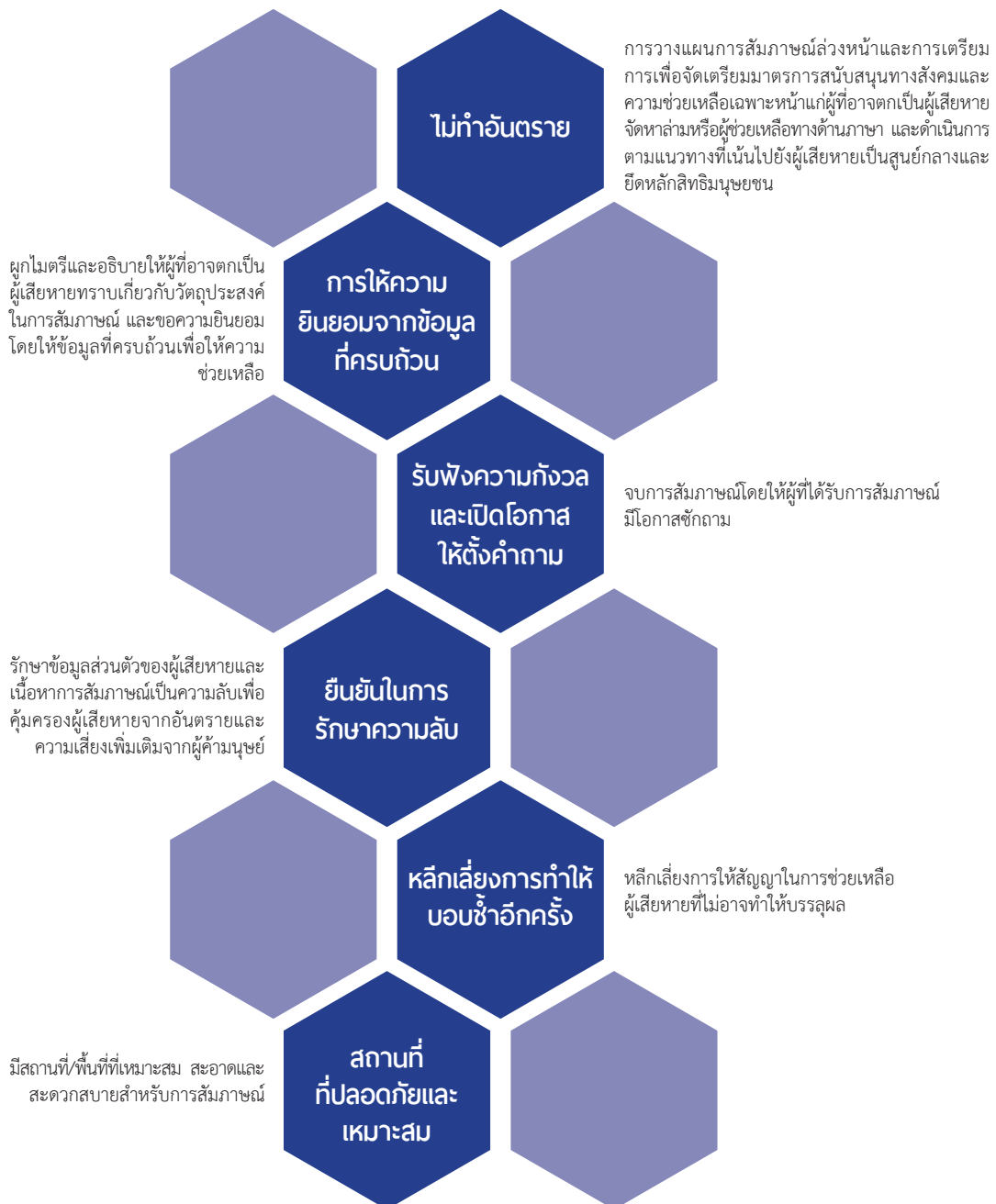
- เปิดโอกาสให้ผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์ได้ซักถามและแจ้งข้อกังวลใจ
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือและความสนับสนุนเพิ่มเติมที่มี รวมถึงเงื่อนไขและขั้นตอนการจัดการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความช่วยเหลือสนับสนุนดังกล่าว
- ประเมินสภาพร่างกายและจิตใจของบุคคลหลังการสัมภาษณ์ และตรวจสอบว่าบุคคลนั้นต้องการความช่วยเหลือหรือไม่
- หลีกเลี่ยงการให้ความหวังและสัญญาที่อาจเป็นไปไม่ได้กับบุคคลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความช่วยเหลือที่ไม่อาจทำให้บรรลุผล

- **การประเมินผล:** เมื่อการสัมภาษณ์สิ้นสุดลง ให้ประเมินข้อมูลชุดใหม่ที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เพื่อตั้งข้อสันนิษฐานและเพื่อใช้ในการตัดสินใจในขั้นตอนต่อไป เช่น การขอข้อมูลเพิ่มเติม การวางแผนสำหรับการให้ความช่วยเหลือและการส่งต่อที่จำเป็น

แนวปฏิบัติที่ดีในการประเมินผลในการสัมภาษณ์เพื่อคัดกรอง:

- ประเมินเนื้อหาการสัมภาษณ์ในขณะสัมภาษณ์ รวมถึงความเสี่ยงและความต้องการความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
- จัดทำรายชื่อตัวแทนเพื่อส่งตัวต่อและรายละเอียดการติดต่อ
- ตระหนักและเคารพสิทธิส่วนบุคคลในการปฏิเสธความช่วยเหลือ และสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานอื่น ๆ เช่น สิทธิความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับ สิทธิเสรีภาพในการเดินทาง สิทธิในการเดินทางกลับบ้านหรือถิ่นที่อยู่ตามปกติ และสิทธิในการกลับไปอยู่ร่วมกับครอบครัว

แผนภาพที่ 18 ข้อพิจารณาในการสัมภาษณ์อย่างมีจริยธรรมและปลอดภัยในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์^{xviii}

แผนภาพที่ 19 ข้อควรพิจารณาพิเศษและเพิ่มเติมในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็ก^{xix}

4.6 แบบฝึกหัด: การจําแนกข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์

กรณีศึกษาที่ 1: เรื่องราวของ A^{xx}

A และแฟนหนุ่มของเธอที่ชื่อ B เป็นผู้ย้ายถิ่นที่มาจากประเทศ C B ประสบปัญหาในการหางานทำในประเทศ C จึงได้ช่วยงานในฟาร์มของครอบครัวของ A เป็นครั้งคราว งานใช้แรงงานในฟาร์มสร้างรายได้แค่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และรายได้ส่วนใหญ่มักเป็นค่าใช้จ่ายทั่วไปของครอบครัวของ A วันหนึ่งหลังผ่านไปไม่กี่เดือน B ขอ A แต่งงาน ซึ่งตัวเธอก็ตอบตกลงอย่างมีความสุข B สัญญาว่าพวกเขาจะเก็บเงินให้ได้มากพอที่จะแต่งงานในเร็ววัน และบอก A ว่าเขามีความคิดที่ดีในการเก็บเงินให้ได้จำนวนมากอย่างรวดเร็ว

ความคิดที่ว่านี่ก็คือให้ A ไปทำงานระยะสั้นในประเทศ D (ประเทศเพื่อนบ้าน) ที่ซึ่ง A จะสามารถหาเงินได้มากขึ้น B ทราบเกี่ยวกับงานในสถานบริการอาบอบนวดในเมืองที่ตั้งอยู่ในประเทศ D จากเพื่อนของเขา เงินเดือนที่ได้รับแจ้งมาถือว่าเป็นจำนวนที่ดี ซึ่งจะได้ 20 ดอลลาร์สหรัฐต่อวัน (ประมาณ 600 บาทต่อวัน) รวมถึงยังได้ทิปด้วย B เกลี่ยกล่อมให้ A โยกย้ายถิ่นฐานไปทำงานสักสองสามเดือนเพื่อเก็บเงินสำหรับการแต่งงานของพวกเขา A รู้สึกกังวลใจที่จะต้องทิ้งครอบครัวของเธอและไปทำงานในประเทศ D ตัวคนเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเธอได้ยินว่าลูกค้าที่สถานบริการอาบอบนวดบางคนคาดหวังจะได้รับการบริการทางเพศ

B รับประกันกับเธอว่าเธอไม่จำเป็นต้องทำอะไรที่เธอไม่อยากทำ แต่งานนี้จะสามารถสร้างรายได้ที่มากขึ้นหากเธอเต็มใจที่จะให้บริการเพิ่มเติมแก่ลูกค้า เมื่อ A มาถึงสถานบริการอาบอบนวด เธอก็ตระหนักว่ามันไม่เหมือนกับสิ่งที่เขาได้ให้สัญญากับเธอไว้ เจ้าของเป็นหญิงที่ใจร้าย เธอบังคับให้ A รับลูกค้าวันละหลายราย และบังคับให้ A ร่วมเพศกับลูกค้าโดยที่ไม่สามารถปฏิเสธลูกค้าได้ A ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ถุงยางอนามัย จึงทำให้ A เป็นห่วงสุขภาพของตนเองมาก เจ้าของให้ยาเธอมาหลายชนิด และบังคับให้ A ต้มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งทำให้เธอง่วงซึม และเลือนลอย A โทรหา B อยู่ตลอดเพื่อขอความช่วยเหลือจาก B ตอนแรก B เห็นใจเธอเป็นอย่างมากและบอกให้ A ไม่ต้องกังวล เพราะอีกไม่นานก็จะเลิกทำงานนี้ได้แล้ว แต่หลังจากนั้นไม่นาน B ก็หยุดรับสาย หลังจากนั้นประมาณหกเดือน หมายเลขโทรศัพท์นั้นก็ใช้งานไม่ได้

A เริ่มหมดหวังและต้องการหนี แต่เจ้าของขังเธอไว้ในห้องตลอดเวลา และ A ก็อยู่ภายใต้การสอดส่องอย่างต่อเนื่อง แม้ว่า A จะมีโทรศัพท์เป็นของตัวเอง แต่ A ก็ละอายใจเกินกว่าจะโทรหาพ่อแม่เพื่อบอกพวกเขาเกี่ยวกับสถานการณ์ของเธอ และ A ไม่รู้ว่าจะพึ่งพาใครได้ หลังจากเวลาผ่านไปเกือบหนึ่งปี A เริ่มอาเจียนในตอนเช้า และเกิดความกังวลเป็นอย่างมากกว่าเธอกำลังตั้งครรภ์กับลูกค้ารายหนึ่ง

กรณีศึกษาที่ 1: ข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์: มี/ไม่มี

ข้อบ่งชี้ทั่วไป	ข้อบ่งชี้วิธีการ	ข้อบ่งชี้การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ	วิธีการหรือวิธีการควบคุมอื่น ๆ
			
			
			
			
			

กรณีศึกษาที่ 2: เรื่องราวของนก^{xxi}

นกเป็นหญิงสาวอายุ 20 ปีจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เธอเป็นหม้ายและเลี้ยงดูลูกเล็ก ๆ สองคนด้วยการขายผัก อยู่มาวันหนึ่ง ภักทรนรีซึ่งเป็นเพื่อนก็บอกนกว่า เธอสามารถหางานตำแหน่งคนทำงานรับใช้ในบ้านให้กับนกที่ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อื่นได้ ซึ่งจะสามารถสร้างรายได้เป็น 10 เท่าของรายได้ต่อเดือนในปัจจุบัน ภักทรนรียังบอกอีกว่าจะจัดเตรียมการเดินทางทั้งหมดให้ และจะจ่ายค่าเดินทางให้ หากนกตกลงจะคืนเงินให้เธอเมื่อเธอเริ่มงานใหม่ในประเทศปลายทาง

เมื่อตัดสินใจแล้วว่ารายได้เสริมจะเป็นประโยชน์ต่อครอบครัวของเธอ นกจึงฝากลูก ๆ ไว้ในความดูแลของแม่ของเธอ และเริ่มต้นการเดินทางไปกับภักทรนรีด้วยการรถโดยสารประจำทาง นกไม่มีหนังสือเดินทาง แต่ภักทรนรียืนยันว่าเธอไม่จำเป็นต้องใช้หนังสือเดินทางเพราะมีเพื่อนอยู่ที่ชายแดน ก่อนถึงชายแดนไม่กี่กิโลเมตร พวกเขาลงจากรถโดยสารประจำทางและรอที่ร้านกาแฟริมถนนจนกระทั่งคนขับรถบรรทุกชื่อชานมาสมทบ นกแปลกใจที่เห็นภักทรนรีจ่ายเงินจำนวนมากให้กับชาน ก่อนที่พวกเขาทั้งสองจะขึ้นรถบรรทุกไปกับเขา และเดินทางต่อไปยังชายแดน พวกเขาข้ามพรมแดนได้โดยไม่มีปัญหาใด ๆ ตามที่ภักทรนรีได้สัญญาไว้ นี่เป็นครั้งแรกที่นกทราบดีว่าเธอกำลังเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อเดินทางไปยังประเทศปลายทาง ชานซึ่งเป็นคนคนขับรถบรรทุกนั้นเป็นมิตร แต่เขาขอให้นักเดินทางต่อโดยเข้าไปนั่งในด้านหลังของรถบรรทุกซึ่งถูกปิดเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่ชายแดนถัดไป ทำยรมีสภาพที่มืด ร้อน และอึดอัดมาก แต่นกตกลงเพราะเธอไม่มีหนังสือเดินทาง และทำได้เพียงเชื่อในคำแนะนำ ความหวังดี และมิตรภาพของภักทรนรีเท่านั้น ระยะทางนั้นไกล และการเดินทางของนกในด้านหลังของรถบรรทุกก็สิ้นสุดลงที่ทุ่งโล่งข้างแม่น้ำใหญ่ ที่ซึ่งภักทรนรีและชานคนขับรถได้พบกับชายสี่คนที่เป็นพลเมืองของประเทศปลายทาง

จากนั้นชายสี่คนจึงพานกข้ามแม่น้ำ นกได้รับทราบว่าตอนนี้เธออยู่ในประเทศปลายทางแล้ว เธอได้รับคำสั่งให้ขึ้นไปทางด้านหลังของรถบรรทุกที่จอดอยู่ริมแม่น้ำ ในด้านหลังของรถบรรทุกมีผู้หญิงอีกเจ็ดคน นกกลัว เพราะเธอไม่เชื่ออีกต่อไปว่าจะได้งานตามที่สัญญาไว้ เมื่อเธอปฏิเสธที่จะขึ้นรถ ชายคนหนึ่งชูปืนเธอด้วยปืน ชายทั้งสี่คนเดินทางด้วยกันในห้องโดยสารของรถ

นกและผู้หญิงคนอื่น ๆ ถูกพาตัวไปยังบ้านที่เป็นส่วนตัวในเมืองใหญ่ ตลอดระยะเวลาหลายสัปดาห์ ชายทั้งสี่ได้ทารุณกรรมผู้หญิงเหล่านี้ทั้งทางร่างกายและทางเพศแล้วแล้วแล้ว พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้ออกนอกสถานที่ ชายคนหนึ่งบอกนกว่า ถ้าเธอหนีไป ตำรวจจะจับเธอเข้าคุกเพราะเธออาศัยอยู่ในประเทศโดยไม่มีหนังสือเดินทาง และเธอจะไม่ได้พบลูก ๆ อีกเลย นอกจากนี้ เขายังข่มขู่ว่าจะค้นหาและขายลูกของเธอหากเธอพยายามจะหลบหนี มีผู้ชายคนอื่นแวะมาที่บ้าน และนกถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับพวกเขา ซึ่งผู้ที่ควบคุมเธอทั้งสี่คนจะได้รับเงินตอบแทน โดยที่เธอไม่ได้รับอนุญาตให้เก็บเงินใด ๆ และไม่ได้รับอนุญาตให้ออกนอกตัวอาคาร

กรณีศึกษาที่ 2: ข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์: มี/ไม่มี

ข้อบ่งชี้ทั่วไป	ข้อบ่งชี้วิธีการ	ข้อบ่งชี้การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ	วิธีการหรือวิธีการควบคุมอื่น ๆ
			
			
			
			
			

กรณีศึกษาที่ 3: เรื่องราวของจิจิ^{xxii}

จิจิอายุ 35 ปี และอาศัยอยู่ในเมืองหลวงของประเทศ E เขาไม่มีงานทำมาหลายปีแล้ว เขาเดินทางไปยังประเทศ H เพื่อหางานถึงสามรอบ ซึ่งเขาถูกจับกุมขณะข้ามพรมแดน และได้รับการส่งตัวกลับประเทศสองครั้ง และอีกครั้งหนึ่ง เขาสามารถเดินทางเข้าสู่ประเทศ H ซึ่งเป็นประเทศปลายทางโดยวิธีที่ไม่ปกติ และได้ทำงานที่นั่นเป็นเวลาหนึ่งปีครึ่ง จากนั้นเขาก็กลับประเทศของเขา

ในปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากเงินออมของเขาที่ได้มาขณะที่ทำงานในประเทศ H กำลังจะหมดลง เขาจึงตัดสินใจออกจากประเทศอีกครั้ง เขาได้รับ

วีซ่าของประเทศ J ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านของประเทศ H และจากนั้น จิจิเดินทางไปยังเมืองหลวงของประเทศ J และขึ้นรถโดยสารประจำทาง จากที่นั่น ไปยังชายแดนของประเทศ H ที่ซึ่งเขาเดินเท้าข้ามพรมแดนเข้าประเทศ H โดยไม่ได้รับความช่วยเหลือใด ๆ จิจิไม่สามารถหางานทำในประเทศ H ได้ จึงตัดสินใจเดินทางไปยังประเทศเพื่อนบ้านอีกประเทศหนึ่งของประเทศ H ซึ่งก็คือประเทศ K

ด้วยความกลัวว่าการพยายามเดินทางเข้าประเทศ K อย่างมิชอบด้วยกฎหมายด้วยตัวเองนั้นจะอันตรายเกินไป จิจิจึงตัดสินใจติดต่อผู้ที่ให้บริการต่าง ๆ หลังจากค้นหาอยู่สองสามวัน เขาได้พบกับเพื่อนร่วมชาติที่มาจากประเทศ E ด้วยกันซึ่งรับประกันว่าจักพื้นที่ชายแดนเป็นอย่างดี จิจิจ่ายค่าธรรมเนียมประมาณ 150 ดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 4,500 บาท) ให้กับชายคนนั้น ชายคนนั้น ขับรถพาจิจิไปใกล้ชายแดน และพาเขาข้ามพรมแดนด้วยการเดินเท้า ทันทีที่ข้ามพรมแดนมาได้ จิจิถูกตำรวจตระเวนชายแดนจับ ขณะที่เพื่อนร่วมชาติหลบหนีไปได้สำเร็จ

กรณีศึกษาที่ 3: ข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์: มี/ไม่มี

ข้อบ่งชี้ทั่วไป	ข้อบ่งชี้วิธีการ	ข้อบ่งชี้การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ	วิธีการหรือวิธีการควบคุมอื่น ๆ
			
			
			
			
			

4.6.1 แบบฝึกหัด: รายการประเมินตนเอง

กรณีศึกษาที่ 1: เรื่องราวของ A.

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์: มี

ข้อบ่งชี้ทั่วไป	ข้อบ่งชี้วิธีการ	ข้อบ่งชี้การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ	วิธีการหรือวิธีการควบคุมอื่น ๆ
การจัดการ (บุคคลเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ)	การหลอกลวง: (ข้อมูลเท็จ)	การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ	การกักขังอยู่ในห้อง
การขนย้าย: (บุคคลเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ)	การใช้สถานะความเสี่ยงภัยโดยมิชอบ: (ความผูกพันทางอารมณ์ของบุคคล)		การสอดส่องอย่างต่อเนื่อง
			การบังคับดื่มสุรอย่างต่อเนื่อง

กรณีศึกษาที่ 2: เรื่องราวของนก

ผู้เสียหายจากการค้ำนุษย์: มี

ข้อบ่งชี้ทั่วไป	ข้อบ่งชี้วิธีการ	ข้อบ่งชี้การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ	วิธีการหรือวิธีการควบคุมอื่น ๆ
การจัดหา (บุคคลเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ)	การหลอกลวง: (คำสัญญาว่าจะได้รับเงินค่าจ้างมากขึ้น 10 เท่า)	การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ	การจัดให้ผู้เสียหายอยู่ในสถานที่มืดซิด (ไม่อนุญาตให้ผู้เสียหายออกจากสถานที่)
การขนส่ง: (บุคคลเพื่อการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ)	การข่มขู่: (การใช้ปืน)		การข่มขู่ด้วยการจับกุมและกักขังโดยเจ้าหน้าที่ (หากผู้เสียหายพยายามหลบหนี)
			การริบเงินค่าจ้างใด ๆ
			การข่มขู่ว่าจะทำร้ายสมาชิกในครอบครัวของผู้เสียหาย (ลูก ๆ ของเธอ)

กรณีศึกษาที่ 3: เรื่องราวของจิจิ

ผู้เสียหายจากการค้ำนุษย์: ไม่มี

ข้อบ่งชี้ทั่วไป	ข้อบ่งชี้วิธีการ	ข้อบ่งชี้การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ	วิธีการหรือวิธีการควบคุมอื่น ๆ
การขนส่ง: (บุคคลเพื่อประโยชน์ทางการเงิน)	ไม่มีช่องทางใด	ไม่มีการแสวงหาประโยชน์ใด	ไม่มีช่องทางหรือวิธีการควบคุมอื่นใด
การอำนวยความสะดวกในการข้ามพรมแดนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย: (ของบุคคลเพื่อประโยชน์ทางการเงิน)			

การทำ
ความเข้าใจว่า
ผู้ใดสามารถ
คัดแยก
ผู้เสียหายจาก
การค้ำมมนุษย์
ในประเทศไทย

05

การทำความเข้าใจว่า ผู้ใดสามารถคัดแยก ผู้เสียหาย จากการค้ามนุษย์ ในประเทศไทย

5.1 ใครสามารถคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้^{xxiii}

การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นความรับผิดชอบหลักของหน่วยงานทางภาครัฐ ซึ่งรู้จักในนาม “พนักงานเจ้าหน้าที่” ที่มีอำนาจในประเทศไทย (พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และให้หมายความร่วมมือถึงข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับสามตามมาตรา 27 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551) และทีมสหวิชาชีพแห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบไปด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจจากกระทรวงต่าง ๆ เช่น ด้านแรงงาน ด้านสังคม ด้านการแพทย์ เจ้าหน้าที่ด้านกฎหมายและเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย และผู้ปฏิบัติงานจากองค์กรนอกภาครัฐ ที่มีหน้าที่ทั้งตามธรรมเนียมปฏิบัติและอย่างเป็นทางการในการคัดกรองและคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ทีมสหวิชาชีพพร้อมกันสัมภาษณ์และตัดสินใจว่าผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่ และอะไรคือขั้นตอนต่อไปในการส่งต่อเพื่อรับความช่วยเหลือและการคุ้มครองโดยด่วน โดยสามารถจัดตั้งทีมสหวิชาชีพได้ทั้งในระดับอำเภอและระดับจังหวัด ทีมสหวิชาชีพ ใช้แบบคัดแยกมาตรฐานความยาวแปดหน้า

ที่ระบุค่าจำกัดความที่ชัดเจนเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ตามกฎหมายภายในประเทศ คำถามสำหรับการสัมภาษณ์ ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปราม การค้ามนุษย์

แผนภาพ 20 แนวทางการคัดแยกผู้เสียหายโดยทีมสหวิชาชีพ (MDT):

ระบบการส่งตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์: แนวทางใหม่สำหรับการคัดแยกผู้เสียหายโดยทีมสหวิชาชีพ

แนวทางเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
แนวทางสำหรับ MDT ในการสัมภาษณ์ระหว่างขั้นตอนการคัดแยกผู้เสียหาย

1.1 การเตรียมการก่อนการออกภาคสนาม

- 1.1.1 แจกหน่วยงานตัวแทนที่เกี่ยวข้องล่วงหน้า / รายงานผู้บังคับบัญชาเพื่อเตรียมการ
- 1.1.2 จัดเตรียมการประชุมเบื้องต้นร่วมกัน / หน่วยงานตัวแทนทั้งหมดรับทราบ ความรับผิดชอบ

- 1. ทีมช่างภาพในสถานที่เกิดเหตุ
- 2. ทีมรวบรวมหลักฐานและสืบสวน
- 3. หน่วยงานจับกุม
- 4. ทีมด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 5. ทีมคัดกรองและผู้ประสานงานด้านภาษา
- 6. ทีมสนับสนุน
- 7. ที่พัก/ความต้องการพื้นฐาน
- 8. พาชนะ/การขนส่ง

1.2 การคัดกรองเบื้องต้น

1. ทีมรายงานอาชญากรรมจัดการประชุมสรุปผล

2. MDT ทำการสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูล

3. ต้องมีการจัดเตรียมสถานที่ที่เหมาะสมและมีพื้นที่มากพอ (ในกรณีที่มีผู้เสียหายมากกว่า 10 คน)

4. MDT หนึ่งทีม/ผู้เสียหายไม่เกิน 3 คน

5. หากมีผู้ที่ต้องการสัมภาษณ์จำนวนมาก MDT ต้องเริ่มสัมภาษณ์ผู้ที่เป็เป้าหมาย/ อยู่ในกลุ่มเสี่ยงก่อน หากผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์ได้รับการคัดแยกเป็นผู้เสียหาย MDT ต้องเห็นพ้องกันว่าผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์เป็นผู้เสียหาย ก่อนที่จะดำเนินการสัมภาษณ์บุคคลต่อไป

ประเด็นสำคัญ:

- กระบวนการคัดแยกจะนำไปสู่การระบุสถานะของผู้เสียหาย ซึ่งนำไปสู่การให้ความช่วยเหลือ และคุ้มครองโดยด่วน เช่น บริการทางการแพทย์และด้านสุขภาพอื่น ๆ ที่พัก อาหารและความต้องการพื้นฐาน การให้คำปรึกษาและการดูแลด้านจิตสังคม เป็นต้น
- ในบางประเทศ การคัดแยกผู้เสียหายอย่างเป็นทางการ หรือการยืนยันสถานะผู้เสียหาย จะทำให้บุคคลได้รับสิทธิประโยชน์และบริการเพิ่มเติม เช่น ที่พักชั่วคราวหรือถาวร

การประเมินและการคัดกรองเบื้องต้นต่อสถานการณ์การค้ามนุษย์ของบุคคลนั้น สามารถทำได้โดยเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบและข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์ และหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ซึ่งจะแตกต่างจากการคัดแยกผู้เสียหายอย่างเป็นทางการหรือการยืนยันอย่างเป็นทางการโดย ทีมสหวิชาชีพ ตัวอย่างเช่น ใครก็ตามที่อยู่ในตำแหน่งราชการชั้นเริ่มต้น ตำรวจตระเวนชายแดน เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง บุคลากรทางการแพทย์ ผู้ตรวจแรงงาน เจ้าหน้าที่สายด่วน ผู้ปฏิบัติงานจากองค์การนอกภาครัฐและองค์กรระหว่างประเทศ หรือที่รู้จักในนามผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้า

ในประเทศไทย ผู้ย้ายถิ่นกลุ่มเปราะบาง ซึ่งรวมทั้งผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ อาจมีการติดต่อกับผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายได้หลายวิธี เช่น

- การตรวจเรือประมงเพื่อเทียบท่าและออกจากท่า
- การตรวจแรงงานในโรงงาน
- การบุกค้นสถานค้าประเวณีและสถานประกอบการเพื่อความบันเทิงที่มีขอบด้วยกฎหมาย
- จุดผ่านแดนถาวรและการตระเวนชายแดน
- ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) และศูนย์ประสานงานบริการสายด่วน (1300)
- รายงานจากองค์การนอกภาครัฐ
- ศูนย์ประสานงานบริการสายด่วนแห่งตำรวจ (1191 และ 191)

หมายเหตุสำหรับผู้ฝึกอบรม:

ควรเชิญผู้ประกอบวิชาชีพที่มีความเชี่ยวชาญระดับประเทศหรือสมาชิกที่มีประสบการณ์ของทีมสหวิชาชีพ มาเป็นผู้อธิบายขั้นตอนการคัดแยกผู้เสียหายของทีมสหวิชาชีพ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหลายแวดวงสามารถมีส่วนร่วมในการคัดแยกผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เสียหายจะได้รับการคัดแยกเมื่อพวกเขาต้องการ และเพื่อให้พวกเขาได้รับความช่วยเหลือและ/หรือได้รับการส่งต่อโดยไม่มี การตกหล่นและความล่าช้า

แผนภาพ 21 ผลลัพธ์ที่เป็นไปได้หลังการประเมินและการคัดกรองการค้ามนุษย์เบื้องต้น

5.1.1 สถานการณ์ที่เป็นไปได้หลังจากการสัมภาษณ์เบื้องต้นโดยผู้ปฏิบัติงานด้านหน้า^{xxiv}

สถานการณ์ #1: บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ใหญ่ และมีสัญญาณที่บ่งชี้ถึงการค้ำมนุษย์ ในกรณีนี้ ผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าควร:

- อธิบายว่าการค้ำมนุษย์คืออะไร และเหตุผลที่บ่งชี้ว่าพวกเขาอาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์คืออะไร
- อธิบายทางเลือกของการสัมภาษณ์และการคัดแยกอย่างเป็นทางการโดยทีมสหวิชาชีพ รวมถึงวิถีทางและความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้อง
- แจ้งผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายเกี่ยวกับสิทธิและความช่วยเหลือที่มีให้ในฐานะผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์
- ยืนยันความยินยอมหากผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายต้องการได้รับการคัดแยกอย่างเป็นทางการว่าได้รับการคัดแยกเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์โดยทีมสหวิชาชีพ
- หากผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายยังไม่สามารถตัดสินใจได้เกี่ยวกับการรับความช่วยเหลือ ให้จัดให้มีระยะเวลาฟื้นฟูไต่ตรองให้กับบุคคลนั้นเป็นเวลาไม่เกิน 15 วันพร้อมทั้งจัดให้มีความช่วยเหลือทันทีเบื้องต้น
- ส่งต่อผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายเพื่อรับความช่วยเหลือและการคัดแยกอย่างเป็นทางการโดยด่วนหลังได้รับความยินยอมจากพวกเขา

สถานการณ์ #2: บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ใหญ่ และมีสัญญาณที่บ่งชี้ถึงการค้ำมนุษย์ แต่ไม่ยินยอมให้ช่วยเหลือเพิ่มเติมและส่งตัวต่อเพื่อการคัดแยกอย่างเป็นทางการโดย ทีมสหวิชาชีพ ในกรณีนี้ ผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าควร:

- เคารพการตัดสินใจของบุคคลนั้นที่ไม่ต้องการได้รับการคัดแยกอย่างเป็นทางการ
- เสนอความช่วยเหลือใด ๆ ที่มีอยู่และตัวเลือกในการส่งตัวต่อเพื่อขอความช่วยเหลือจากองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐหรือจากแหล่งอื่น ๆ
- เปิดโอกาสให้บุคคลได้ไต่ตรองการตัดสินใจ และให้ข้อมูลติดต่อหน่วยงานปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในกรณีนี้ บุคคลนั้นเปลี่ยนใจ
- ส่งต่อไปยังหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อรับความช่วยเหลือที่เหมาะสมกับบุคคลนั้นและอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายที่จะกระทำได้

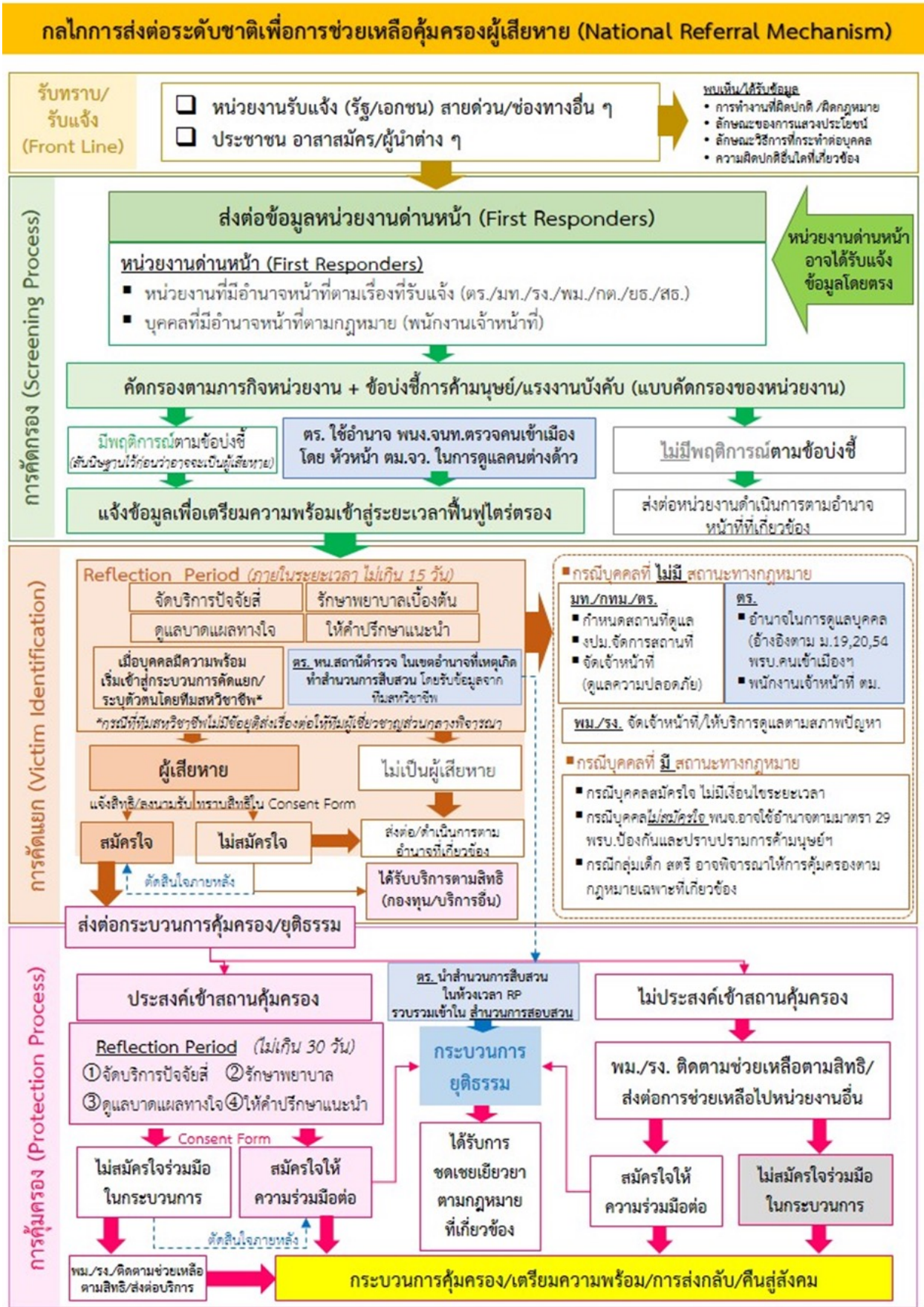
สถานการณ์ #3: บุคคลนั้นเป็นผู้ใหญ่ และผู้ปฏิบัติงานด้านหน้าประเมินว่าเขาหรือเธอไม่ได้เป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ แต่ต้องการการสนับสนุนและความช่วยเหลือ ในกรณีนี้ ผู้ปฏิบัติงานด้านหน้าควร:

- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือและการสนับสนุนต่าง ๆ ที่อาจเป็นประโยชน์กับบุคคลนั้น
- ให้ความช่วยเหลือในการส่งตัวต่อ (โดยการส่งต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง) และช่วยให้บุคคลนั้นเข้าถึงความช่วยเหลือหากเป็นไปได้

สถานการณ์ #4: ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายเป็นเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่า 18 ปี ในกรณีที่เป็เด็ก ผู้ปฏิบัติงานด้านหน้าควร:

- ติดต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานเพื่อการป้องกันคุ้มครองเด็ก/นักสังคมสงเคราะห์
- ทำงานร่วมกับนักสังคมสงเคราะห์มืออาชีพที่ได้รับการรับรองด้านการป้องกันคุ้มครองเด็กเพื่อ ติดตามหาผู้ปกครองตามกฎหมายของเด็ก เช่น พ่อแม่หรือผู้ดูแลหลัก เพื่อช่วยเหลือเด็กหากผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็กตกเป็นผู้ต้องสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ำมนุษย์

แผนภาพ 22 สถานการณ์และวิถีทางต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

5.2 คำถามสำหรับการอภิปราย

- ผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้ามักพบกับผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในระหว่างการทำงานอย่างไร
- รูปแบบการแสวงหาประโยชน์ที่แพร่หลายของการค้ามนุษย์ในแต่ละพื้นที่คืออะไร
- คุณลักษณะของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในแต่ละพื้นที่เป็นอย่างไร
- ข้อบ่งชี้ใดที่มักจะชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์การค้ามนุษย์ที่อาจเกิดขึ้น เมื่อพิจารณาถึงแต่ละประเภทของการแสวงหาประโยชน์
- ผู้ปฏิบัติงานส่วนหน้าตอบสนองต่อสถานการณ์ที่แตกต่างกันอย่างไรหลังจากการสัมภาษณ์เบื้องต้น
- ตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่ดีสำหรับการสัมภาษณ์เพื่อคัดกรองเบื้องต้นคืออะไร (อ้างอิงถึงโมเดล PEACE)

หมายเหตุสำหรับผู้ฝึกอบรม:

คำถามข้างต้นควรเป็นแนวทางให้ผู้ฝึกอบรมได้อำนวยความสะดวกอภิปรายแบบกลุ่ม (ร่วมกับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์หรือสมาชิกของทีมสหวิชาชีพ) คำถามเพื่อการอภิปรายควรปรับให้เข้ากับบริบทสถานที่ และข้อจำกัดทางเวลาที่เฉพาะเจาะจง เมื่อสิ้นสุดการอภิปราย ผู้ฝึกสอนควรอนุญาตให้ผู้เข้าฝึกอบรมได้ถามคำถามเพื่อสร้างความกระจ่างแก่ข้อกังวลและประเด็นที่พวกเขาสนใจ

บทบาทหน้าที่
ของรัฐในการ
ทำงานต่อต้าน
การค้ามนุษย์

06

บทบาทหน้าที่ของรัฐ ในการทำงานต่อต้าน การค้ามนุษย์^{xxv}

6.1

ภาพรวมโครงสร้างของการคัดแยกและ คุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

หน่วยงานทั้งภาครัฐและหน่วยงานที่ไม่ใช่ภาครัฐอาจจะทราบถึงผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ผ่านการรายงานที่หลากหลายและอาจจะอยู่ในขั้นตอน ของการค้ามนุษย์ที่แตกต่างไป ในช่วงระยะเวลาหลังจากที่เข้ามาติดต่อ และหลังจากการสัมภาษณ์เบื้องต้น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจมีความต้องการได้รับการคุ้มครองและความช่วยเหลือเร่งด่วนที่แตกต่างกันไป ซึ่งรวมถึงสวัสดิภาพและความปลอดภัยของพวกเขาอาจแตกต่างกันตามหลักการแล้ว ทุกขั้นตอนของการคัดแยกผู้เสียหายควรได้รับการเชื่อมโยงเข้ากับกระบวนการการส่งต่อเพื่อการคุ้มครองและการช่วยเหลือตามความต้องการเฉพาะเจาะจงที่ประเมินไว้ตัวอย่างเช่น ผู้ที่อาจตกเป็น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์คือเด็ก หรือบุคคลที่ต้องการกลับบ้าน หรือเป็นบุคคลที่ต้องการการคุ้มครองระหว่างประเทศหรือผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

ประเด็นสำคัญ:

มาตรการคุ้มครองและการช่วยเหลือในทุกขั้นตอนของการคัดแยกผู้เสียหายมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือระหว่างผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์กับเจ้าหน้าที่หรือผู้ให้บริการ

ในประเทศไทย ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายฯ สามารถยื่นคำร้องด้วยตนเองไปยังหน่วยงานของภาครัฐ หรือให้สมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อนเป็นผู้ยื่นคำร้องในนามของบุคคลนั้น ผู้ที่อาจจะตกเป็นผู้เสียหายฯ อาจขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานหรือองค์การนอกภาครัฐ (NGOs) โดยที่องค์การเหล่านี้สามารถรายงานสถานการณ์การแสวงหาประโยชน์หรือการค้ามนุษย์ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ รายงานของผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหาย อาจมาจากศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าวสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สายด่วน 1300 พนักงานตรวจแรงงาน ห้องกักสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง หน่วยงานภาคเอกชน (เช่น ลูกเรือของสายการบิน) และสถานทูตหรือสถานกงสุล

มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยจำนวนมากที่อาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการคัดแยกและการคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะแรกเริ่ม อาทิ:

- เจ้าหน้าที่ตำรวจ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)
- เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง)
- เจ้าหน้าที่จากกระทรวงแรงงานและพนักงานตรวจแรงงาน (กระทรวงแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรมการจัดหางาน (กกจ.) และ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (กสร.))
- นักสังคมสงเคราะห์ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศูนย์ประสานงานบริการสายด่วน 1300)
- เจ้าหน้าที่กองทัพอากาศ (ศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำประมงมิชอบด้วยกฎหมาย (ศปมผ.) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจพิเศษเพื่อการบังคับใช้กฎหมายและการตรวจสอบเรือประมง)
- เจ้าหน้าที่กงสุล (สถานทูต) และ
- เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคประชาสังคม (CSOs)

หน่วยงานราชการแรกๆ ที่ได้รับการติดต่อจากผู้เสียหาย (หรือ) ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ อาจส่งตัวบุคคลนั้นต่อไปยังสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประจำจังหวัด (พมจ.) และองค์การนอกภาครัฐเพื่อให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองโดยด่วน พมจ. ต้องขอความยินยอมจากผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้เสียหายโดยลงนามใน “แบบฟอร์มการคุ้มครองชั่วคราวสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์” (ตารางที่ 7.1) เพื่อรับการคุ้มครองและความช่วยเหลือโดยด่วน

บันทึกการรับตัวบุคคลเข้ารับการคุ้มครองชั่วคราว
ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

วันนี้ เวลา น. (หน่วยงานที่นำส่ง).....ได้นำส่งบุคคล
ที่มีเหตุควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ชื่อ
อายุ ปี สัญชาติ ภูมิลำเนา
เข้ารับการคุ้มครองในหน่วยงาน
ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ถนน ตำบล
อำเภอ จังหวัด ซึ่งเป็นสถานที่ตามที่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม
และเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙

หน่วยงานที่นำส่งจะดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงร่วมกับหน่วยงานที่รับตัวให้แล้วเสร็จ
ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับตั้งแต่วันที่ เดือน พ.ศ. เวลา น. และ
หากมีความจำเป็นต้องดำเนินการเกินกว่ากำหนดเวลายี่สิบสี่ชั่วโมง พนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่นำส่ง
อาจดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาล เมื่อศาลมีคำสั่งประการใดให้ส่งสำเนาคำสั่งแจ้งหน่วยงานที่รับตัวทราบ
และหากไม่มีคำสั่งศาลให้หน่วยงานนำส่งรับตัวกลับไปดำเนินการที่เหมาะสมต่อไป

จึงบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ) ผู้นำส่ง

(.....)

(ลงชื่อ) ผู้รับตัว

(.....)

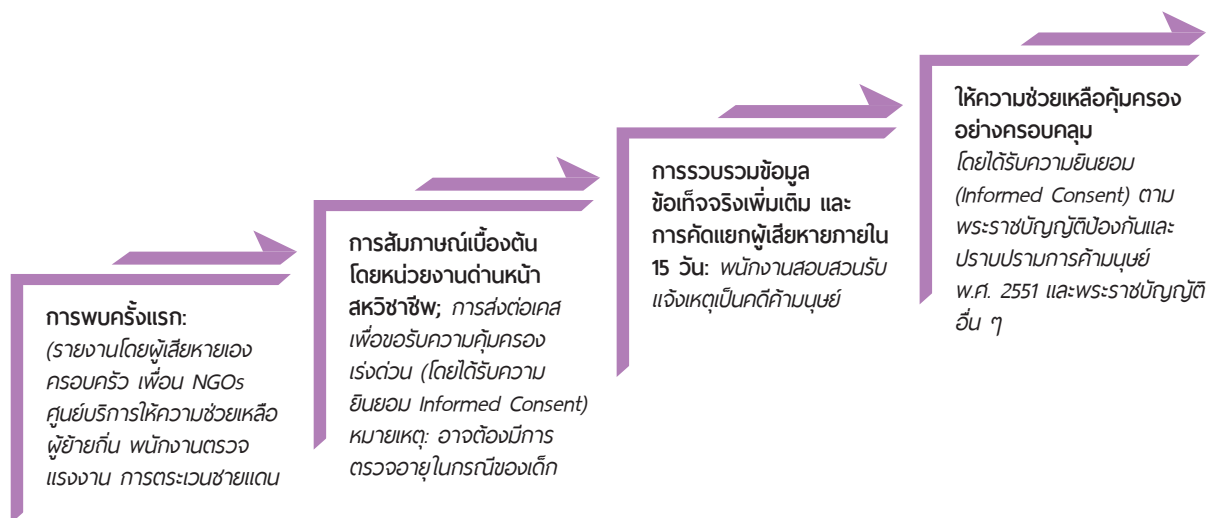
(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

แผนภาพ 23 ภาพรวมขั้นตอนการระบุตัว และให้ความคุ้มครองผู้ที่อาจจะเป็นผู้เสียหาย
จากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย

6.2

การช่วยเหลือและการคุ้มครองผู้ที่อาจตกเป็น
ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย

ในประเทศไทย การยืนยันสถานะของบุคคลที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ (ผู้มีอำนาจ) จะทำให้มีการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายโดยด่วน ตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 การช่วยเหลือและคุ้มครองในทันทีตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 อาจครอบคลุมและไม่จำกัดเฉพาะบริการทางการแพทย์และสุขภาพอื่น ๆ การคุ้มครองชั่วคราว (เป็นเวลา 24 ชั่วโมง และขยายเวลาได้อีกเจ็ดวันหากจำเป็น) อาหาร และความต้องการพื้นฐาน การให้คำปรึกษา การดูแลจิตสังคม และบริการอื่น ๆ

หลังจากการสัมภาษณ์ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เบื้องต้น เจ้าหน้าที่ หรือสมาชิกของทีมสหวิชาชีพ จะรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดการเพื่อจัดให้ผู้ที่จะตกเป็นผู้เสียหายอยู่ภายใต้การคุ้มครองชั่วคราวเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม (**ภาคผนวก I: แบบฟอร์มการสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับการคัดกรองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์**) หากจำเป็น เจ้าหน้าที่อาจขยายการคุ้มครองชั่วคราวแก่ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไปอีกเจ็ดวันโดยต้องได้รับอนุญาตจากศาล กรณีที่เป็นเด็ก หรือมีข้อสงสัยว่าผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหาย มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เจ้าหน้าที่จะประสานงานกับสถานพยาบาลเพื่อตรวจสอบอายุ ภายใต้ พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2536 เจ้าหน้าที่อาจส่งเด็กเข้ารับความคุ้มครองชั่วคราวเด็ก (รวมถึงเด็กชาย) ในสถานคุ้มครองเด็กได้ไม่เกินเจ็ดวัน แต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ของเด็ก พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถยื่นคำร้องขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวัน

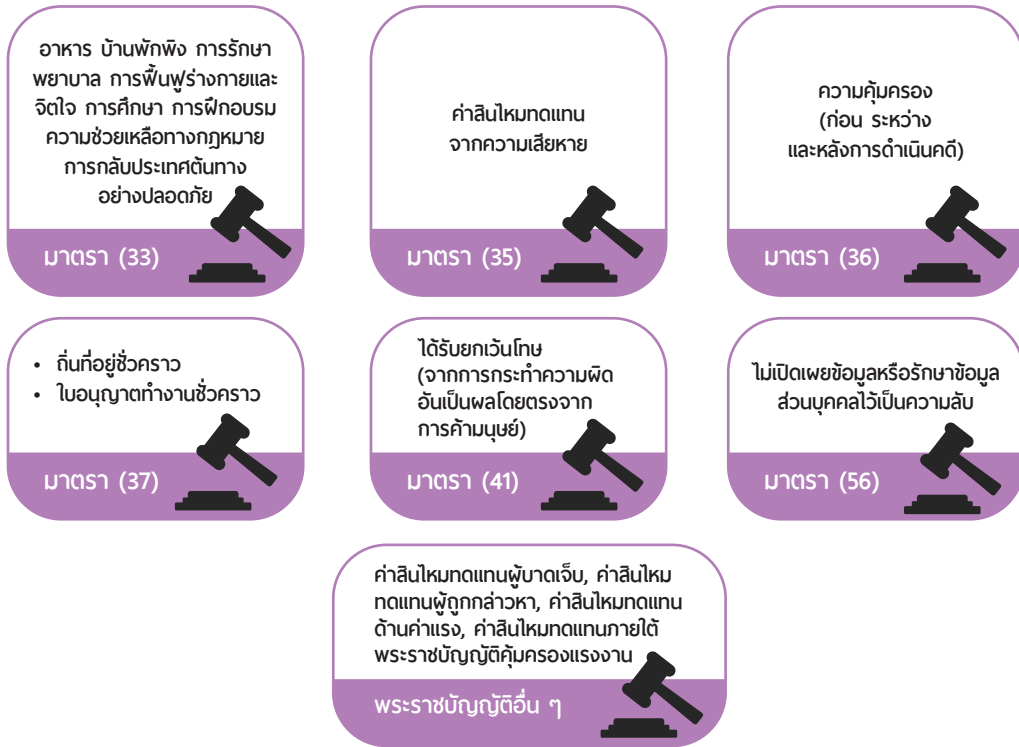
การสืบทราบข้อเท็จจริงโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาจรวมถึงแต่ไม่จำกัดแค่การระบุหาที่เกิดเหตุ การระบุตัวผู้ต้องหา และการสัมภาษณ์ผู้เสียหายอย่างเป็นทางการโดยต้องประสานงานกับผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบคดีของ พมจ. หรือ NGOs (หากหน่วยงานนั้นเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมดำเนินการ) เมื่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจโดยเด็ดขาดแล้วว่ามิใช่ผู้เสียหายที่ประสงค์ขี้ใจหนายเพียงพอ ผู้เสียหายจะได้รับการคุ้มครองและสิทธิที่ครอบคลุมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติในประเทศอื่น ๆ

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ผู้เสียหายที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการจะมีสิทธิและได้รับสิทธิดังต่อไปนี้:

- สิทธิในการรับความช่วยเหลือ เช่น อาหาร บ้านพักพิง การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูร่างกายและจิตใจ การศึกษา การฝึกอบรม ความช่วยเหลือทางกฎหมาย และเดินทางกลับประเทศต้นทางอย่างปลอดภัย (มาตรา 33)
- สิทธิที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ (มาตรา 35)
- สิทธิได้รับความคุ้มครองทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการดำเนินคดี (มาตรา 36)
- สิทธิในการติดต่อสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลอันมีหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และสมาชิกในครอบครัวที่เป็นพลเมืองของประเทศนั้น ๆ (มาตรา 36)
- สิทธิที่จะได้รับถิ่นที่อยู่ชั่วคราวและใบอนุญาตทำงานชั่วคราวตามที่กฎหมายกำหนด (มาตรา 37)
- สิทธิที่จะได้รับยกเว้นจากการกระทำความผิดอันเป็นผลโดยตรงจากการค้ามนุษย์ เช่น ออก เข้า หรือพำนักในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง ให้ข้อมูลเท็จแก่เจ้าหน้าที่การปลอมแปลงหรือใช้เอกสารการเดินทางปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี โดยเฉพาะการติดต่อ ชักชวน แนะนำและเชิญชวนบุคคลอื่นเพื่อการค้าประเวณี และชุมนุมกัน ณ สถานที่ค้าประเวณีเพื่อการค้าประเวณี ความผิดฐานเป็น คนต่างด้าวซึ่งทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (มาตรา 41)
- สิทธิที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล หรือการรักษาข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นความลับโดย หากไม่ได้ขอความยินยอมโดยบริ สุทธิ์ใจจากผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (มาตรา 56)

นอกจากนี้ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ยังมีสิทธิที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และการชดใช้ค่าแรงและการดำเนินคดีในศาลต่อนายจ้างภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เป็นต้น

แผนภาพ 24 สิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติอื่น ๆ)

6.3

บทบาทของหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องในการคัดแยกและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย

เพื่อเคารพและปกป้องสิทธิของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และส่งต่อผู้เสียหายไปยังหน่วยงานที่เหมาะสม เพื่อรับความช่วยเหลือและบริการต่าง ๆ การทำความเข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคัดแยกและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อไปนี้เป็นหน่วยงานราชการหลักที่เกี่ยวข้องกับการคัดแยกและคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย

กระทรวงแรงงาน (รง.):

พนักงานตรวจแรงงานจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (กสร.) และเจ้าหน้าที่จากกรมการจัดหางาน (กกจ.) จากกระทรวงแรงงาน มีส่วนในการตรวจสอบสถานที่ปฏิบัติงาน วัตถุประสงค์ของการตรวจแรงงานคือ เพื่อให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานอย่างเคร่งครัด ลงโทษนายจ้างที่ละเมิดมาตรฐานแรงงาน และคัดแยกและคุ้มครองแรงงานที่โดนเอารัดเอาเปรียบ ทั้งในกลุ่มแรงงานข้ามชาติทั้งที่ขึ้นทะเบียนแล้ว และยังไม่ขึ้นทะเบียน เจ้าหน้าที่จากทั้งสองหน่วยงานสามารถตรวจสอบสถานที่ปฏิบัติงานทั้งบนบกและในทะเล และตรวจสอบคำร้องที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์จากแรงงาน การยื่นคำร้องที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์จากแรงงานสามารถทำได้ด้วยตนเองหรือผ่านสายด่วนหมายเลข 1546 ของกสร. หรือสายด่วนหมายเลข 1694 ของกกจ. และหากเป็นกรณีของแรงงานข้ามชาติ พวกเขาสามารถเดินทางมายังศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว โดย กกจ. เพื่อยื่นคำร้อง หลังจากได้รับคำร้องเรื่องการแสวงหาประโยชน์จากแรงงาน พนักงานตรวจแรงงานจาก กสร. อาจทำการสัมภาษณ์แรงงานและนายจ้างเบื้องต้นเพื่อตรวจสอบการร้องเรียน อย่างไรก็ตาม บทบาทของเจ้าหน้าที่จาก กกจ. ซึ่งมาจากกระทรวงแรงงาน

จะได้รับการจำกัดให้ตรวจสอบเฉพาะหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานและการจัดหางาน (เช่น การตรวจสอบใบอนุญาตทำงาน ใบอนุญาตของนายหน้าจัดหางาน ฯลฯ)

หาก กสร. ระบุว่ามีความเสี่ยงที่จะมีการค้ามนุษย์เกิดขึ้น กสร. จะประสานงานกับหน่วยงานราชการอื่น ๆ เพื่อจัดตั้งทีมสหวิชาชีพและส่งต่อกรณีดังกล่าวเพื่อคัดแยกผู้เสียหายอย่างเป็นทางการ ทีมสหวิชาชีพมักประกอบด้วยกับพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจาก กสร. เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กจ. ส่งต่อเคสที่อาจจะเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงาน พม. ประจำจังหวัดเพื่อขอความช่วยเหลือและคุ้มครองโดยด่วน กสร. มักมีหน้าที่ดำเนินการตรวจแรงงานในทะเลร่วมกับศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำประมงมิชอบด้วยกฎหมาย (ศปมผ.) ในทำนองเดียวกัน การตรวจสอบแรงงานของ กจ. มักจะเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และร่วมมือกับ ศปมผ. หากเป็นการตรวจสอบบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.):

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งรวมถึงเจ้าหน้าที่จากสถานีตำรวจ กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง อาจพบกับผู้ที่อาจตกเป็นเหยื่อจากการค้ามนุษย์ผ่านการร้องเรียนโดยตรง หรือผ่านสายด่วน ตร. (1191 และ 191) หรือมาตรการการควบคุมชายแดนต่าง ๆ หากจำเป็น ตร. อาจดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับการแสวงหาประโยชน์ผ่านการตรวจค้นสถานที่ที่มีการแสวงหาประโยชน์เกิดขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานที่ที่ตรวจค้น เช่น โรงงาน สถานที่ก่อสร้าง สถานประกอบการค้าประเวณี ฯลฯ หน่วยงานราชการหลายแห่งอาจเข้าร่วมในการตรวจค้นในรูปแบบของทีมสหวิชาชีพ (MDT) ตร. อาจเข้ามามีส่วนในการตรวจสอบเรือประมงในทะเลร่วมกับหน่วยงานราชการอื่น ๆ เช่น กองทัพเรือและ กสร. ตร. จะมีหน้าที่ส่งต่อเคสการค้ามนุษย์ที่อาจเกิดขึ้นไปยัง พมจ. พม. และ NGOs เพื่อขอความช่วยเหลือและการคุ้มครองโดยด่วน

ศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำประมงมิชอบด้วยกฎหมาย (ศปมผ.):

รัฐบาลไทยได้จัดตั้งศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำประมงมิชอบด้วยกฎหมาย (ศปมผ.) ซึ่งตั้งอยู่ที่ศูนย์บัญชาการกองทัพเรือไทย เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต่อสู้กับปัญหาที่มีมาอย่างยาวนาน อย่างเช่น การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) เพื่อตรวจสอบเรือและบังคับใช้กฎหมาย ด้วยวัตถุประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน รัฐบาลยังได้จัดตั้งศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก (PiPo) จำนวน 28 แห่ง ในจังหวัดชายฝั่งทะเล 22 จังหวัด เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 ศปมผ. สามารถดำเนินการตรวจสอบเรือประมงในน่านน้ำของไทยและโรงงานที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำเพื่อค้นหาว่ามีกรณีการละเมิดหรือไม่ ซึ่งรวมถึงการละเมิดกฎหมายการประมง การละเมิดกฎหมายแรงงาน และผู้ที่อาจตกเป็นเหยื่อจากการค้ามนุษย์ ศปมผ. จะมีหน้าที่ส่งต่อเคสการค้ามนุษย์ที่อาจเกิดขึ้นไปยังสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประจำจังหวัดนั้น ๆ (พมจ. หรือ พม.) เพื่อขอความช่วยเหลือและการคุ้มครองโดยด่วน

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.):

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นหน่วยงานดำเนินการศูนย์ประสานงานบริการสายด่วน 1300 บุคคลทั่วไป รวมถึงผู้ย้ายถิ่นอาศัยยื่นคำร้องต่อศูนย์ 1300 ทางโทรศัพท์ เดินทางเข้ายื่นคำร้องด้วยตัวเองที่ศูนย์ 1300 ในเขตกรุงเทพฯ ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก ส่งจดหมาย หรือผ่านแอปพลิเคชันไลน์ สำหรับเคสการค้ามนุษย์ที่อาจเกิดขึ้นเจ้าหน้าที่ของศูนย์ 1300 จะส่งต่อข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เหมาะสม เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกองต่อต้านการค้ามนุษย์ของกระทรวง พม. หรือสำนักงาน พมจ. หรือกรมกิจการเด็กและเยาวชนของกระทรวงพม. หรือ กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อติดตามและสอบสวน

kestต่อไป ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 กระทรวงพม. เป็นหน่วยงานหลักในการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย และยังมีสถานคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวน 8 แห่ง และบ้านพักเด็กและครอบครัวหรือสถานพักพิงทั้งหมด 77 แห่งที่พร้อมให้ที่พักชั่วคราวแก่เด็กไทยและเด็กต่างชาติที่ต้องเข้ารับการคุ้มครอง

สถานทูตและสถานกงสุล:

นอกจากนี้ ผู้แทนทางการทูตหรือเจ้าหน้าที่กงสุลอาจได้รับหน้าที่เป็นบุคคลติดต่อแรกสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ไม่ใช่พลเมืองของประเทศไทย สถานกงสุลอาจมีการติดต่อกับผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในชาติของตนผ่านคำร้องจากบุคคลนั่นเอง การโทรศัพท์แจ้งเหตุ รายงาน และการส่งต่อกรณีจากองค์กรทางภาครัฐและ NGOs หรือระหว่างการให้บริการพลเมืองของตนเอง เช่น ขณะที่เข้าไปปฏิบัติงานในท้องถิ่นของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ฯลฯ ในทำนองเดียวกัน เจ้าหน้าที่กงสุลอาจประสานงานกับองค์กรระหว่างประเทศหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย เพื่อให้การคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือโดยด่วนเมื่อพบว่าอาจมีการค้ามนุษย์เกิดขึ้นกับพลเมืองของพวกเขา

หน่วยงานภาคประชาสังคม:

นอกเหนือจากหน่วยงานสำคัญของรัฐข้างต้นแล้ว NGOs ยังมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายได้เข้าถึงความช่วยเหลือในประเทศไทยได้โดยด่วน เช่น NGOs อาจส่งต่อข้อมูลผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไปยังเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยการให้ข้อมูลที่พวกเขารวบรวมจากประสบการณ์ของผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ซึ่งรวมถึงคำอธิบายสถานที่ที่เกิดการแสวงหาประโยชน์และคำอธิบายของสิ่งที่เกิดขึ้น และข้อมูลส่วนบุคคล (ชื่อ สัญชาติ เป็นต้น) เพื่อให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองบุคคลถูกแสวงหาประโยชน์โดยด่วน หากจำเป็น ในประเทศไทย NGOs ยังให้บริการสถานคุ้มครองและสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านที่พักอาศัยแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือ

ประเด็นสำคัญ:

ในประเทศไทย ทีมสหวิชาชีพประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการระบุตัวผู้เสียหายเบื้องต้นตามแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพของการระบุตัวผู้เสียหาย หลังจากการสัมภาษณ์เบื้องต้น เจ้าหน้าที่ของทีมสหวิชาชีพจะร่วมกันตัดสินใจว่าผู้ถูกสัมภาษณ์ (อาจจะเป็น) ผู้เสียหาย ผู้เชี่ยวชาญและผู้ปฏิบัติงาน จากองค์กรพัฒนาเอกชน อาจถูกเชิญให้เข้าร่วมสังเกตการณ์และช่วยเหลือกระบวนการระบุตัวผู้เสียหายของทีมสหวิชาชีพเป็นครั้งคราว

หมายเหตุสำหรับผู้ฝึกอบรม:

ควรเชิญเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญจากหน่วยงานนั้น ๆ ให้มาบรรยายเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของตนในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

แนวปฏิบัติสำหรับทีมสหวิชาชีพในการคัดแยกและ คุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2559 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยมีรองนายกรัฐมนตรี พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ เป็นประธาน ได้มีการอนุมัติและออกคำสั่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงาน ดำเนินการตามแนวทางเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการระบุตัวผู้เสียหายฯ แนวปฏิบัติประกอบไปด้วยสองส่วน รวมถึงแนวทางสำหรับทีมสหวิชาชีพในการดำเนินการสัมภาษณ์ระหว่างกระบวนการระบุตัวผู้เสียหายและแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพของการสัมภาษณ์ในระหว่างกระบวนการระบุตัวผู้เสียหาย

แนวปฏิบัติประกอบด้วย 1) การเตรียมตัวก่อนลงภาคสนาม เช่น การประชุมซักถามระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2) การคัดกรองผู้เสียหายเบื้องต้นก่อนการสัมภาษณ์ อาทิ การเตรียมทีมสหวิชาชีพและแนวทางในการสัมภาษณ์ 3) การดำเนินการหลังการสัมภาษณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การระบุว่าผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นผู้เสียหายหรือไม่ และการจัดที่พัก/ที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมให้แก่ผู้ถูกสัมภาษณ์ 4) แต่งตั้งหรือกำหนดผู้ประสานงานหลักทั้งในระดับหน่วยงาน และระดับจังหวัด 5) จัดเตรียมล่าม และ 6) ปรับปรุงหลักสูตรการฝึกอบรม

ตามแนวทางปฏิบัติ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหน้าที่จัดหาที่พักชั่วคราวที่เหมาะสมให้แก่ผู้เสียหายและพยานในคดีการค้ามนุษย์ในระหว่างรอการสัมภาษณ์ ขณะที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่จัดหาที่พักที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่อยู่ในกระบวนการระบุตัวผู้เสียหายที่ยังไม่เสร็จสิ้น สำหรับผู้เสียหายและพยานที่อยู่ในสถานพักพิงชั่วคราวนั้น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จะให้ความช่วยเหลือด้านการคุ้มครองที่จำเป็นทั้งหมดเทียบเท่ากับ ผู้ที่ถูกระบุว่าเป็นผู้เสียหาย ในขณะที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะดูแลด้านความปลอดภัย รวมถึงการบันทึกข้อมูลและตรวจสอบประวัติของผู้มาเยี่ยมทั้งหมด สำหรับผู้ที่ไม่สามารถสรุปได้แน่ชัดว่าเป็นผู้เสียหายหรือไม่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะให้ความช่วยเหลือและให้การคุ้มครองทั้งภายในและภายนอกที่พักชั่วคราว

แผนภาพ 25 ภาพรวมของแนวทางในการปฏิบัติงานของทีมสหวิชาชีพในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

แผนภาพ 26 สถานการณ์ที่เป็นไปได้หลังจากการสัมภาษณ์ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เบื้องต้นโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในประเทศไทย

หมายเหตุ : พม. – กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ตร. – สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, รง. – กระทรวงแรงงาน

การช่วยเหลือ
และการส่งต่อ
ผู้เสียหาย
จากการค้ามนุษย์

07

การช่วยเหลือและ การส่งต่อผู้เสียหาย จากการค้ามนุษย์^{xxvi}

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2560 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) อนุญาตให้เจ้าหน้าที่ นำบุคคลที่สงสัยว่าถูกค้ามนุษย์ไปดูแลชั่วคราวเป็นเวลา 24 ชั่วโมง (มาตรา 29) โดยอาจขยายเวลาออกไปเป็นพิเศษอีกเจ็ดวัน ตามมาตรา 33 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2560 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ให้ความคุ้มครอง และความช่วยเหลือแบบชั่วคราวแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย เพื่อดำเนินการตามพ.ร.บ. พม. มี “สถานคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์” อยู่ทั้งหมดเก้าแห่งและสถานคุ้มครองสวัสดิภาพดังกล่าว อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกองต่อต้านการค้ามนุษย์ (กคม.)

จากจำนวนสถานคุ้มครองสวัสดิภาพทั้งเก้าแห่ง มีสี่แห่งที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก นครราชสีมา นนทบุรี และ สุราษฎร์ธานี และให้บริการแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นผู้หญิง ส่วนสถานคุ้มครองสวัสดิภาพอีกสี่แห่ง ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงราย ปทุมธานี สงขลา และระนอง ซึ่งจะให้บริการแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นผู้ชาย หนึ่งในเก้าสถานคุ้มครองสวัสดิภาพก็คือสถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด หรือที่รู้จักในนามบ้านภูมิเวท ได้รับการกำหนดให้เป็นสถานบริการแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กชาย นอกจากนี้ พม. ยังมีบ้านพัก สำหรับเด็กและครอบครัวใน 77 จังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งให้ความช่วยเหลือฉุกเฉินและการคุ้มครองผู้เสียหาย จากการค้ามนุษย์ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ก่อนที่พวกเขาจะได้รับการส่งตัวต่อไปยังหนึ่งในสถานคุ้มครอง สวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

- บุคคลที่อาจจะเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จะได้รับการดูแลชั่วคราวเป็นเวลา 24 ชั่วโมง โดยอาจขยายเวลาออกไปเป็นพิเศษอีกเจ็ดวันตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2560 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3)
- บุคคลที่ได้รับการคัดแยกอย่างแน่นชัดหรืออย่างเป็นทางการว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จะถูกส่งตัวต่อไปยัง พม. เพื่อเข้ารับการคุ้มครองและความช่วยเหลือแบบชั่วคราว ซึ่งรวมถึง ที่พัก อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การรักษาพยาบาล การฝึกอบรมทางวิชาชีพ การสนับสนุนด้านจิตสังคม ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การกลับคืนสู่สังคมและการส่งตัวกลับประเทศตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2560 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3)
- ในประเทศไทย ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ยังอาจถูกส่งตัวต่อไปยังสถานคุ้มครองเอกชนที่ได้รับการรับรองจากรัฐบาลเพื่อเข้ารับการคุ้มครองและความช่วยเหลือแบบชั่วคราว แม้ว่าสถานคุ้มครองเอกชนโดยองค์การหน่วยงานที่ไม่ใช่ภาครัฐอาจมอบอิสระเสรีภาพและความคล่องตัวให้แก่ผู้เสียหายมากกว่าสถานคุ้มครองฯ ของรัฐ แต่อาจมีทรัพยากรที่จำกัด

7.1

ความช่วยเหลือด้านการบำบัดฟื้นฟูและการกลับคืนสู่สังคมแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ผู้เสียหายจะได้รับความช่วยเหลือในการบำบัดฟื้นฟู การพักฟื้น และการคุ้มครองจาก พม. รวมถึงความช่วยเหลือทางกฎหมายในการดำเนินคดีกับผู้ค้ามนุษย์และได้รับค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2560 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) หากได้รับการคัดแยกว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยหน่วยงานที่มีอำนาจหรือทีมสหวิชาชีพ ในกรณีที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นผู้ใหญ่ มาตรา 33 จะเสนอบริการต่อไปนี้ให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เข้าพักอาศัย ณ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพแห่งใดแห่งหนึ่งของ พม. เป็นระยะเวลาไม่เกินสองปี

- ที่พัก
- อาหาร
- เครื่องนุ่งห่ม
- การรักษาพยาบาล
- การฝึกอบรมทางวิชาชีพ
- การสนับสนุนด้านจิตสังคม
- ความช่วยเหลือทางกฎหมาย และ
- การกลับคืนสู่สังคมและการเดินทางกลับประเทศ

ในกรณีของเด็ก พวกเขาจะได้รับการคุ้มครองที่สถานคุ้มครองของ พม. จนกว่า 1) คดีในศาลจะสิ้นสุดลง และ 2) การสืบหาครอบครัวจะดำเนินการเสร็จสิ้น

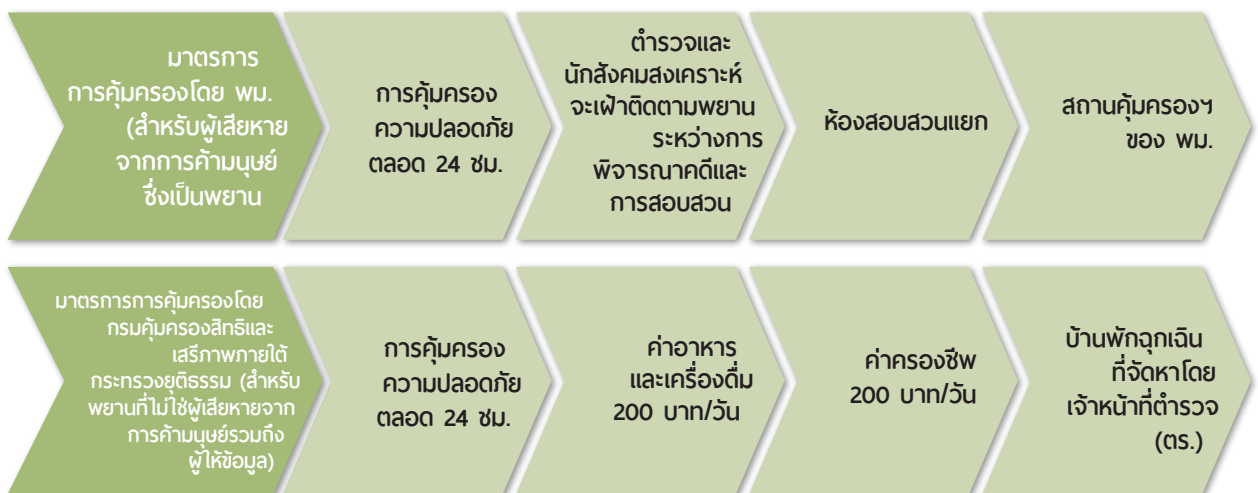
มาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์กล่าวถึงความช่วยเหลือที่เสนอให้กับผู้เสียหาย เพื่อให้ได้รับอนุญาตในการพำนักและทำงานในประเทศไทยในขณะที่มีการดำเนินคดีตามกฎหมาย เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2559 มีมติจากคณะรัฐมนตรีให้ขยายระยะเวลาในการอนุญาตให้ผู้ย้ายถิ่นที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ผู้ที่อยู่ในอุปการะของพวกเขาเหล่านั้น และพยานจากการค้ามนุษย์ พำนักต่อในประเทศไทยได้อีกเป็นเวลา 2 ปี และอนุญาตให้ผู้ย้ายถิ่นที่เป็นผู้เสียหายฯ และพยานจากการค้ามนุษย์ทำงานในทุกภาคส่วน (แทนที่จะเป็นเฉพาะภาคส่วนที่ใช้แรงงานหนักและการทำงานรับใช้ในบ้าน)

ในกรณีที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มาจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กัมพูชา ลาว และเมียนมา กระทรวงพม. จะร่วมมือกับรัฐบาลของประเทศต้นทางอย่างใกล้ชิดผ่านกรอบการทำงานและช่องทางต่าง ๆ เช่น บันทึกความเข้าใจ (MoU) และกลไกความร่วมมือทางชายแดนเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายในการส่งตัวกลับประเทศและกลับคืนสู่สังคม จนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยมีบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการต่อต้านการค้ามนุษย์ที่มีผลบังคับใช้ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน คือ เมียนมา กัมพูชา และลาว

7.2 ความช่วยเหลือด้านการบังคับคดีและการคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. 2559 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 และมีการนำมาตราการวิธีพิจารณาคดีที่สำคัญมาใช้ โดยศาลจะได้รับอนุญาตให้ใช้การประชุมทางไกลผ่านจอภาพในการสอบปากคำพยานและรับคำให้การ สั่งให้จำเลยจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายแม้ว่าการฟ้องคดีเดิมจะไม่มี การเรียกค่าสินไหมทดแทน และสั่งให้มีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหากมีการกระทำความผิดรวมถึง การทรมาน การกักขัง การทำร้ายร่างกาย หรือการปฏิบัติที่ทารุณร้ายแรง นอกจากนี้ พ.ร.บ.ฯ ยังกำหนดและอนุญาตให้ศาลในประเทศไทยดำเนินการสืบพยานในกรณีที่จำเลยไม่ปรากฏตัว หากจำเลยทำการหลบหนีหรือไม่สามารถเข้าร่วมการพิจารณาคดีได้เนื่องจากความเจ็บป่วย นอกจากนี้ พยานทุกรายในคดีการค้ามนุษย์ที่ระบุโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (แม้ไม่ใช่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ซึ่งรวมถึงผู้ให้ข้อมูล) จะได้รับการคุ้มครองอย่างเต็มรูปแบบโดยอัตโนมัติภายใต้มาตรการคุ้มครองพยานของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม

แผนภาพที่ 27 มาตรการการคุ้มครองผู้เสียหายและพยานจากการค้ามนุษย์

7.3 การให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ในประเทศไทย ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์สามารถขอรับการเยียวยาได้จากสี่ช่องทางคือ กองทุนป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ เงินชดเชยแรงงาน ค่าสินไหมทดแทนสำหรับผู้บาดเจ็บ และค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2560 กองทุนป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และค่าสินไหมทดแทนสำหรับผู้บาดเจ็บเป็นการแก้ไขเยียวยาที่รัฐบาลไทยเป็นผู้มอบให้ ในขณะที่เงินทดแทนแรงงานและค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2560 เป็นการเรียกร้องไปยังนายจ้างหรือผู้กระทำความผิด

โดยสรุปแล้ว บุคคลที่ได้รับการคัดแยกอย่างเป็นทางการว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จะมีสิทธิได้รับเงินจากกองทุนป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์โดยอัตโนมัติ กองทุนป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ครอบคลุมค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ดังต่อไปนี้

- ค่าครองชีพ 3,000 บาท (3 ครั้ง/ปี)
- ค่ารักษาพยาบาล
- ค่าใช้จ่ายเพื่อการบำบัดฟื้นฟู
- ค่าชดเชยสูญเสียรายได้
- สินค้าอุปโภคบริโภค
- ที่พัก
- การศึกษา/การฝึกอบรม
- ความช่วยเหลือทางกฎหมาย
- ค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับประเทศ
- ค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับประเทศไทย

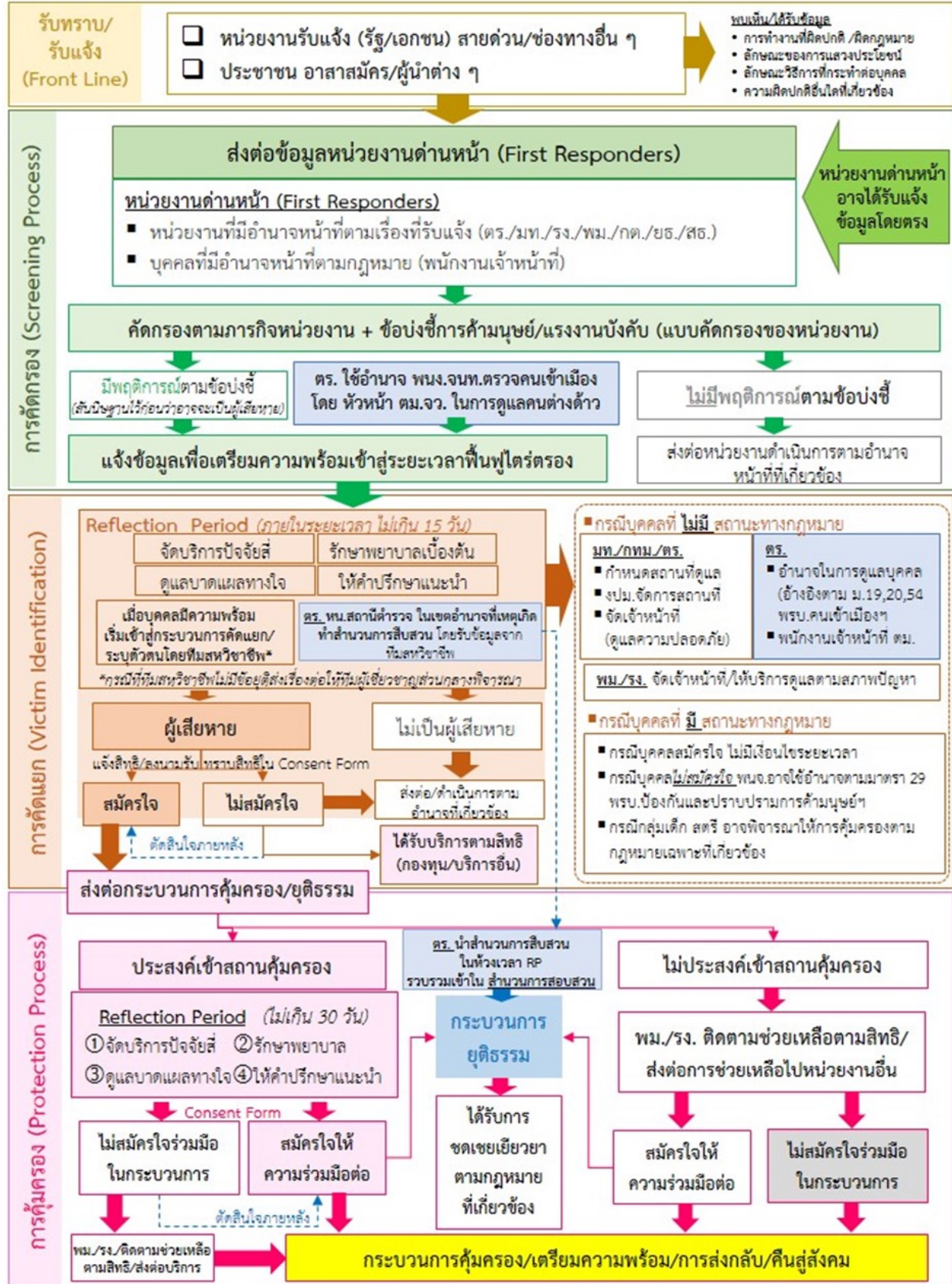
สำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เกิดมาจากการแสวงประโยชน์ทางด้านแรงงาน สามารถเรียกร้องและรับค่าจ้างที่ค้างชำระหรือเงินชดเชยแรงงานผ่านศาลแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 สำหรับค่าสินไหมทดแทนสำหรับผู้บาดเจ็บและค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ผู้เสียหายจะได้รับตามคำตัดสินของศาล

แผนภาพที่ 28 มาตรการในการเยียวยาผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

แผนภาพที่ 29 ขั้นตอนการคัดแยก การให้ความช่วยเหลือ และการคุ้มครองผู้เสียหาย
จากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย

กลไกการส่งต่อระดับชาติเพื่อการช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหาย (National Referral Mechanism)

หมายเหตุสำหรับผู้ฝึกอบรม:

ควรเชิญผู้เชี่ยวชาญจาก พม. เช่น นักสังคมสงเคราะห์อาวุโส ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย มาเป็น
ผู้อธิบายขั้นตอนการคัดแยก การให้ความช่วยเหลือ และการคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
ในประเทศไทยซึ่งครอบคลุมอยู่ในหัวข้อที่ 7.1 7.2 และ 7.3

7.4

การส่งต่อความช่วยเหลือคุ้มครอง ผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ไม่มีกระบวนการหรือแนวทางที่มีผลผูกพันทางกฎหมายสำหรับหน่วยงานด้านหน้าหรือหน่วยงานที่เผชิญเหตุ
ในประเทศไทยในการส่งต่อความช่วยเหลือคุ้มครองผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไปยังทีมสหวิชาชีพ
หรือ พมจ./พม. เพื่อรับความคุ้มครองและความช่วยเหลือ หน่วยงานด้านหน้าหรือหน่วยงานที่เผชิญเหตุอาจ
รวมถึงหน่วยงานของภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานภาคประชาสังคมที่เผชิญเหตุหรือได้รับแจ้งเป็นรายแรก
เกี่ยวกับคดีที่อาจสงสัยว่าเป็นการค้ามนุษย์

ตัวอย่างของสถานการณ์ที่น่าสงสัยอาจรวมถึง

- สภาพการทำงานมีลักษณะผิดกฎหมายหรือไม่ปกติ
- มีการแสวงประโยชน์โดยมิชอบ
- บุคคลนั้นได้รับการปฏิบัติอย่างเลวร้าย
- มีพฤติการณ์ไม่ชอบมาพากลอื่น ๆ

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจต้องการความคุ้มครองและความช่วยเหลือโดยทันทีเมื่อออกจากสถานการณ์
ล่อลวงและแสวงหาประโยชน์ซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่ถูกค้ามนุษย์ อย่างไรก็ตาม ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
อาจไม่เต็มใจที่จะรับความคุ้มครองและความช่วยเหลือที่ให้กับพวกเขาด้วยเหตุผลที่ว่าพวกเขาไม่ต้องการที่จะ
ได้รับการคัดแยก (ตามที่ได้อธิบายไว้ในหัวข้อที่ 4) ผู้ที่ (อาจ) ตกเป็นผู้เสียหายจำนวนมากจะเข้ามาพบกับ
เจ้าหน้าที่ต่อต้านการค้ามนุษย์หลังจากหลุดพ้นจากการค้ามนุษย์ได้เพียงไม่นาน ในขณะที่พวกเขายังมีอาการ
สะเทือนใจและอาจมีบาดแผลทางใจ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงไม่สามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมด
รวมทั้งความช่วยเหลือที่เสนอให้

ในบางกรณี ความช่วยเหลือที่ให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นหรือเป็นสิ่งที่พวกเขาไม่ต้องการ
ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานโดยทั่วไปว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องได้รับ (และต้องการ) ความช่วยเหลือ
หรือการสนับสนุนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเพื่อฟื้นตัวและกลับคืนสู่สังคม ตัวอย่างเช่น ผู้เสียหายบางรายอาจ
ไม่ต้องการความช่วยเหลือเพราะสามารถรับมือกับสิ่งที่เกิดขึ้นได้ด้วยตนเอง ผู้เสียหายบางรายอาจปฏิเสธ
ความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการ เนื่องจากพวกเขาได้รับการสนับสนุนในรูปแบบอื่น ๆ ได้ เช่น การสนับสนุน
จากครอบครัว (เช่น การสนับสนุนจากพ่อแม่และพี่น้อง) การสนับสนุนจากเครือข่ายทางสังคม (เช่น เพื่อน
เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน และคนรู้จัก) การสนับสนุนจากชุมชน (เช่น กลไกอย่างไม่เป็นทางการในชุมชนที่
จัดหางานหรือให้การฝึกอบรมทางสายอาชีพ) และความช่วยเหลือที่ไม่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ (เช่น ความช่วยเหลือ
ฉุกเฉินที่มีจากแหล่งต่าง ๆ)

ดังนั้น หน่วยงานที่เผชิญเหตุจึงต้องยอมรับว่า

- ผู้เสียหายบางรายอาจไม่ต้องการความช่วยเหลือ
- ผู้เสียหายบางรายอาจปฏิเสธความช่วยเหลือเนื่องจากมีความสับสนและบาดแผลทางใจ (อาการตอบสนองที่เกิดจากความทุกข์ยาก) อันเป็นผลมาจากการค้ามนุษย์และ
- ผู้เสียหายบางรายปฏิเสธความช่วยเหลือในตอนแรกด้วยเหตุผลหลากหลายประการ ซึ่งอาจเปลี่ยนใจในภายหลังและอาจต้องการความช่วยเหลือ

ตัวอย่างของอาการตอบสนองที่เกิดจากความทุกข์ยาก (บาดแผลทางใจ) ได้แก่

- อาการทางร่างกาย (เช่น ตัวสั่น ปวดหัว รู้สึกเหนื่อยล้า อาการปวดเมื่อย)
- ร้องไห้
- เศร้า
- วิดกกังวล
- กลัวและกังวลว่าจะมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้น
- โกรธ
- รู้สึกผิด ความละอาย (เช่น เนื่องจากถูกค้ามนุษย์ เกิดความล้มเหลวในการโยกย้ายถิ่นฐาน เกิดการค้าประเวณี)
- สับสน
- ไม่ตอบสนองต่อผู้อื่น ไม่ปรินปากพูด มีอาการเลอะเลือน (เช่น ไม่รู้ว่าตนเองชื่ออะไร มาจากไหน หรือเกิดอะไรขึ้น)
- ไม่สามารถดูแลตนเองหรือลูกได้ (เช่น ไม่กินหรือดื่ม ไม่สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ได้)

7.5

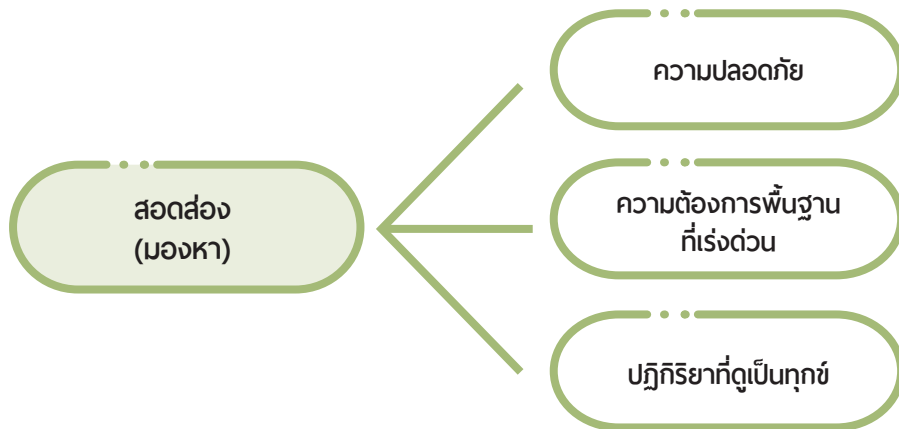
หลักการพื้นฐานในการส่งตัวผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อเข้ารับความช่วยเหลือ

สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงขณะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์คือต้องเข้าใจความต้องการที่เฉพาะเจาะจงของพวกเขาและเชื่อมโยงสิ่งเหล่านั้นเข้ากับการสนับสนุนที่เป็นไปได้จริงและข้อมูล ดังนั้น หน่วยงานด้านหน้าสามารถใช้หลักการพื้นฐานสามประการของการปฐมพยาบาลทางใจ (Psychological First Aid - PFA) หรือ “**สอดส่องมองหา ใส่ใจรับฟัง ส่งต่อเชื่อมโยง**” ในการให้ความช่วยเหลือหรือส่งตัวผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อเข้ารับความช่วยเหลือได้อย่างปลอดภัย

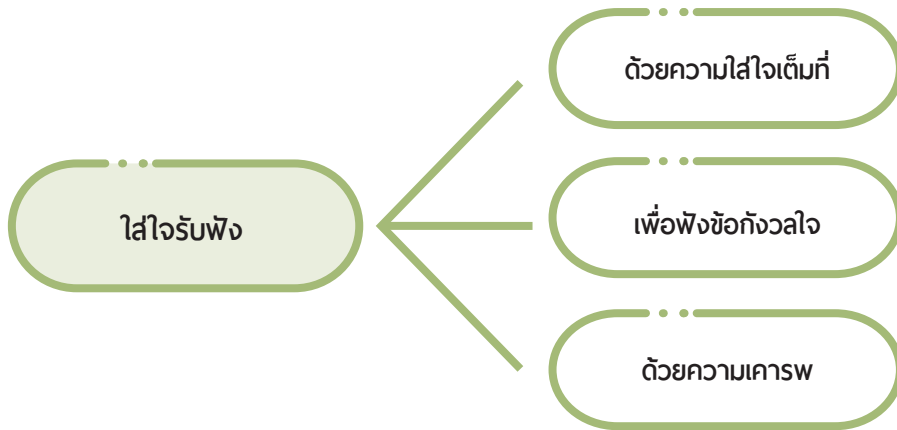
แผนภาพ 30 หลักดำเนินการพื้นฐานสามประการของการปฐมพยาบาลเบื้องต้นทางใจ (PFA)

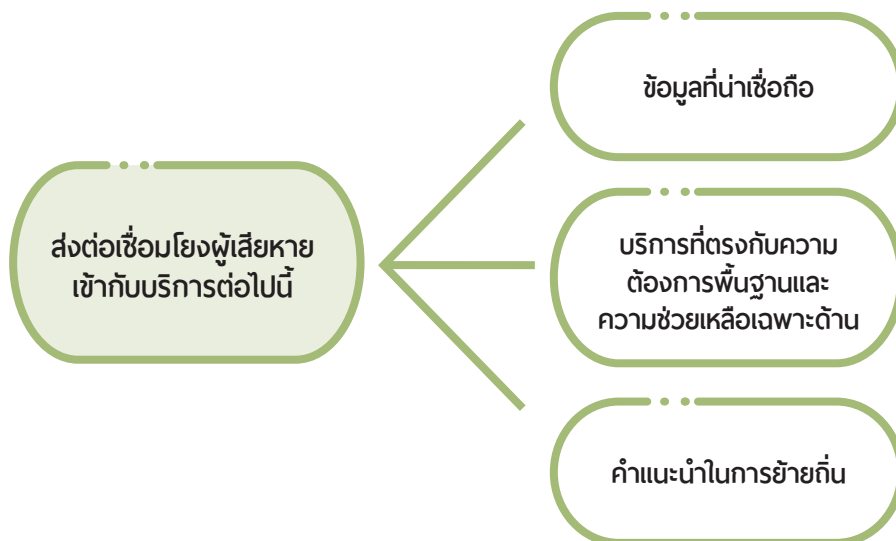
สอดส่องมองหา: เป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้เวลาสักครู่และมองไปรอบ ๆ ก่อนที่คุณจะให้ความช่วยเหลือผู้ที่เคยประสบเหตุการณ์เศร้าโศกที่อันเกิดจากการค้ามนุษย์ นี่อาจเป็นเพียงการมองผ่าน ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อดูความปลอดภัย ความต้องการพื้นฐานที่เร่งด่วน และปฏิกิริยาที่เกิดจากความทุกข์ยากของผู้ที่ (อาจ) เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่คุณพบเจอ บทบาทของคุณในฐานะผู้เผชิญเหตุคือพยายามขอความช่วยเหลือให้กับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษหรือเร่งด่วน ผู้เสียหายจำนวนมากและครอบครัวของพวกเขาต้องเผชิญกับความเสี่ยงด้านความปลอดภัยที่แตกต่างกัน เช่น ความเสี่ยงจากการตอบโต้เอาคืนจากผู้ค้ามนุษย์ การคุกคามโดยการขู่ทำร้ายร่างกายจากผู้ค้ามนุษย์ และความเสี่ยงจากการทุจริตของหน่วยงานของรัฐด้านกฎหมายและการบริหาร คุณไม่ควรดำเนินการใด ๆ เพิ่มเติมจนกว่าคุณจะแน่ใจว่ามีความปลอดภัยหรือได้ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของบุคคลที่คุณกำลังช่วยเหลืออย่างเพียงพอ

ใส่ใจรับฟัง: การรับฟังและการถามเกี่ยวกับความต้องการและข้อกังวลของผู้ที่อยู่ในความทุกข์ยากหรือผู้ที่กำลังหลุดพ้นจากการค้ามนุษย์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อช่วยให้พวกเขาสงบลงและเพื่อให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมหากเป็นไปได้ ให้นำสถานที่ที่ปลอดภัยและเงียบสงบเพื่อพูดคุย อย่างไรก็ตาม อย่ากดดันให้อีกฝ่ายพูดเนื่องจากจะทำให้เกิดความรู้สึกไม่สบายใจ ผู้เสียหายบางรายอาจรู้สึกอายที่จะพูดถึงประสบการณ์จากการค้ามนุษย์ของพวกเขา รู้สึกไม่สบายใจที่ต้องการความช่วยเหลือและความคุ้มครอง (เช่น ผู้เสียหายที่เป็นผู้ชาย) หรือรู้สึกสับสนหรือไม่พอใจอันเป็นผลมาจากประสบการณ์การค้ามนุษย์ พวกเขาจะรู้สึกสบายใจที่จะได้ตอบกับคุณหากคุณให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่กับบุคคลนั้น แสดงความเคารพตามวัฒนธรรมของพวกเขา และรับฟังในกรณีที่พวกเขาต้องการพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น ดังนั้น คุณในฐานะเจ้าหน้าที่เผชิญเหตุจึงต้องเข้าใจเหตุผลที่แตกต่างกันที่ทำให้ผู้เสียหายเกิดความรู้สึกเหล่านั้น เพื่อให้คุณสามารถจัดการกับข้อกังวลของผู้เสียหายได้อย่างตรงจุด บ่อยครั้งที่ผู้เสียหายจะเริ่มให้ความไว้วางใจแก่ผู้ให้บริการเมื่อพวกเขาได้รับความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรมและเฉพาะเจาะจงครั้งแรก เนื่องจากสิ่งนี้จะสร้างความไว้วางใจได้มากกว่าการแสดงออกถึงเจตนาที่ดี

ส่งต่อเชื่อมโยง: ขั้นตอนสำคัญในการสร้างความไว้วางใจคือการให้ข้อมูลและความช่วยเหลือที่น่าเชื่อถือ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนมากไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความหมายของการคุ้มครองและการช่วยเหลือ หรือสิทธิของตนในการเข้าถึงการคุ้มครองและการช่วยเหลือนั้น พวกเขาไม่แน่ใจว่าจะขอรับการช่วยเหลือนี้ได้จากที่ใด ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของตนเองได้ ซึ่งรวมถึงว่าจะยอมรับการคุ้มครองและการช่วยเหลือหรือไม่ จนกว่าพวกเขาจะเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงสิทธิของตนและทางเลือกที่ตนมี การเชื่อมโยงผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เข้ากับการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนที่เป็นไปได้จริงและ ความช่วยเหลือเฉพาะด้านเป็นส่วนสำคัญของขั้นตอนการส่งต่อ อย่าลืมว่า ในฐานะผู้เผชิญเหตุ คุณมักจะดำเนินการช่วยเหลือเพียงครั้งเดียว หรือเป็นการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในช่วงเวลาสั้น ๆ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจต้องใช้เวลาและไตร่ตรองเพื่อฟื้นตัวจากอาการสะเทือนใจที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น และพิจารณาข้อมูลและทางเลือกต่าง ๆ ผู้เสียหายบางรายอาจปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงที่จะรับการคุ้มครองและการช่วยเหลือเนื่องจากพวกเขาอยากแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ในกรณีของเด็ก พวกเขาอาจจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือเพิ่มเติมและเฉพาะด้านในกระบวนการตัดสินใจเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กได้รับสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวของพวกเขามากที่สุด

ประเด็นสำคัญ:

- แม้ว่าการคุ้มครองและการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จะเป็นความรับผิดชอบของภาครัฐ แต่ภาคประชาสังคมอาจมีส่วนในการให้ความคุ้มครองและการช่วยเหลือด้วยเช่นกัน เนื่องจากพวกเขามีความเชี่ยวชาญในการให้ความคุ้มครองและการช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
- แม้ว่าสถานการณ์ของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แต่ละรายจะแตกต่างกัน แต่ผู้เสียหายมักต้องการความช่วยเหลือพื้นฐานดังต่อไปนี้
 - ความต้องการขั้นพื้นฐาน เช่น บ้านพักพิง อาหาร น้ำดื่ม และสุขอนามัย
 - บริการด้านสุขภาพสำหรับอาการบาดเจ็บหรือความช่วยเหลือทางการแพทย์
 - ข้อมูลที่เข้าใจได้และถูกต้องเกี่ยวกับงานและบริการที่มี
 - สามารถที่จะติดต่อกับคนที่รัก เพื่อน และความช่วยเหลือทางสังคมอื่น ๆ
- พึงระลึกว่าผู้หญิงและเด็กหญิงอาจไม่สามารถเข้าถึงบริการหรือช่องทางการแจ้งเหตุอาชญากรรมหรือความรุนแรงได้ เนื่องจากความอับอายอันมีสาเหตุมาจากความรุนแรงบางประการ (เช่น การข่มขืน) มีความกังวลว่าครอบครัวหรือหน่วยงานจะไม่เชื่อในสิ่งที่เกิดขึ้น มีความกังวลแทนครอบครัว (เช่น ตนเองอาจเป็นผู้หาเลี้ยงหลักในครอบครัว) มีอคติต่อเจ้าหน้าที่ และปัญหาส่วนตัวอื่น ๆ ทำให้ไม่ต้องการแจ้งเหตุหรือเข้ารับบริการ
- ในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านหน้าและอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องช่วยเหลือผู้เสียหายในเบื้องต้น บทบาทของท่านก็มีความสำคัญอย่างยิ่งในการให้ความคุ้มครองโดยการนำพวกเขาไปยังพื้นที่ที่ปลอดภัย สถานพักพิงสำหรับผู้เสียหาย หรือให้ห่างจากผู้กระทำความผิดทำให้พวกเขาอยู่ในสถานะที่สามารถรายงานแจ้งเหตุและความรุนแรงที่เกิดขึ้นได้

หลักการ
และแนวทาง
ในการส่งตัว
ผู้เสียหาย
จากการคุ้มครอง
เพื่อเข้ารับ
ความช่วยเหลือ

08

หลักการและแนวทาง ในการส่งตัวผู้เสียหาย จากการค้ามนุษย์เพื่อ เข้ารับความช่วยเหลือ^{xxvii}

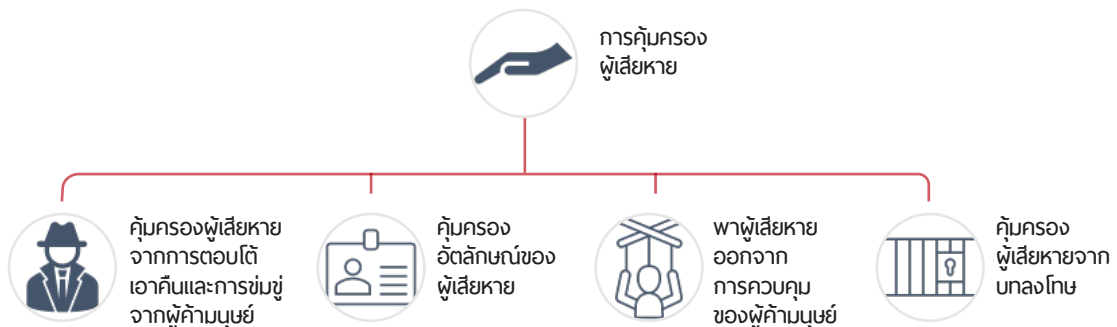
8.1

การให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือ แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

การให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นส่วนสำคัญของการรับมือในการต่อต้านการค้ามนุษย์แบบครอบคลุม หากจะกล่าวให้เข้าใจโดยง่าย การให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือต่อผู้เสียหายหมายถึง

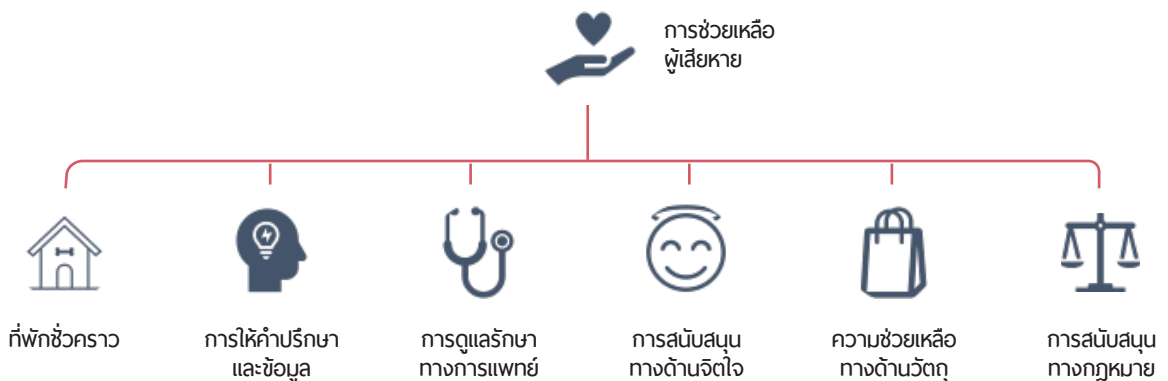
“การคุ้มครองผู้เสียหาย: มาตรการที่รับประกันความปลอดภัยและความมั่นคงของผู้เสียหาย เช่น การคุ้มครองผู้เสียหายจากการตอบโต้เอาคืนและการข่มขู่จากผู้ค้ามนุษย์ การคุ้มครองอัตลักษณ์ของผู้เสียหาย (ความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหาย) การพาผู้เสียหายออกจากการควบคุมของผู้ค้ามนุษย์ และการคุ้มครองผู้เสียหายจากบทลงโทษอันเกิดจากการกระทำของตนที่มีขอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากการถูกค้ามนุษย์”

แผนภาพ 31 มาตรการคุ้มครองผู้เสียหาย

“การช่วยเหลือผู้เสียหาย: มาตรการที่จัดการกับความกังวลและความต้องการอันเร่งด่วนของผู้เสียหายตามความเหมาะสมของอายุ เพศ และความต้องการพิเศษของผู้เสียหาย ตัวอย่างเช่น ที่พักชั่วคราว การให้คำปรึกษาและข้อมูล การดูแลรักษาทางการแพทย์ การสนับสนุนทางด้านจิตใจ ความช่วยเหลือทางด้านวัตถุ และการสนับสนุนทางกฎหมาย”

แผนภาพ 32 มาตรการช่วยเหลือผู้เสียหาย

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์อาจต้องการความคุ้มครองและความช่วยเหลือนับตั้งแต่ครั้งแรกและตั้งแต่เริ่มกระบวนการพิจารณาคดีจนกระทั่งเข้าสู่กระบวนการกลับคืนสู่สังคมและการส่งตัวกลับประเทศ ผู้เสียหายที่ได้รับการคัดแยก ณ จุดที่มีปฏิสัมพันธ์ครั้งแรก อาจต้องการความคุ้มครองและอาจมีข้อกังวลบางประการที่ต้องได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง เช่น ที่พัก การดูแลทางการแพทย์และสภาพจิตใจ และการให้คำปรึกษา รวมถึงการรับประกันความปลอดภัยและความมั่นคงของผู้เสียหาย

โดยสรุป การให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือต่อผู้เสียหายจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือผู้ให้บริการด้านต่าง ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาจะได้รับบริการที่เหมาะสม ทันเวลา และมีความพร้อมในการให้บริการแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ผ่านกระบวนการส่งตัวเพื่อเข้ารับความช่วยเหลือ เมื่อเกิดการค้ามนุษย์ข้ามพรมแดน อาจต้องมีการประสานงานและร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือผู้ให้บริการของทั้งสองประเทศขึ้นไป เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เสียหายจะได้รับการคุ้มครองจากการตอบโต้เอาคืนโดยผู้ค้ำมนุษย์หรือการค้ามนุษย์ซ้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกเขากลับไปยังประเทศต้นทางของตนและระหว่างกระบวนการกลับคืนสู่สังคม

ประเด็นสำคัญ:

- โดยหลักการแล้ว ประเทศปลายทาง ต้นทาง และทางผ่าน ที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับการคัดแยกนั้น มีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหาย ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของพันธกรณีระหว่างประเทศ
- แม้ว่าการคุ้มครองนั้นจะเป็นความรับผิดชอบของภาครัฐก็ตาม แต่องค์กรภาคประชาสังคมก็มีบทบาทสำคัญในการให้ความคุ้มครองและการสนับสนุนเนื่องด้วยความเชี่ยวชาญของพวกเขาในการให้ความคุ้มครองและสนับสนุนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
- พิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์แห่งสหประชาชาติ พ.ศ. 2543 เรียกร้องให้ประเทศสมาชิกคุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ด้วยความเคารพในสิทธิมนุษยชนของพวกเขาเหล่านั้นอย่างเต็มที่ตามมาตราที่ 2 ซึ่งรวมถึงการปกป้องความเป็นส่วนตัว (มาตรา 6(1)) การตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้เสียหายได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาคดีในศาล (มาตรา 6(2)) มาตรการเพื่อการฟื้นฟูร่างกาย จิตใจ และสังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (มาตรา 6(3)) การจัดให้มีความปลอดภัยทางกายภาพแก่ผู้เสียหาย (มาตรา 6(5)) มาตรการเพื่อให้ผู้เสียหายสามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนได้ (มาตรา 6(6)) และการพำนักชั่วคราวหรือถาวร (มาตรา 7)
- อนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (ACTIP) พ.ศ. 2558 เรียกร้องให้ภาครัฐกำหนดมาตรการเพื่อให้ผู้เสียหายสามารถพำนักได้ชั่วคราวหรือถาวร (มาตรา 14(4)) รับรองความปลอดภัยทางกายภาพของผู้เสียหาย (มาตรา 14(5)) การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและอัตลักษณ์ของผู้เสียหาย (มาตรา 14(6)) การไม่ถือว่าผู้เสียหายต้องรับผิดชอบจากการกระทำที่ผิดกฎหมายอันเกี่ยวข้องโดยตรงกับการค้ามนุษย์ (มาตรา 14(7)) การไม่ควมคุมตัวหรือจำคุกผู้เสียหาย (มาตรา 14(8)) การสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับความคุ้มครองและความช่วยเหลือ (มาตรา 14(9)) การให้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหาย (มาตรา 14(13)) และการจัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลและช่วยเหลือผู้เสียหาย (มาตรา 14(14))

8.2

ข้อควรพิจารณาในการให้ความคุ้มครอง

ณ จุดที่มีปฏิสัมพันธ์ครั้งแรก: หลักการและแนวทาง

ผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับการคัดแยกแล้ว จะได้รับความคุ้มครองและความช่วยเหลือ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความไว้วางใจและการให้ความร่วมมือระหว่างผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และผู้ให้บริการ นอกเหนือจากความท้าทายเบื้องต้นในการคัดแยกผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แล้ว ความท้าทายอีกหลายประการก็อาจเกิดขึ้นได้ในระหว่างการให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เสียหาย ดังนั้น การทำความเข้าใจประสบการณ์ของผู้เสียหายและมาตรการที่ยืดหยุ่นที่ตอบสนองความต้องการที่เฉพาะเจาะจงของผู้เสียหายจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การคุ้มครองและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นั้นประสบความสำเร็จ

ประเด็นสำคัญ:

- วัตถุประสงค์หลักในการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายคือการทำให้แน่ใจว่า ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับความช่วยเหลือ จะสามารถทำใจและยอมรับสิ่งที่พวกเขาประสบ และสามารถกลับไปดูแลตนเองและใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติอีกครั้ง หากไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว อาจส่งผลให้ผู้เสียหายมีความเปราะบางมากขึ้นและอาจทำให้กลับไปอยู่ในวงจรของการเป็นผู้เสียหายอีกครั้ง

8.2.1 หลักการของการให้การคุ้มครองและความช่วยเหลือ: หลักการสำคัญ

โดยหลักการแล้ว ผู้ให้บริการหรือหน่วยงานควรปฏิบัติตามจรรยาบรรณต่อไปในการให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เสียหายจะได้รับความปลอดภัยและมีสุขภาวะที่ดี เพื่อเพิ่มโอกาสในการฟื้นตัวจากประสบการณ์การค้ามนุษย์และเกิดความไว้วางใจในบริการให้ความคุ้มครอง

แผนภาพ 33 หลักการสำคัญของการให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือ

- **เป็นไปโดยสมัครใจ:** ผู้เสียหายจำเป็นต้องทำการตัดสินใจตลอดกระบวนการช่วยเหลือนับตั้งแต่ที่มีปฏิสัมพันธ์และการคัดแยกเบื้องต้น ไปจนถึงการกลับคืนสู่สังคมซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้าย ผู้เสียหายจะต้องดำเนินการตัดสินใจ ผู้ให้บริการและเจ้าหน้าที่ควรฟื้นฟูให้ผู้เสียหายสามารถที่จะดูแลตนเองและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ และการกระทำต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อพวกเขาได้ โดยเคารพในสิทธิและสนับสนุนให้ผู้เสียหายตัดสินใจด้วยตนเอง
- **การรักษาความลับ:** การละเมิดการรักษาข้อมูลอื่นเป็นความลับของผู้เสียหายอาจบั่นทอนความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้เสียหาย ตัวอย่างเช่น ผู้เสียหายอาจเกรงกลัวว่าจะได้รับการตีตราจากสาธารณชนและครอบครัวของพวกเขาหากเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ดังนั้น จึงควรให้ข้อมูลของผู้เสียหายเมื่อพวกเขาให้ความยินยอมเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมเท่านั้น และควรแจ้งหน่วยงานเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือผู้เสียหายให้ทราบเกี่ยวกับการรักษาข้อมูลอื่นเป็นความลับของผู้เสียหาย
- **การไม่เลือกปฏิบัติ:** เนื่องจากการค้ามนุษย์ถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นร้ายแรง ความพยายามในการช่วยเหลือและการคุ้มครองทั้งหมดควรมุ่งหมายเพื่อฟื้นฟูสิทธิของผู้เสียหายและป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนเพิ่มเติม มาตรการการเลือกปฏิบัติที่ดำเนินโดยผู้ให้บริการหรือเจ้าหน้าที่อาจทำให้การเลือกปฏิบัติหรือการละเมิดข้อห้ามในการเลือกปฏิบัติดังที่ระบุไว้ในตราสารว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและพิธีสารของสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะ

สตรีและเด็กกลายเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง กรณีเช่นนี้ จะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติและในบริบทที่เป็นการเลือกปฏิบัติทางเพศ โดยสรุปแล้ว การให้ความสำคัญคุ้มครองและความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหายควรครอบคลุมถึงผู้เสียหายทุกราย และผู้ให้บริการควรใช้แนวทางที่ไม่เลือกปฏิบัติในการให้ความสำคัญคุ้มครองและความช่วยเหลือแก่ผู้เสียหาย

- **คำนึงถึงเพศสภาพ:** แนวทางที่คำนึงถึงเพศสภาพมีความสำคัญเป็นพิเศษในกรณีที่ผู้เสียหายเคยถูกแสวงประโยชน์ทางเพศ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญพอ ๆ กันคือต้องสังเกตว่าการค้ามนุษย์เกี่ยวข้องกับการแสวงประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย ไม่เพียงแต่การแสวงประโยชน์ทางเพศเท่านั้น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จำนวนมากเป็นผู้ชายในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น ในงานก่อสร้าง การประมง และฟาร์ม เป็นต้น เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่ามิติทางเพศสภาพอาจเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบสถานการณ์การค้ามนุษย์ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่เจ้าหน้าที่ด้านหน้าจะต้องตระหนักถึงความเปราะบางเป็นพิเศษของผู้เสียหายต่อการแสวงประโยชน์บางรูปแบบ ตัวอย่างเช่น ทั่วโลกผู้เสียหายส่วนใหญ่ที่ตรวจพบจากการถูกคุกคามทางเพศคือผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และสำหรับการบังคับใช้แรงงานและบริการคือผู้ชาย ดังนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญที่เจ้าหน้าที่ด้านหน้าจะต้องคำนึงถึงความเปราะบางส่วนบุคคลและสถานการณ์ของบุคคลที่พบในกระบวนการคัดแยกผู้เสียหาย รวมถึงการให้การสนับสนุนและความช่วยเหลือที่ปรับให้เหมาะกับพวกเขา ความเปราะบางส่วนบุคคลและสถานการณ์เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ในบริบทต่าง ๆ เช่น อายุ เพศสภาพ ความยากจน ความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ วัฒนธรรม ภาษา ความเชื่อ สถานการณ์ครอบครัวหรือสถานะที่ไม่ปกติ การพึ่งพา (ยาเสพติด) และความผูกพันทางอารมณ์ ซึ่งถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการค้ามนุษย์ในผู้หญิงและเด็ก
- **เข้าใจผู้เสียหาย:** การคุ้มครองและความช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นรากฐานที่สำคัญของการตอบสนองการต่อต้านการค้ามนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม เมื่อการคัดแยกผู้เสียหายไม่นำไปสู่การให้การสนับสนุนและความช่วยเหลือที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต้องการภายหลังจากที่ผ่านสถานการณ์การค้ามนุษย์หรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ส่วนตัวและครอบครัว (เช่น ในสถานพักพิงเป็นเวลานาน ห่างจากครอบครัว ไม่สามารถทำงานได้ หรือจำเป็นต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา) ผู้เสียหายอาจหลีกเลี่ยงการคัดแยก (หรือ) เลือกที่จะอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ (หรือ) ปฏิเสธความช่วยเหลือดังกล่าว ดังนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญที่เจ้าหน้าที่ด้านหน้าจะต้องเข้าใจข้อกังวลต่าง ๆ ของผู้เสียหายและมุมมองของพวกเขาเกี่ยวกับการคัดแยกผู้เสียหาย การปรับใช้แนวทางต่าง ๆ เช่น หลักการคำนึงถึงเพศสภาพและอายุ การคำนึงถึงบาดแผลทางจิตใจ ความเหมาะสมทางวัฒนธรรม จึงมีความเกี่ยวข้องอย่างยิ่งในการสนับสนุนการตอบสนองที่เน้นผู้เสียหายเป็นศูนย์กลางและผลลัพธ์ในการคัดแยกผู้เสียหายที่ดีขึ้น ผู้เสียหายจะไว้วางใจและเต็มใจที่จะร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ที่ผู้เสียหายมองว่าคำนึงถึงความรู้สึกและความกังวล ความปลอดภัย และความเป็นอยู่ที่ดีของพวกเขา

8.2.2 การให้ความสำคัญคุ้มครองและความช่วยเหลือในเชิงปฏิบัติการ: แนวทาง

การยอมรับความช่วยเหลือหมายถึงการยอมรับว่าตนเองเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ แม้ว่าสถานะนี้จะได้รับสิทธิบางอย่าง แต่ก็อาจขัดแย้งกับสิ่งที่บุคคลนั้น ๆ มองตนเอง ผู้เสียหายบางรายอาจไม่ต้องการคิดถึงประสบการณ์ที่สร้างบาดแผลทางใจและดำเนินชีวิตต่อไป จึงเลือกที่จะปฏิเสธความช่วยเหลือ แม้ว่าผู้เสียหายบางรายอาจปฏิเสธความช่วยเหลือเพราะไม่ต้องการ หรือรู้สึกไม่สบายใจ หรือรู้สึกอับอาย (เนื่องจากการยอมรับความช่วยเหลือไม่ใช่ทางออกที่แท้จริงสำหรับพวกเขา) แต่บ่อยครั้งที่ผู้เสียหายอาจปฏิเสธความช่วยเหลือเพราะพวกเขาไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนและเป็นจริง ไม่ไว้วางใจและไม่เชื่อถือในความช่วยเหลือ หรือเงื่อนไขหรือรูปแบบของความช่วยเหลือไม่ใช่สิ่งที่พวกเขารู้สึกว่าจำเป็นต้องได้รับหรือต้องการ

ดังนั้น มาตรการการคุ้มครองและการช่วยเหลือที่ให้โดยผู้ให้บริการหรือหน่วยงานต่าง ๆ ควรเป็นไปในลักษณะที่คำนึงถึงบาดแผลทางใจ คำนึงถึงความอ่อนไหวของผู้เสียหาย คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้เสียหาย (และประโยชน์สูงสุดของเด็ก) มีความละเอียดอ่อนทางเพศ และเหมาะสมต่อวัฒนธรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลัก

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจุดที่มีการปฏิสัมพันธ์ครั้งแรกหรือในระยะเริ่มต้น วัตถุประสงค์หลักควรมุ่งเน้นไปที่การคัดแยก และจัดการกับความต้องการที่จำเป็นเร่งด่วนและความกังวลที่ผู้เสียหายมี ตามหลักการแล้ว จำเป็นต้องให้ข้อมูลแก่ผู้ (อาจ) ตกเป็นผู้เสียหายเกี่ยวกับสิทธิ ลักษณะและขอบเขตของความช่วยเหลือ ซึ่งรวมถึงความรับผิดชอบที่จะตามมาเมื่อยอมรับความช่วยเหลือดังกล่าว

แผนภาพ 34: รูปแบบความช่วยเหลือเบื้องต้นโดยสังเขป

ในระยะเริ่มต้น ความต้องการที่จำเป็นเร่งด่วนและความกังวลของผู้เสียหายอาจรวมถึง

- **ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของผู้เสียหาย:** มีความเสี่ยงที่ผู้ค้ำนุชย์อาจพยายามหาข้อมูลเกี่ยวกับโครงการความช่วยเหลือหรือที่อยู่ของผู้เสียหาย ผู้ให้บริการควรระมัดระวังความเสี่ยงนี้และไม่เปิดเผยข้อมูลใด ๆ แก่บุคคลที่ไม่ระบุตัวตน
- **ความต้องการขั้นพื้นฐาน (เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่พัก การรักษาพยาบาลอย่างเร่งด่วน):** แม้ว่าการสร้างความไว้วางใจนั้นต้องใช้เวลา แต่ขั้นตอนสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความไว้วางใจคือการให้ข้อมูลและความช่วยเหลือที่เชื่อถือได้ ดังนั้น ขั้นตอนแรกๆ ที่ควรทำคือการระบุและแก้ไขความต้องการเร่งด่วนบางประการที่ผู้เสียหายมี เช่น ความกังวลด้านโภชนาการหรือสุขภาพ ซึ่งจะเป็นการยืนยันว่าความช่วยเหลือนั้นมีอยู่จริง มีประสิทธิภาพ และเชื่อถือได้
- **การสืบหาครอบครัว (หากไม่มีเหตุให้สงสัยว่าครอบครัวมีความเกี่ยวข้องกับการค้ำนุชย์):** ครอบครัวมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้เสียหายว่าจะปฏิเสธหรือยอมรับความช่วยเหลือ ผู้เสียหายมักกลับบ้านมาในขณะที่ถูกค้ำนุชย์ ผู้เสียหายอาจต้องการกลับบ้านหรือติดต่อครอบครัวของพวกเขาหลังจากหลุดพ้นหรือหลบหนีจากการค้ำนุชย์ได้ การให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือที่เข้าไปขัดขวางไม่ให้ผู้เสียหายพบหรือติดต่อกับครอบครัวอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เสียหายและครอบครัวไม่ไว้วางใจในความช่วยเหลืออันเนื่องมาจากความเครียดและความวิตกกังวล หากแต่ การสืบหาครอบครัวนั้นไม่ควรละเมิดการรักษาความลับของผู้เสียหาย
- **คำแนะนำในการย้ายถิ่น:** ในบางสภาพแวดล้อม ทางเลือกที่มีในบ้านเกิดหรือประเทศต้นทางอาจมีอยู่อย่างจำกัด และการย้ายถิ่นก็เป็นกลยุทธ์พื้นฐานเชิงเศรษฐกิจ ในกรณีเช่นนี้ ผู้เสียหายอาจพยายามย้ายถิ่นอีกครั้งเพื่อหางาน ในบางกรณี ผู้เสียหายอาจปฏิเสธความช่วยเหลือเนื่องจากพวกเขาต้องการทำงานต่อเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว หรือเพื่อชำระหนี้สินที่เกิดจากการย้ายถิ่น ในกรณีเหล่านี้ ความช่วยเหลือเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับการค้ำนุชย์อาจไม่ตรงกับแผนการหรือมุมมองของพวกเขา เนื่องจากการให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือ อาจบังคับ

ให้พวกเขาต้องละทิ้งโอกาสในการจ้างงาน กลุ่มคนที่ว่านี้คือกลุ่มคนที่มีความเสี่ยงต่อการถูก คำนวณขี้ข้า เนื่องจากไม่มีเครือข่ายสนับสนุน บางครั้งพวกเขาอาจไม่มีสถานะทางกฎหมาย ในประเทศที่พวกเขาได้รับการคัดแยก และอาจต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการย้ายถิ่นอย่างปลอดภัย หรือทำการย้ายถิ่นอย่างปลอดภัยโดยใช้กลยุทธ์ที่แตกต่างไป

- **คำแนะนำทางกฎหมาย:** ผู้เสียหายเป็นหลักฐานชิ้นสำคัญในการดำเนินคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ให้ประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตาม พวกเขา มักกังวลว่าจะได้รับการลงโทษทางอาญาอันเกิดจากการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมายซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ (เช่น การโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ การค้าประเวณี หรือการทำงานที่ผิดกฎหมาย) ดังนั้น ผู้เสียหายควรได้รับข้อมูล ในภาษาที่พวกเขาเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและความรับผิดชอบของพวกเขา เพื่อทำการตัดสินใจ เข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาคดีอาญา การเข้าถึงข้อมูลเป็นจุดเริ่มต้น ที่สำคัญที่จะได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายเพื่อรับความคุ้มครองและความช่วยเหลือ รวมถึงการมีส่วนร่วมใน กระบวนการทางอาญา
- **ข้อมูล:** หลังจากผ่านเหตุการณ์ค้ามนุษย์ ผู้เสียหายจำนวนมากจะอยู่ในสภาวะช็อก สับสน และมีบาดแผลทางใจ และไม่สามารถเข้าใจและประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับความคุ้มครองและความช่วยเหลือได้ นอกจากนี้ ผู้เสียหายอาจมีระดับการศึกษาและความสามารถในการอ่าน เขียนที่แตกต่างกัน และไม่เข้าใจถึงความหมายของการค้ามนุษย์หรือสิทธิของตนในการได้รับความคุ้มครองและความช่วยเหลือ ผู้เสียหายบางรายอาจต้องใช้เวลา (ในการไตร่ตรอง) เพื่อฟื้นตัวจากสภาวะช็อกในขณะนั้น และ/หรือเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูล และทางเลือกต่าง ๆ โดยสรุปแล้ว ผู้ให้บริการควรอธิบายให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้เข้าใจว่าการให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือครอบคลุมอะไรบ้าง รวมถึงสิทธิและความรับผิดชอบของพวกเขา ในรูปแบบและภาษาที่ผู้เสียหายสามารถเข้าใจได้ กรณีที่ผู้เสียหาย จากการค้ามนุษย์ เป็นเด็ก ผู้ให้บริการควรพิจารณาให้ข้อมูลอย่างระมัดระวังและควรมีการปรับการใช้ภาษาให้เหมาะสม

8.3

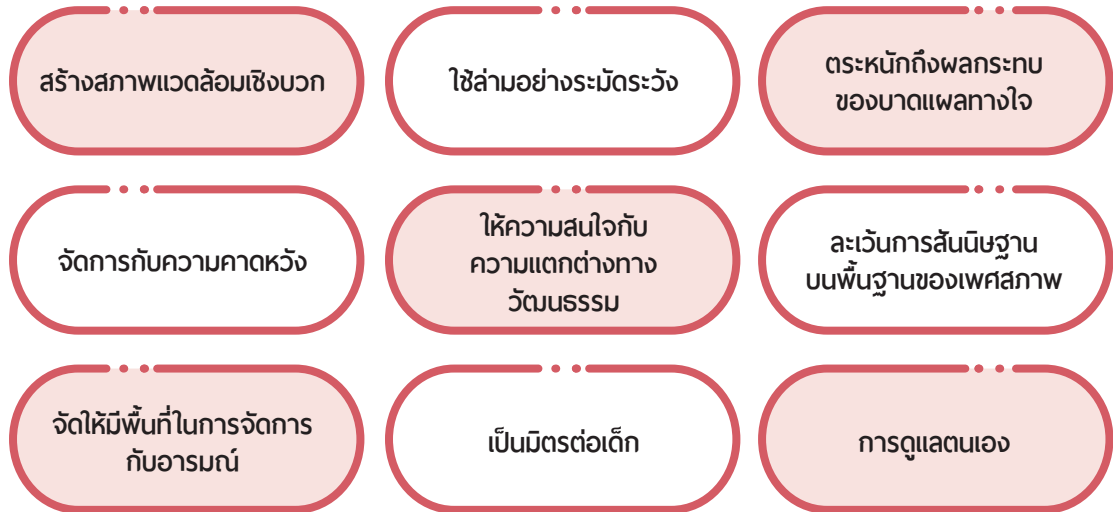
การเตรียมพร้อมเพื่อให้ความช่วยเหลือ: ข้อควรพิจารณาที่สำคัญและเทคนิค

ผู้เสียหายและผู้ให้บริการอาจต้องสื่อสารกันในขณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือ เช่น การสัมภาษณ์ การประเมินความต้องการ และการปฏิสัมพันธ์อื่น ๆ ดังนั้น ประเด็นสำคัญในการให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือจึงอยู่ที่การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เสียหายและผู้ให้บริการที่ต้องอาศัยความเห็นอกเห็นใจและเอาใจใส่อย่างรอบคอบ

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อผู้ให้บริการและผู้เสียหายอยู่ภายใต้แรงกดดัน การสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นทางการเป็นมิตร ใจเย็น และเอาใจใส่อยู่เสมออาจเป็นสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ง่ายอยู่เสมอไป ตัวอย่างเช่น ผู้ให้บริการอาจรู้สึกว่าคุณต้องรับผิดชอบต่อความปลอดภัยและการดูแลผู้เสียหาย หรืออาจมีความรับผิดชอบที่มากเกินไป หรือขาดคำแนะนำที่ชัดเจนในการช่วยเหลือหรือการส่งตัวผู้เสียหายเพื่อเข้ารับความช่วยเหลือ ผู้เสียหายอาจมีความรู้สึกและความกังวลที่แตกต่างกันซึ่งอาจต้องได้รับความเอาใจใส่และความเห็นอกเห็นใจจากผู้ให้บริการ เช่น บาดแผลทางใจ ความเหนื่อย ความเร่งด่วน หรือการไม่เชื่อในความคุ้มครองและความช่วยเหลือ เจื่อนไขเหล่านี้ อาจส่งผลเสียต่อการสื่อสารระหว่างผู้เสียหายและผู้ให้บริการ และสร้างความตึงเครียด

ด้วยเหตุนี้ แนวทางต่อไปนี้อาจช่วยผู้ให้บริการสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้ผู้เสียหายสามารถแสดงออกถึงความต้องการได้มากขึ้น

แผนภาพ 35 ข้อควรพิจารณาที่สำคัญสำหรับการให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือเบื้องต้น
(แนวทาง)

- **สร้างสภาพแวดล้อมเชิงบวกที่ส่งเสริมความไว้วางใจ ความปลอดภัย และการให้เกียรติ:** ผู้เสียหายอาจลังเลที่จะพูดถึงประสบการณ์และข้อกังวลของพวกเขาในสถานที่เปิดอันเนื่องมาจากลักษณะของการปฏิสัมพันธ์ที่มีความละเอียดอ่อน (เช่น ความเสี่ยงจากผู้ค้ำมนุษย์ องค์กรประกอบของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการล่วงละเมิด) ผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบในการสร้างพื้นที่สำหรับการพูดคุยในเชิงบวกและบรรยากาศที่ผ่อนคลายเพื่อส่งเสริมความไว้วางใจและการให้เกียรติกัน

เทคนิค:

- หากเป็นไปได้ ให้หาพื้นที่ส่วนตัวที่คุณสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนในเรื่องที่ละเอียดอ่อน และไม่มีใครสามารถได้ยินการสนทนาได้
- ในช่วงแรกของการปฏิสัมพันธ์ ให้เริ่มทักทายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างไม่เป็นทางการก่อนเพื่อช่วยให้ผู้เสียหายรู้สึกสบายใจ เช่น ถามถึงสุขภาพของพวกเขาก่อนที่จะเริ่มการปฏิสัมพันธ์ที่เฉพาะเจาะจงใด ๆ
- ใช้น้ำเสียงที่อบอุ่นและรักษาจังหวะในการพูดให้อยู่ในระดับปานกลาง สื่อสารด้วยน้ำเสียงที่ได้ยินชัดเจน แต่ไม่ดังจนเกินไป
- ผู้เสียหายอาจไม่ไว้วางใจบุคคลที่พวกเขาไม่รู้จักร ดังนั้น ควรมีการแนะนำบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่ เช่น ล่ามหรือเพื่อนร่วมงานของคุณ และอธิบายบทบาทของพวกเขาและเหตุผลที่พวกเขาต้องอยู่ในสถานที่นั้นเพื่อสร้างความไว้วางใจ
- บางครั้ง ผู้เสียหายอาจรู้สึกสบายใจที่จะสนทนากับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกับตน ดังนั้น หากเป็นไปได้ ควรพิจารณาให้ผู้เสียหายสนทนากับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันหรือให้มีบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันกับผู้เสียหายอยู่ร่วมการสนทนา

- ในระหว่างการปฏิสัมพันธ์ อนุญาตให้ผู้เสียหายได้พักหรือให้พวกเขาได้ดื่มน้ำตามความต้องการ เพื่อช่วยให้พวกเขาสบายใจ

- **ใช้ล่ามอย่างระมัดระวัง:** ผู้ให้บริการอาจต้องใช้บริการล่ามเพื่ออำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้เสียหายในกรณีที่พวกเขาเป็นชนกลุ่มน้อย ชาวต่างชาติ หรือพูดภาษาอื่น ล่ามอาจมีอคติอันเนื่องมาจากภูมิหลังทางชาติพันธุ์หรือสังคมที่แตกต่างกันซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการตีความของพวกเขา ในทางกลับกันผู้เสียหายเองก็อาจไม่ไว้วางใจล่ามและอาจไม่เต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการสนทนาที่มีความสำคัญ

เทคนิค:

- หากเป็นไปได้ ให้ใช้ล่ามที่มีทักษะในการใช้ภาษาที่เหมาะสมที่ผ่านการรับรองหรือผ่านการฝึกอบรมมาแล้ว และเป็นล่ามที่เป็นเพศเดียวกันกับผู้เสียหาย เพื่อส่งเสริมให้เกิดการสื่อสารที่เปิดเผยมากขึ้น
- ก่อนที่จะมีการปฏิสัมพันธ์ สร้างให้ล่ามฟังเกี่ยวกับลักษณะของการพบกับผู้เสียหายโดยย่อ และกล่าวถึงความสำคัญของการรักษาความลับ ความเป็นกลาง และความไม่ลำเอียง
- ในช่วงเริ่มต้นของการมีปฏิสัมพันธ์ ให้แนะนำล่าม และอธิบายบทบาทของล่ามให้แก่ผู้เสียหาย
- อย่าให้ล่ามนั่งหรือยืนอยู่ระหว่างคุณกับผู้เสียหายในระหว่างการสนทนา ควรให้ล่ามอยู่ข้าง ๆ ล่ามไม่ควรบดบังทัศนวิสัยระหว่างคุณกับผู้เสียหาย
- หลีกเลี่ยงการพูดคุยกับผู้เสียหาย “ผ่าน” ล่าม พูดคุยและสบตากับผู้เสียหายโดยตรง ไม่ใช่กับล่าม
- ใช้ภาษาที่เรียบง่ายที่สามารถแปลเป็นภาษาอื่นได้ง่าย หลีกเลี่ยงการใช้คำย่อ
- ให้ความสนใจกับสัญญาณของปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากคุณภาพของการแปลอยู่เสมอเพื่อจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันเวลา (เช่น หากการตอบกลับของผู้เสียหายไม่ได้ตอบคำถามของคุณ การแปลยาวหรือสั้นกว่าที่ควรเป็น ไม่มีการแปลการสนทนาแลกเปลี่ยนระหว่างล่ามและผู้เสียหาย เป็นต้น)
- หากคุณมีเวลาเพียงพอ ให้ใช้เทคนิคการตรวจสอบข้อมูลแบบสามส่วนในการสื่อสาร (เช่น ใช้ถ้อยคำใหม่หรือสรุปสิ่งที่พูดคุยกัน) เพื่อหลีกเลี่ยงการรับข้อมูลที่เผลอหรือความเข้าใจผิด
- อย่าถามคำถามมากกว่าหนึ่งคำถามในแต่ละครั้ง

- **รับทราบถึงบาดแผลทางใจหรือตระหนักถึงผลกระทบของบาดแผลทางใจ:** ให้คำนึงถึงผลกระทบจากบาดแผลทางใจและความกังวลของผู้เสียหายตลอดการปฏิสัมพันธ์ ผู้ที่ผ่านการค้ำนุชย์อาจมีอารมณ์หงุดหงิด วิตกกังวล หรือสับสน ผู้เสียหายบางรายอาจโทษตนเองในสิ่งที่เกิดขึ้น อย่าลืมน้ำผู้เสียหายอาจต้องการเวลาก่อนที่จะยอมเปิดเผยข้อกังวลที่แท้จริงของพวกเขา

เทคนิค:

- ให้ข้อมูล คำแนะนำ และความช่วยเหลือประเภทใดก็ตามที่ผู้เสียหายต้องการและเป็นข้อกังวล
- อย่าบังคับให้ผู้เสียหายเล่าถึงสิ่งพวกเขาประสบหรือเหตุการณ์ที่สร้างบาดแผลทางใจ ปลอบใจให้มีการนั่งเงียบและให้พื้นที่แก่ผู้เสียหาย แจ้งให้ทราบว่าคุณพร้อมเสมอหากพวกเขาต้องการพูดคุยหรือพร้อมให้ความช่วยเหลือที่เป็นไปได้ เช่น อาหารหรือน้ำสักแก้ว
- มีความอดทนและใจเย็น ให้เกียรติผู้เสียหายเพื่อทำให้พวกเขารู้สึกปลอดภัยและมั่นคงมากขึ้น
- อย่าตัดสินว่าผู้เสียหายทำหรือไม่ได้ทำอะไร หรือว่ารู้สึกอย่างไร อย่าพูดว่า “คุณไม่ควรรู้สึกเช่นนั้น” หรือ “คุณควรรู้สึกโชคดีที่คุณรอดมาได้”
- ประเมินว่า คุณอยู่ในจุดที่เหมาะสมหรือมีความเชี่ยวชาญเพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการของผู้เสียหายหรือไม่ หากไม่เป็นเช่นนั้น ให้ระบุเพื่อนร่วมงานที่เหมาะสมกว่าและดำเนินการเพื่อให้พวกเขาพบกัน

- **การจัดการกับความคาดหวัง:** สำหรับผู้เสียหายบางราย อุดมการณ์ของพวกเขามีความขัดแย้งกับภาพลักษณ์ที่พวกเขามองเห็นตนเอง บางรายอาจประสบปัญหาในการยอมรับบทบาทของ “ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์” โดยไม่เห็นว่า การแสวงประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับตนเป็นสิ่งที่ “แย่มาก” ที่จะขอความช่วยเหลือ ในขณะที่บางรายยอมรับบทบาทของการเป็นผู้เสียหายอย่างง่ายดาย อย่างไรก็ตาม ในบางครั้ง สิ่งนี้อาจนำไปสู่ความคาดหวังในสิ่งที่ควรได้รับ และจะเกิดความผิดหวังและความคับข้องใจตามมา หากไม่สามารถ หาวิธีแก้ไขปัญหาที่เฉพาะเจาะจงของพวกเขาได้ในทันที

เทคนิค:

- กำหนดขอบเขตความคาดหวังให้ชัดเจนและอธิบายว่า ความช่วยเหลือใดที่เป็นไปได้หรือเป็นไปได้ไม่ได้ โดยคำนึงถึงข้อจำกัดของตัวเอง เช่น ความท้าทายด้านการประสานงาน ข้อบังคับ ข้อมูล และทรัพยากร
- พยายามไม่ให้คำมั่นสัญญา ให้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงแทนหากคุณมีข้อมูลเหล่านั้น ให้ตอบตามความเป็นจริงว่าคุณรู้และไม่รู้สิ่งใด และแจ้งให้ผู้เสียหายทราบว่า คุณจะพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาต้องการ

- **คำนึงถึงและให้ความใส่ใจกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม:** นอกเหนือจากอุปสรรคด้านภาษาแล้ว ผู้ให้บริการยังต้องยอมรับว่า บรรทัดฐานทางวัฒนธรรมก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและวิธีการสื่อสารเช่นกัน วัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดวิธีที่เราจะสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น และสิ่งที่สมควรหรือไม่สมควรที่จะพูดและทำ ตัวอย่างเช่น ในบางวัฒนธรรม การแบ่งปันความรู้สึกกับบุคคลภายนอกครอบครัวเป็นเรื่องที่ผิดวิสัยยิ่งไปกว่านั้น ในบางครั้ง การที่ผู้หญิงพูดคุยกับผู้หญิงด้วยกันจึงจะเหมาะสม หรือบางครั้งวิธีการแต่งตัวหรือการสัมผัสตัวก็มีความสำคัญมาก ในฐานะผู้ให้บริการ การตระหนักถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมและปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสื่อสาร และความไว้วางใจ รวมถึงความสะดวกสบายของผู้เสียหายคือสิ่งที่สำคัญ

เทคนิค:

- ควรพิจารณาอายุ เพศ และลักษณะนิสัยของบุคคลที่คุณกำลังสนทนาด้วย ตัวอย่างเช่น การปฏิสัมพันธ์กับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงอาจต้องใช้บรรทัดฐานทางวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจงในการสื่อสาร (เช่น ในบางวัฒนธรรม การแตะมือหรือไหล่ในขณะที่พูดคุยอาจไม่เหมาะสม)
- ผู้เสียหายอาจต้องการพูดคุยกับบุคคลที่มีภูมิหลังทางชาติพันธุ์ ศาสนา หรือภาษาเดียวกันหรือต่างกับกับพวกเขา ขึ้นอยู่กับบริบททางวัฒนธรรม สิ่งนี้ยังรวมไปถึงการเลือกถามด้วยเช่นกัน
- ประเมินพฤติกรรมที่นอกเหนือไปจากคำพูดของตัวเอง และตรวจสอบให้แน่ใจว่าภาษากาย และการกระทำทางกายภาพของคุณมีความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม อย่างลางความเห็นแบบเหมารวมต่อกลุ่มหรือบุคคลที่คุณพบ
- ประเมินว่าคำถามประเภทใดที่เหมาะสมและพูดถึงประเด็นที่ละเอียดอ่อนในวิธีที่แสดงถึงความเคารพในวัฒนธรรม คำนึงถึงความอ่อนไหวทางเพศ และเหมาะสมกับวัย
- พึงตระหนักว่าการขี้ม สีเสียงหัวเราะ และการสบตาโดยตรงนั้นมีจุดประสงค์ที่แตกต่างกันตามวัฒนธรรม

- **ความละเอียดอ่อนทางเพศ หรือการละเว้นจากการเหมารวมหรือการสันนิษฐานบนพื้นฐานของเพศสภาพ:** เมื่อให้ความช่วยเหลือ โปรดตระหนักว่าผู้เสียหายบางรายอาจรู้สึกว่าการบริการหรือความช่วยเหลือที่ให้นั้น “ไม่เป็นมิตร” หรือ “เป็นการเลือกปฏิบัติ” โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้ให้บริการมีอคติต่อการสนับสนุนที่พวกเขาต้องการโดยทำการสันนิษฐานจากเพศสภาพ ตัวอย่างเช่น ผู้หญิงมักจะได้รับความช่วยเหลือที่มุ่งเน้นในการสนับสนุนทางด้านจิตใจ และมีทางเลือกในการจ้างงานที่จำกัด ในทางตรงข้ามกัน ผู้ชายมักจะได้รับความช่วยเหลือที่ไม่ค่อยให้ความใส่ใจกับการให้คำปรึกษาหรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจ แต่มีทางเลือก ในการจ้างงานที่มากกว่า จึงจำเป็นต้องตระหนักว่าในบางบริบท ผู้หญิงสามารถเป็นผู้ดูแลเด็กหรือผู้ที่อยู่ใน อุปการะคนอื่น ๆ ในครอบครัว แต่เพียงผู้เดียวหรือเป็นผู้ดูแลหลักได้ นอกจากนี้ ผู้เสียหายมีแนวโน้มที่จะได้รับการเลือกปฏิบัติเมื่อได้รับความช่วยเหลือหากอยู่ในบริบทของการค้ามนุษย์เพื่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ เนื่องจากการตีตราทางสังคม และความท้าทายในภาระที่ต้องการการพิสูจน์ว่ามี การแสวงหาประโยชน์ และการล่วงละเมิดทางเพศ โดยสรุปแล้ว ทศนคติแบบเหมารวมและอคติทางเพศที่ปรากฏในการให้ความช่วยเหลือ และการสื่อสารอาจส่ง ผลเสียต่อการฟื้นตัว ความรู้สึกปลอดภัย และการดูแลตัวเองของผู้เสียหายได้

เทคนิค:

- แม้ว่าผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิงและเด็กผู้หญิง แต่โปรดคำนึงอยู่เสมอว่าผู้ชายและเด็กผู้ชายเองก็อาจถูกค้ามนุษย์ เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศเช่นกัน ไม่เพียงแต่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเท่านั้น
- ในทำนองเดียวกัน โปรดคำนึงอยู่เสมอว่าทั้งชายและหญิงสามารถเป็นผู้ดูแลหลักได้ ขึ้นอยู่กับบริบทที่แตกต่างกัน
- ใช้ถ้อยคำที่ไม่ตัดสินและให้เกียรติในการถ่ายทอดข้อมูลให้แก่ผู้เสียหายและในระหว่างการใช้ปฏิสัมพันธ์กับผู้เสียหาย
- เสนอทางเลือกที่หลากหลายเพื่อแก้ปัญหาที่เร่งด่วนที่สุดของผู้เสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ผู้หญิง ซึ่งเป็นการเพิ่มโอกาสในการดูแลเด็กและการจ้างงาน และลดความเปราะบางทางเศรษฐกิจและสังคมอีกด้วย

- **จัดให้มีพื้นที่ในการจัดการกับอารมณ์:** ประสบการณ์ที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและการแสวงหาประโยชน์ อาจทำให้ผู้เสียหายรู้สึกไม่มั่นคง กลัว ไม่ไว้วางใจ โกรธ หรือคับข้องใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังอาจเป็นการลดความสามารถในการแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่ชัดเจน ควรมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เนื่องจากผู้เสียหายหลายราย อาจกำลังต่อสู้กับอารมณ์ที่แตกต่างกันอันมีผลมาจากประสบการณ์ที่สร้างบาดแผลทางใจ การรับมือกับอารมณ์อาจเป็นเรื่องยากและต้องใช้เวลา เป้าหมายโดยรวมในการให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองควรเป็นการให้เกียรติและปล่อยให้มีการแสดงอารมณ์ต่าง ๆ ออกมาได้โดยที่ไม่ต้องข่มอารมณ์ไว้ อย่าลืมนว่าการยอมรับอารมณ์ของอีกฝ่ายสามารถสร้างความไว้วางใจได้

เทคนิค:

- อย่าลืมนำอารมณ์ต่าง ๆ เช่น ความโกรธหรือความคับข้องใจ มักเป็นอารมณ์ที่มีต่อสถานการณ์ ไม่ใช่ตัวคุณ
- ให้จดทนและใช้เวลาแก่ผู้เสียหายเพื่อแสดงความรู้สึกออกมาและลดอารมณ์ที่คุกรุ่นลง
- ถามคำถามโดยมีจุดประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกในการสื่อสารและเพื่อชี้แจงความเข้าใจที่ผิด

- **เป็นมิตรต่อเด็ก:** การดำเนินการกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กต้องอาศัยความเอาใจใส่และความเห็นอกเห็นใจเป็นพิเศษเนื่องจากอายุและระดับขั้นของพัฒนาการของพวกเขา ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นเด็กจะมีอารมณ์ที่หลากหลายหลังจากผ่านเหตุการณ์ค้ามนุษย์ซึ่งไม่แตกต่างจากผู้เสียหายที่เป็นผู้ใหญ่ พวกเขาอาจได้รับการทารุณกรรมทั้งทางกายและทางเพศขณะถูกค้ามนุษย์ เด็กเหล่านี้อาจมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นแบบต่อต้านและก้าวร้าวอันมีผลมาจากบาดแผลทางใจของพวกเขา หลังจากการค้ามนุษย์ เด็กอาจต้องเผชิญกับอันตรายที่หลากหลายที่อาจมาจากผู้ค้ามนุษย์ ครอบครัว สมาชิกในชุมชน และผู้ให้บริการเช่นคุณ ตัวอย่างเช่น เด็กบางรายอาจมาจากสภาพแวดล้อมในครอบครัวที่มีการล่วงละเมิด เด็กอาจได้รับบาดแผลทางใจเพิ่มเติมหากผู้ให้บริการหรือเจ้าหน้าที่ไม่เชื่อในคำพูดของพวกเขา เด็กบางราย ถูกมองว่าเป็น “ปัญหา” และได้รับการดูแลจากชุมชนอันเนื่องมาจากผลกระทบของการค้ามนุษย์ อันที่จริงแล้ว ความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายในครอบครัว ชุมชน และจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ให้บริการสามารถขัดขวางการฟื้นตัว การกลับสู่ภูมิภาคและและการกลับไปอยู่กับครอบครัวได้อย่างมีนัยสำคัญ

เทคนิค:

- ก่อนอื่น เด็กควรได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นเด็กจนกว่าพวกเขาจะได้รับการพิสูจน์อายุ
- โปรดตระหนักว่าเราไม่สามารถสัมภาษณ์เด็กเล็ก (อายุ 3-6 ปี) ได้หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่ที่เด็กมีความสัมพันธ์ส่วนตัวด้วย เด็กสามารถคิดได้อย่างเป็นรูปธรรมตั้งแต่อายุ 7-11 ปี แต่ยังไม่สามารถคิดอย่างเป็นนามธรรมได้ ในวัยนี้ การรักษาภูมิกษณจึงเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นควรมีการวางภูมิกษณที่ให้กับเด็ก เด็กสามารถประเมินประสบการณ์และอธิบายด้วยตัวเองได้ตั้งแต่อายุ 12 ปีขึ้นไป อย่างไรก็ตาม เด็กอาจมีวุฒิภาวะมากกว่าหรือน้อยกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และประสบการณ์
- หากเด็กเดินทางอย่างลำพังหรือมีเหตุให้เชื่อว่าสมาชิกในครอบครัวมีส่วนในการค้ามนุษย์ ให้ทำงานร่วมกับนักสังคมสงเคราะห์หรือผู้ให้บริการ/หน่วยงานที่ได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็ก (หรือ) ปฏิบัติตามเทคนิคอย่างเคร่งครัดจนกว่าจะสามารถหานักสังคมสงเคราะห์หรือผู้ให้บริการที่ได้รับการฝึกอบรม หรือผู้ปกครองตามกฎหมายได้

- ก่อนมีปฏิสัมพันธ์ใด ๆ ให้สร้างความไว้วางใจและความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กโดยหาจุดร่วมและแนะนำตนเองกับเด็กโดยตรง ตัวอย่างเช่น คุณอาจเริ่มต้นด้วยคำพูดเช่น “ฉันมีลูก/หลานที่อายุใกล้เคียงกับหนู เขา/เธอชอบ...” หรือ “ฉันอยากให้หนูสอนพูด...ในภาษาของหนู” “ฉันชื่อ...หนูชื่ออะไร?”
- ตกลงเกี่ยวกับกฎการทำงานที่ชัดเจนกับเด็กนับตั้งแต่ตอนต้นของการมีปฏิสัมพันธ์ ตัวอย่างเช่น อธิบายให้พวกเขาฟังว่าคุณจะดำเนินการอย่างไร คุณคาดหวังอะไรจากเด็ก วิธีแสดงออกเมื่อเด็กไม่ยอมพูดถึงบางหัวข้อ เป็นต้น
- โดยหลักการแล้ว เด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองและความช่วยเหลือในฐานะผู้เสียหายเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ อธิบายและอนุญาตให้เด็กแบ่งปันความคิดเห็นเกี่ยวกับทางเลือกในการช่วยเหลือด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวัยและระดับขั้นของพัฒนาการ
- ใช้ภาษาที่ไม่ซับซ้อน ตรวจสอบให้แน่ใจว่าเด็กเข้าใจในสิ่งที่คุณกำลังพูดโดยอธิบายให้เกิดความกระจ่าง ตัวอย่างเช่น คุณอาจพูดว่า “ไหนดูสิว่าฉันอธิบายให้หนูฟังรู้เรื่องไหม”, “หนูลองบอกหน่อยสิว่าฉันเพิ่งพูดเกี่ยวกับ (X) ไปว่าอย่างไรบ้าง” “ฉันจะอธิบายอีกครั้งหากยังไม่ชัดเจนนะ” (หรือ) ขอให้เด็กอธิบายคำศัพท์/ถ้อยคำเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของเขา/เธอ
- ใช้คำถามที่เป็นกลาง เช่น “อะไร เมื่อไร และอย่างไร” ในระหว่างที่ปฏิสัมพันธ์ หลีกเลี่ยงการใช้คำถาม “ทำไม” กับเด็กให้มากที่สุด เด็กอาจตีความคำว่า “ทำไม” ไปในแง่ที่ว่าตนได้กระทำความผิด
- หลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์เด็กในระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์ เช่น คำตอบและพฤติกรรมของพวกเขา
- หากเป็นไปได้ อย่างดบนทึกในระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กเล็ก การจดบันทึกอาจทำให้เด็กไม่ยอมพูดคุย
- แสดงให้เด็กเห็นว่า “ไม่เป็นไร” ที่จะพูดว่า “ฉันไม่รู้” เมื่อได้รับคำถามและการมีปฏิสัมพันธ์ใด ๆ ที่คาดหวังคำตอบ/การตอบกลับจากพวกเขาเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดี
- เป็นผู้เข้าหาเด็กก่อนหากเขาหรือเธอนิ่งเงียบโดยถามคำถามบางอย่าง ละหวัข้อที่มีความยุ่งยากไว้สักครู่หนึ่งก่อนจะกลับมาถามอีกครั้งในภายหลัง หรือหยุดการปฏิสัมพันธ์ทั้งหมดและให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองเด็กเป็นผู้ดำเนินการแทน
- คุณควรบังคับหรือโน้มน้าวให้เด็กเข้ารับการดูแลหากสิ่งนั้นเป็นไปได้เพื่อประโยชน์สูงสุดของพวกเขา ซึ่งรวมถึงความช่วยเหลือและการตรวจทางการแพทย์
- ตระหนักถึงความเสี่ยงจากความเครียดและภาวะหมดไฟในการทำงานของคุณ พัฒนากลยุทธ์เพื่อรับมือกับงานประจำวันของคุณ และเสาะหาความสนับสนุนและการดูแลเพื่อป้องกันภาวะหมดไฟและบาดแผลทางใจที่เกิดจากการรับฟัง

- **การดูแลตนเอง:** สาเหตุหลักที่ทำให้ผู้ให้บริการ หน่วยงานด้านหน้า หรือเจ้าหน้าที่เกิดความเครียดสะสม คือความเครียดในแต่ละวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการหน้าที่ในการดูแล ความปลอดภัย และความมั่นคงของผู้เสียหาย คุณอาจรู้สึกว่าคุณต้องรับผิดชอบต่อความปลอดภัยและการดูแลบุคคลอื่น ในฐานะผู้ให้บริการหรือหน่วยงานด้านหน้า คุณอาจพบเห็นหรือประสบกับสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ เช่น อาการบาดเจ็บ การล่วงละเมิด หรือความรุนแรง คุณอาจได้ยินเรื่องราวของความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานของผู้อื่น ยิ่งไปกว่านั้น ความปลอดภัยและความมั่นคงของคุณอาจได้รับผลกระทบโดยตรงจากความช่วยเหลือที่ให้กับผู้เสียหายจากการค้ำนุชย์เพื่อให้เขาสามารถหลบหนีจากการแสวงหาประโยชน์ได้ ดังนั้น คุณจึงต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษกับสุขภาพของตนเอง และตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณมีความพร้อมทั้งทางกายและทางอารมณ์ที่จะช่วยเหลือผู้อื่น โปรดดูแลตนเองเพื่อที่คุณจะได้ดูแลผู้อื่นได้ดีที่สุด

เทคนิค:

- พูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์ของคุณในการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ำนุชย์กับหัวหน้างาน หรือเพื่อนร่วมงานที่คุณไว้วางใจ
- เรียนรู้ที่จะไตร่ตรองและยอมรับในสิ่งที่คุณทำได้ สิ่งที่คุณทำได้ไม่ด้นัก และข้อจำกัดของสิ่งที่คุณทำได้ในสถานการณ์นั้น
- หากเป็นไปได้ควรหาเวลาพักผ่อนและผ่อนคลายก่อนเริ่มงานและหน้าที่ในชีวิตอีกครั้ง

- i <https://www.unodc.org/unodc/en/human-trafficking/migrant-smuggling/migrant-smuggling-issue-papers.html>
- ii C029 - Forced Labour Convention, 1930 (No. 29), Available at https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C029
- iii ILO, Ending forced labour by 2030: A Review of policies and programmes (2018), P.26, 27, Available at [wcms_653986.pdf](https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-/dms/upload/wcms_653986.pdf) (ilo.org)
- iv The Legislative Guide for the Implementation of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children (2020), Para. P.131, 132
- v United Nations Human Rights Office of the High Commissioner, Human Rights and trafficking in persons, Overview, Available at <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Trafficking/TiP/Pages/Index.aspx>; The United Nations Office for Drug and Crime, The 2016 Global Report on Trafficking in Persons: Executive Summary, P.6, 7, 8, 10, 12, Available at https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/glotip/2016_Global_Report_on_Trafficking_in_Persons.pdf ; The United Nations Office for Drug and Crime, The 2018 Global Report on Trafficking in Persons: Preface, P.3, Available at https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/glotip/2018/GLOTIP_2018_BOOK_web_small.pdf; The United Nations Office for Drug and Crime, Chapter I- Global Overview, The 2018 Global Report on Trafficking in Persons: Preface, P.25, 28, 29; UNODC, Preliminary findings and messaging based on rapid stocktaking, Impact of the COVID-19 and trafficking in persons, P.2, Available at https://www.unodc.org/documents/Advocacy-Section/HTMSS_Thematic_Brief_on_COVID-19.pdf; United Nations Agency for Women, Guidance, Addressing Emerging Human Trafficking Trends and Consequences of the COVID-19 Pandemic, P.6, 2020, Available at <https://www.unwomen.org/-/media/headquarters/attachments/sections/library/publications/2020/guidance-addressing-emerging-human-trafficking-trends-and-consequences-of-the-covid-19-pandemic-en.pdf?la=en&vs=5353> ; Interpol, COVID-19 impact on migrant smuggling and human trafficking, 11 June 2020, Available at <https://www.interpol.int/en/News-and-Events/News/2020/COVID-19-impact-on-migrant-smuggling-and-human-trafficking>
- vi UNODC, Key differences between trafficking in persons and migrant smuggling, Toolkits to Combat Trafficking in Persons, P.6
- vii Roujanavong, W., Human Trafficking: A Challenge to Thailand And The World Community, Available at https://www.unafei.or.jp/publications/pdf/RS_No87/No87_11VE_Wanchai.pdf ; US Department of States, 2020 Trafficking in Persons Report: Thailand, Retrieved from Thailand - United States Department of State
- viii Royal Thai Government, Country Report on Anti-Human Trafficking Efforts (1 January – 31 December 2018), available at <http://www.thaianti-humantraffickingaction.org/Home/wp-content/uploads/2019/07/Royal-Thai-Government-Report-2018.pdf>
- ix UNODC, Legislative Guide for The Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, Supplementing the United Nations Convention Against Transnational Organized Crime (2020)
- x อ่างแล้ว
- xi The Legislative Guide for the Implementation of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, especially Women and Children (2020), Para 194
- xii CTOC/COP/WG.4/2010/4, Working Group on Trafficking in Persons, Background paper prepared by the Secretariat, Non-punishment and non-prosecution of victims of trafficking in persons: administrative and judicial approaches to offences committed in the process of such trafficking, 9 December 2009; UNODC, Legislative Guide For The Protocol To Prevent, Suppress and Punish Trafficking In Persons, Especially Women and Children, Supplementing The United Nations Convention Against Transnational Organized Crime, P.48-49
- xiii The Bali Process on People Smuggling, Trafficking in Persons and Related Transnational Crime, Policy Guide on Protecting Victims of Trafficking, P.3
- xiv UNODC, Issue Paper, A short introduction to migrant smuggling (2020), P.11
- xv UNODC, Global Report on Trafficking in Persons (2020); UNODC, Legislative Guide for The Protocol to

Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, Supplementing the United Nations Convention Against Transnational Organized Crime (2020); The Bali Process, Policy Guide on identifying Victims of Trafficking; The Bali Process and NEXUS Institute, A practitioner guide on trafficking victim identification

^{xvi} อ้างแล้ว

^{xvii} UNODC, Module 8, Interviewing victims of trafficking in persons who are potential witnesses, Anti-human trafficking manual for criminal justice practitioners, IOM, A handbook on direct assistance to victims of trafficking

^{xviii} อ้างแล้ว

^{xix} อ้างแล้ว

^{xx} International Organization for Migration (IOM), Thailand

^{xxi} UNODC, Issue Paper, A short introduction to migrant smuggling (2010)

^{xxii} อ้างแล้ว

^{xxiii} International Organization for Migration (IOM), the Study on referral mechanisms for vulnerable migrants in Thailand, 2018

^{xxiv} Adapted from Identification and Referral of Trafficking Victims in Indonesia, Guideline for Frontline Responders and Multi-Disciplinary Teams at the Village Level (2018), prepared by the Nexus Institute, P.33

^{xxv} The Anti-Trafficking in Persons Act B.E 2551 (2008); Royal Thai Embassy Brussels, CCCIF Press Release: Thailand's Progress in Combating IUU Fishing, Available at CCCIF Press Release: Thailand's Progress in Combating IUU Fishing – Royal Thai Embassy Brussels; IOM Thailand, Final Report of the Study on referral mechanisms for vulnerable migrants in Thailand, 28 September 2018 (Internal Document); Bureau of Anti-Trafficking in Women and Children and Japan International Cooperation Agency, MDT Operational Guideline for the Protection of Victims of Human Trafficking (2nd edition), March 2013, Available at คู่มืออังกฤษ.indd (jica.go.jp); Marika McAdam, Freedom of movement for persons identified as victims of human trafficking: An analysis of law, policy, and practice in the ASEAN Region, P.49, Available at https://www.aseanact.org/wp-content/uploads/2021/04/Freedom-of-movement_with-disclaimer.pdf; Royal Thai Government, Thailand's Country Report on Anti-Human Trafficking Response, (1 January – 31 December 2016), P.88-89

^{xxvi} Thailand's Country Report on Anti-Human Trafficking Response (1 January – 31 December 2016), P.20, 32, 33, 57, 86, 88, 89; Anette Brunovskis and Rebecca Surtees, Leaving the past behind? When victims of trafficking decline assistance (Summary report), A research cooperation between Fafo AIS (Oslo) and NEXUS Institute (Washington), 2012, P.13, 14, 15, 16, 38; Surtees, Rebecca and Laura S. Johnson (2021) Trafficking Victim Protection and Support: A Practitioner Guide. Bangkok: Regional Support Office of the Bali Process (RSO) and Washington, D.C.: NEXUS Institute; World Health Organization, War Trauma Foundation and World Vision International (2011). Psychological first aid: Guide for field workers. WHO: Geneva; David Rousseau, Review of Models of Care for Trafficking Survivors In Thailand, WINROCK and USAID Thailand Counter-Trafficking In Persons, 2019, P.10, 12, 13; Marika McAdam, Freedom of movement for persons identified as victims of human trafficking: An analysis of law, policy and practice in the ASEAN Region, Australian Aid ASEAN-Australia Counter Trafficking (2021), P.49

^{xxvii} Brunovskis, Anette and Surtees, Rebecca Surtees, Leaving the past behind? When victims of trafficking decline assistance (Summary report), A research cooperation between Fafo AIS (Oslo) and NEXUS Institute (Washington) (2012), P.2, 8, 9, 19, 23; The Bali Process on People Smuggling, Trafficking in Persons and Related Transnational Crime, Policy Guide on Protecting Victims of Trafficking, An Introductory Guide for Policy Makers and Practitioners, P.9, 14; Surtees, Rebecca and Laura S. Johnson (2021) Trafficking Victim Protection and Support: A Practitioner Guide. Bangkok: Regional Support Office of the Bali Process (RSO) and Washington, D.C.: NEXUS Institute, P.2, 5, 9, 12, 23, 28, 36, 39; Surtees, Rebecca and Laura S. Johnson (2021) Special and Additional Measures for Child Trafficking Victims: A Practitioner Guide. Bangkok: Regional Support Office of the Bali Process (RSO) and Washington, D.C.: NEXUS Institute, P.9; IOM, The IOM Handbook on Direct Assistance for Victims of Trafficking (2007), P.57; UNODC, Legislative Guide for The Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and

Children, Supplementing The United Nations Convention Against Transnational Organized Crime (2020), P.22; UNODC, Toolkit to Combat Trafficking in Persons, Justice for Victims, Tool8.16, Access to Information and legal Representation,P.430; UNHCR, Effective and Respectful Communication in Forced Displacement; WHO, Psychological first aid: Guide for field workers (2011), P.14-15; Directorate of Immigration Finland, Guidelines for Interviewing (Separated) Minors (March 2020), P.6, 8, 9, 12, 14; European Institute for Gender Equality (EIGE), Gender Specific Measures in Anti-trafficking Actions (Report, 2018), P. 25-30; UNODC, E4J University Module Series: Organised Crime, Module 15:Gender and Organised Crime, Trafficking in Persons.

© 2022 International Organization for Migration (IOM)

ชั้น 18 อาคารรัตนการ
เลขที่ 3 ถนนสาทรใต้ สาทร กรุงเทพฯ 10120 ประเทศไทย

Email: iomthailand@iom.int
Website: www.thailand.iom.int

คณะกรรมการขับเคลื่อนกลไกการส่งต่อระดับชาติ
(National Referral Mechanism)